

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 12 – 18 Aralık 2006	Yayımlandığı Tarih 19 Aralık 2006	Sayı 321
---	---	--------------------

İÇİNDEKİLER

- [28.11.2006 Tarih ve 5558 Sayılı, Avukatlık Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun \(R.G. 14 Aralık 2006 – 26376\)](#)
- [13.12.2006 Tarih ve 5562 Sayılı, Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşılanması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun \(R.G. 16 Aralık 2006 – 26378\)](#)
- [Kamu Kurum ve Kuruluşlarına Ait Kadrolar Hakkında 206/11298 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı \(R.G. 14 Aralık 2006 – 26376\)](#)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan 1/5/1983 Gün ve 18034 Sayılı Resmî Gazete’de Yayımlanan 7/4/1983 Gün ve 2 Sayılı Adli Yargı Hâkim ve Cumhuriyet Savcıları ve İdari Yargı Hâkim ve Savcıları Hakkında 2802 Sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanunu’nun 21 ve 118 inci Maddeleri Uyarınca Tespit Edilen Derece Yükselmesi Esaslarına İlişkin Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu İlke Kararında Değişiklik Yapılması Hakkında İlke Kararı \(R.G. 13 Aralık 2006 – 26375\)](#)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan 1/5/1983 Gün ve 18034 Sayılı Resmî Gazete’de Yayımlanan 11/4/1983 Gün ve 4 Sayılı Adli ve İdari Yargı Hâkim ve Savcıları Hakkında 2802 Sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 32 ve 118 inci Maddeleri Uyarınca Tespit Edilen Birinci Sınıfa Ayrılma Esaslarına İlişkin Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu İlke Kararında Değişiklik Yapılması Hakkında İlke Kararı \(R.G. 13 Aralık 2006 – 26375\)](#)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan Birinci Sınıf Olan Hâkim ve Savcıların Çalışmalarının Değerlendirilmesi Esaslarına İlişkin Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu İlke Kararında Değişiklik Yapılması Hakkında İlke Kararı \(R.G. 13 Aralık 2006 – 26375\)](#)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan Birinci Sınıf Olma Esaslarına İlişkin Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu İlke Kararı \(R.G. 13 Aralık 2006 – 26375\)](#)
- [Anayasa Mahkemesinin E: 2005/142, K: 2006/80 Sayılı Karar Özeti \(R.G. 12 Aralık 2006 – 26374\)](#)
- [Anayasa Mahkemesinin E: 2006/22, K: 2006/40 Sayılı Karar Özeti \(R.G. 14 Aralık 2006 – 26376\)](#)
- [Anayasa Mahkemesinin E: 2006/11, K: 2006/17 Sayılı Karar Özeti \(R.G. 15 Aralık 2006 – 26377\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Gürbüz/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Akdeniz/Türkiye Kararı\)](#)

- [Türkiye Barolar Birliği Başkanlığından Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi Genel Hükümler \(R.G. 13 Aralık 2006 – 26375\)](#)
- [5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı Komisyonlarınca Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit Edilen Batman İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi](#)
- [5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı Komisyonlarınca Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit Edilen Tunceli İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi](#)
- [5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı Komisyonlarınca Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit Edilen Elazığ İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi](#)
- [5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı Komisyonlarınca Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit Edilen Mardin İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi](#)

 [İçindekilere dön](#)

Kanunlar

AVUKATLIK KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 5558

Kabul Tarihi : 28/11/2006

MADDE 1 – 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi, 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Avukatlık sınavını başarmış olanlar veya” ibaresi, 28 inci, 29 uncu, 30 uncu, 31 inci maddeleri, 121 inci maddesinin birinci fıkrasının (20) numaralı bendi, geçici 17 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ve sınav” ibaresi ve geçici 20 nci maddesinin ikinci fıkrası ile 2/5/2001 tarihli ve 4667 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin birinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

13/12/2006

[R.G. 14 Aralık 2006 – 26376]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

**TERÖR VE TERÖRLE MÜCADELEDEN DOĞAN ZARARLARIN
KARŞILANMASI HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN**

Kanun No. 5562

Kabul Tarihi : 13/12/2006

MADDE 1 – 17/7/2004 tarihli ve 5233 sayılı Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşılanması Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 3 – Bu Kanunun geçici 1 inci maddesi ve bu Kanuna 28/12/2005 tarihli ve 5442 sayılı Kanunla eklenen geçici 1 inci madde gereğince yapılan başvuruların sonuçlandırılma süresi, maddelerde öngörülen sonuçlandırılma süresinin bitiminden itibaren bir yıl uzatılmıştır. Bu sürenin de bitmesi ve başvuruların sonuçlandırılmamış olması halinde, Bakanlar Kurulu bu süreyi her defasında bir yılı aşmamak üzere uzatabilir."

MADDE 2 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

15/12/2006

[R.G. 16 Aralık 2006 – 26378]

_____ • _____

 [İçindekilere dön](#)

Bakanlar Kurulu Kararı

Karar Sayısı : 2006/11298

A) 1/1/2007 tarihinden geçerli olmak üzere, kamu kurum ve kuruluşlarına ait tutulan kadrolardan;

1 - Ekli (2) sayılı cetvellerde belirtilenlerin serbest bırakılması,

2 - Ekli (4) sayılı cetvellerde belirtilenlerin sınıf, unvan ve derecelerinin değiştirilerek serbest bırakılması,

B) Kararname tarihinden geçerli olmak üzere, kamu kurum ve kuruluşlarına ait;

1 - Ekli (1) sayılı listede yer alan boş kadroların iptal edilmesi,

2 - Ekli (3) sayılı cetvellerde yer alan dolu kadroların derecelerinin değiştirilmesi,

3 - Ekli (4) sayılı cetvellerde yer alan boş kadroların sınıf, unvan ve derecelerinin değiştirilmesi,

Devlet Personel Başkanlığı ve Maliye Bakanlığı'nın görüşleri ile ilgili kurum ve kuruluşların teklifleri üzeri, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 7 nci ve değişik 9 uncu maddelerine göre, Bakanlar Kurulu'nca 29/9/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ
CETVEL : 3

DOLU KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

DEĞİŞTİRİLMESİ İSTENİLEN KADROLARIN		YAPILMASI		UYGUN GÖRÜLE
SINIFI	UNVAN	KADRO ADEDİ	KADRO DERESESİ	DEĞİŞİKLİK KADRO DERESESİ
GH	KONTROLÖR	1	5	4
GH	ŞUBE MÜDÜRÜ	4	2	1
GH	PROGRAMCI	2	5	4
GH	ŞEF	2	4	3
GH	MEMUR	5	6	5
GH	MEMUR	2	7	5
GH	MEMUR	22	7	6
GH	MEMUR	1	8	5
GH	MEMUR	2	8	6
GH	MEMUR	13	8	7
GH	MEMUR	1	9	6
GH	MEMUR	1	9	8
GH	MEMUR	2	10	9
GH	MEMUR	1	11	10
GH	KOR. VE GÜV. GÖREVLİSİ	1	7	6
GH	SANTRAL MEMURU	1	9	7
GH	SANTRAL MEMURU	1	9	8
GH	DAKTİLOGRAF	4	7	6
GH	SEKRETER	2	6	7
GH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	16	4	3
GH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	6	5	4
GH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	1	6	4
GH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	1	6	5
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	22	4	3
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	49	5	4
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	2	6	4
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	17	6	5
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	2	7	6
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	8	6
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	8	7
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	9	7
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	9	8
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	10	6
GH	ŞOFÖR	2	6	5
GH	ŞOFÖR	4	7	6
GH	ŞOFÖR	3	8	7
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	1	3	2
SH	DIŞ TABİBİ	1	3	2
SH	HEMŞİRE	1	3	2
TH	MÜHENDİS	2	2	1
TH	MÜHENDİS	1	3	2
TH	MÜHENDİS	2	4	3
TH	MÜHENDİS	2	5	4
TH	MÜHENDİS	1	6	2
TH	MÜHENDİS	1	7	1
TH	MİMAR	1	4	2
TH	MİMAR	1	5	4
TH	İSTATİSTİKÇİ	1	2	1
TH	TEKNİKER	1	4	3
TH	TEKNİKER	2	5	4
TH	TEKNİKER	1	6	4
TH	TEKNİSYEN	1	4	3
TH	TEKNİSYEN	1	5	4
TH	TEKNİSYEN	1	7	5
TH	TEKNİSYEN	2	7	6
TH	TEKNİSYEN	1	8	6
TH	TEKNİSYEN	2	8	7
TH	TEKNİSYEN	1	9	7
TH	TEKNİSYEN	1	10	9
TH	TEKNİSYEN	1	11	6
YH	TEKNİSYEN YARDIMCI SI	2	7	6
YH	TEKNİSYEN YARDIMCI SI	1	8	6
YH	TEKNİSYEN YARDIMCI SI	1	8	7
YH	TEKNİSYEN YARDIMCI SI	1	10	8
YH	TEKNİSYEN YARDIMCI SI	1	10	9
YH	HİZMETLİ	6	6	5
YH	HİZMETLİ	2	7	5
YH	HİZMETLİ	11	7	6
YH	HİZMETLİ	1	9	6

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ
CETVEL : 3

DOLU KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

DEĞİŞTİRİLMESİ İSTENİLEN KADROLARIN		YAPILMASI		UYGUN GÖRÜLE
SINIFI	UNVAN	KADRO ADEDİ	KADRO DERECESİ	DEĞİŞİKLİK KADRO DERECESİ
GH	KONTROLÖR	1	5	4
GH	ŞUBE MÜDÜRÜ	4	2	1
GH	PROGRAMCI	2	5	4
GH	ŞEF	2	4	3
GH	MEMUR	5	6	5
GH	MEMUR	2	7	5
GH	MEMUR	22	7	6
GH	MEMUR	1	8	5
GH	MEMUR	2	8	6
GH	MEMUR	13	8	7
GH	MEMUR	1	9	6
GH	MEMUR	1	9	8
GH	MEMUR	2	10	9
GH	MEMUR	1	11	10
GH	KOR. VE GÖV. GÖREVLİSİ	1	7	6
GH	SANTRAL MEMURU	1	9	7
GH	SANTRAL MEMURU	1	9	8
GH	DAKTİLOGRAF	4	7	6
GH	SEKRETER	2	8	7
GH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	16	4	3
GH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	6	5	4
GH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	1	6	4
GH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	1	6	5
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	22	4	3
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	49	5	4
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	2	6	4
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	17	6	5
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	2	7	6
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	8	6
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	8	7
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	9	7
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	9	8
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	10	6
GH	ŞOFÖR	2	6	5
GH	ŞOFÖR	4	7	6
GH	ŞOFÖR	3	8	7
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	1	3	2
SH	DIŞ TABİBİ	1	3	2
SH	HEMŞİRE	1	3	2
TH	MÜHENDİS	2	2	1
TH	MÜHENDİS	1	3	2
TH	MÜHENDİS	2	4	3
TH	MÜHENDİS	2	5	4
TH	MÜHENDİS	1	6	2
TH	MÜHENDİS	1	7	1
TH	MİMAR	1	4	2
TH	MİMAR	1	5	4
TH	İSTATİSTİKÇİ	1	2	1
TH	TEKNİKER	1	4	3
TH	TEKNİKER	2	5	4
TH	TEKNİKER	1	6	4
TH	TEKNİSYEN	1	4	3
TH	TEKNİSYEN	1	5	4
TH	TEKNİSYEN	1	7	5
TH	TEKNİSYEN	2	7	6
TH	TEKNİSYEN	1	8	6
TH	TEKNİSYEN	2	8	7
TH	TEKNİSYEN	1	9	7
TH	TEKNİSYEN	1	10	9
TH	TEKNİSYEN	1	11	6
YH	TEKNİSYEN YARDIMCI SI	2	7	6
YH	TEKNİSYEN YARDIMCI SI	1	8	6
YH	TEKNİSYEN YARDIMCI SI	1	8	7
YH	TEKNİSYEN YARDIMCI SI	1	10	8
YH	TEKNİSYEN YARDIMCI SI	1	10	9
YH	HİZMETLİ	6	6	5
YH	HİZMETLİ	2	7	5
YH	HİZMETLİ	11	7	6
YH	HİZMETLİ	1	9	6

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ
CETVEL : 3

DOLU KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

SINIFI	UNVAN	İSTENİLEN KADROLARIN		YAPILMASI	UYGUN GÖRÜLEN
		KADRO ADETİ	KADRO DERECESİ		
YH	HİZMETLİ	5	9		8
YH	HİZMETLİ	6	10		9
YH	HİZMETLİ	2	12		11
YH	DAĞITICI	1	6		5
YH	DAĞITICI	1	7		6
TOPLAM :		269			

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA
CETVEL : 3

DOLU KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

SINIFI	UNVAN	İSTENİLEN KADROLARIN		YAPILMASI	UYGUN GÖRÜLEN
		KADRO ADETİ	KADRO DERECESİ		
GH	CEZAEVİ MÜDÜR	28	2		1
GH	CEZAEVİ MÜDÜR	1	3		1
GH	CEZAEVİ MÜDÜR	48	3		2
GH	CEZAEVİ MÜDÜR	4	4		2
GH	CEZAEVİ MÜDÜR	72	4		3
GH	CEZAEVİ MÜDÜR	1	5		2
GH	CEZAEVİ MÜDÜR	5	5		3
GH	CEZAEVİ MÜDÜR	28	5		4
GH	CEZAEVİ MÜDÜR	1	6		3
GH	CEZAEVİ MÜDÜR	6	6		4
GH	CEZAEVİ MÜDÜR	47	6		5
GH	CEZAEVİ MÜDÜR	6	7		5
GH	CEZAEVİ MÜDÜR	17	7		6
GH	CEZAEVİ MÜDÜR	1	8		7
GH	1 CRA MÜDÜR	24	2		1
GH	1 CRA MÜDÜR	31	3		2
GH	1 CRA MÜDÜR	10	4		3
GH	YAZI İŞLERİ MÜDÜR	39	2		1
GH	YAZI İŞLERİ MÜDÜR	73	3		2
GH	1 DARI İŞLER MÜDÜR	4	2		1
GH	1 CRA MÜDÜR YRD.	39	2		1
GH	1 CRA MÜDÜR YRD.	5	3		2
GH	1 CRA MÜDÜR YRD.	11	4		3
GH	1 CRA MÜDÜR YRD.	41	5		4
GH	ESİTİM UZMANI	1	7		6
GH	ŞEF	3	4		3
GH	ŞEF	4	5		4
GH	1 NFAZ VE KOR. BAŞMEM	137	4		3
GH	1 NFAZ VE KOR. BAŞMEM	7	5		3
GH	1 NFAZ VE KOR. BAŞMEM	70	5		4
GH	1 NFAZ VE KOR. BAŞMEM	1	6		3
GH	1 NFAZ VE KOR. BAŞMEM	7	6		4
GH	1 NFAZ VE KOR. BAŞMEM	3	7		3
GH	1 NFAZ VE KOR. BAŞMEM	8	7		4
GH	1 NFAZ VE KOR. BAŞMEM	3	8		3
GH	1 NFAZ VE KOR. BAŞMEM	1	8		4
GH	1 NFAZ VE KOR. BAŞMEM	4	9		4
GH	1 NFAZ VE KOR. BAŞMEM	4	10		4
GH	SAYMAN	9	2		1
GH	SAYMAN	3	3		1
GH	SAYMAN	11	3		2
GH	SAYMAN	1	4		1
GH	SAYMAN	2	4		2
GH	SAYMAN	6	4		3
GH	SAYMAN	1	5		1
GH	SAYMAN	4	5		2
GH	SAYMAN	3	5		3
GH	SAYMAN	8	5		4
GH	SAYMAN	3	6		1
GH	SAYMAN	5	6		2
GH	SAYMAN	3	6		3
GH	SAYMAN	2	7		2

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA
CETVEL : 3

DOLU KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

DEĞİŞTİRİLMESİ İSTENİLEN	KADROLARIN	YAPILMASI	UYGUN GÖRÜLEN	
Sİ Nİ Fİ	UNVAN	KADRO ADEDİ	KADRO DERECE	DEĞİŞİKLİK KADRO DERECE
GİH	SAYMAN	1	7	3
GİH	SAYMAN	1	7	6
GİH	SAYMAN	1	8	6
GİH	SAYMAN	1	10	3
GİH	İDARE MEMURU	1	6	5
GİH	İDARE MEMURU	6	7	6
GİH	İDARE MEMURU	1	8	6
GİH	İDARE MEMURU	3	8	7
GİH	İDARE MEMURU	1	9	7
GİH	İDARE MEMURU	5	10	6
GİH	İDARE MEMURU	2	10	7
GİH	SANTRAL MEMURU	5	9	7
GİH	SANTRAL MEMURU	1	10	8
GİH	VEZNEDAR	5	5	4
GİH	VEZNEDAR	1	6	4
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	2	4	3
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	1	5	3
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	4	5	4
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	1	9	8
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	1	10	9
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	18	4	3
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	4	5	3
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	26	5	4
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	6	3
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	6	4
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	10	6	5
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	3	7	4
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	16	7	6
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	7	8	5
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	3	8	6
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	9	8	7
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	9	5
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	9	6
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	2	9	7
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	8	9	8
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	10	6
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	10	7
GİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	10	8
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	3	2	1
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	4	3	2
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	1	4	2
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	5	4	3
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	1	5	3
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	3	5	4
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	2	6	5
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	1	7	5
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	6	7	6
SH	SOSYAL ÇALIŞMACI	2	8	6
SH	DİŞ TABİBİ	1	2	1
SH	DİŞ TABİBİ	1	3	2
SH	DİŞ TABİBİ	1	4	3
SH	DİŞ TABİBİ	4	5	4
SH	DİŞ TABİBİ	2	6	3
SH	DİŞ TABİBİ	5	6	5
SH	DİŞ TABİBİ	8	7	6
SH	DAİRE TABİBİ	1	4	3
SH	DAİRE TABİBİ	1	5	3
SH	CEZAEVİ TABİBİ	6	3	2
SH	CEZAEVİ TABİBİ	3	4	3
SH	CEZAEVİ TABİBİ	15	5	4
SH	CEZAEVİ TABİBİ	1	6	4
SH	CEZAEVİ TABİBİ	8	6	5
SH	CEZAEVİ TABİBİ	4	7	6
SH	PSİKOLOG	2	2	1
SH	PSİKOLOG	3	3	2
SH	PSİKOLOG	2	4	3
SH	PSİKOLOG	1	5	4
SH	PSİKOLOG	5	6	5
SH	PSİKOLOG	11	7	6
SH	PSİKOLOG	4	8	6

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA
CETVEL : 3

DOLU KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

Sİ Nİ Fİ	UNVAN	İSTENİLEN KADROLARIN		YAPILMASI UYGUN GÖRÜLEN	
		KADRO ADETİ	KADRO DERECESİ	DEĞİŞİKLİK KADRO DERECESİ	DEĞİŞİKLİK KADRO DERECESİ
SH	PSİKOLOG	1	8		7
SH	PEDAGOG	1	2		1
SH	PEDAGOG	1	7		5
SH	HEMŞİRE	1	3		2
SH	SAGLIK MEMURU	5	3		2
SH	SAGLIK MEMURU	1	4		1
TH	MÜHENDİS	1	2		1
TH	MÜHENDİS	1	3		2
TH	MÜHENDİS	1	5		2
TH	MÜHENDİS	2	5		4
TH	MÜHENDİS	2	6		5
TH	TEKNİKER	1	6		3
TH	TEKNİSYEN	18	4		3
TH	TEKNİSYEN	4	5		3
TH	TEKNİSYEN	19	5		4
TH	TEKNİSYEN	2	6		3
TH	TEKNİSYEN	5	6		4
TH	TEKNİSYEN	1	8		4
EÖH	ÖRİETMEN	4	2		1
EÖH	ÖRİETMEN	7	3		2
EÖH	ÖRİETMEN	5	4		3
EÖH	ÖRİETMEN	1	5		3
EÖH	ÖRİETMEN	2	5		4
EÖH	ÖRİETMEN	5	7		6
EÖH	ÖRİETMEN	12	8		7
YH	TEKNİSYEN YARDIMCI SI	1	6		5
YH	AÇI	2	6		5
YH	AÇI	1	7		5
YH	BEKÇİ	13	7		5
TOPLAM :		1250			

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ
CETVEL : 4

BOŞ KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

Sİ Nİ Fİ	UNVAN	-A- MEVCUT KADRONUN		YAPILMASI UYGUN GÖRÜLEN	-B- DEĞİŞİKLİK				
		DERECE	ADET		UNVAN	DERECE	ADET		
ĞİH	KONTROLÖR	1	7	ĞİH	KONTROLÖR	5	9		
ĞİH	KONTROLÖR	2	2	ĞİH	KORUMA VE GÜV. ŞEFİ	5	3		
ĞİH	MEMUR	5	15	ĞİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	5	3		
ĞİH	MEMUR	8	3	ĞİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	6	15		
ĞİH	MEMUR	9	2	ĞİH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	7	15		
ĞİH	DAKTİLOGRAF	6	1						
ĞİH	DAKTİLOGRAF	7	2						
ĞİH	DAKTİLOGRAF	8	3						
ĞİH	SEKRETER	5	9						
ĞİH	SEKRETER	8	1						
TOPLAM :				45	TOPLAM :				45

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA
CETVEL : 4

BOŞ KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

Sİ Nİ Fİ	UNVAN	-A- MEVCUT KADRONUN		YAPILMASI UYGUN GÖRÜLEN	-B- DEĞİŞİKLİK		
		DERECE	ADET		UNVAN	DERECE	ADET
ĞİH	İCRA MÜDÜRÜ	3	6	ĞİH	İCRA MÜDÜRÜ	1	8
ĞİH	İCRA MÜDÜRÜ	4	10	ĞİH	İCRA MÜDÜRÜ	2	8
ĞİH	İCRA MÜDÜRÜ	9	8	ĞİH	İCRA MÜDÜRÜ	7	8
ĞİH	ANBAR MEMURU	5	21	ĞİH	İCRA MÜDÜR YRD.	2	15
ĞİH	ANBAR MEMURU	6	2	ĞİH	İCRA MÜDÜR YRD.	3	10

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA
CETVEL : 4

BOŞ KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

-A- MEVCUT KADROLARIN				-B- YAPILMASI UYGUN GÖRÜLEN DEĞİŞİKLİK			
SINIFI	UNVANI	DERECE	ADET	SINIFI	UNVANI	DERECE	ADET
GH	ANBAR MEMURU	7	2	GH	1CRA MÜDÜR YRD	4	20
GH	ANBAR MEMURU	8	2	GH	1CRA MÜDÜR YRD	5	30
GH	ANBAR MEMURU	9	2	GH	1CRA MÜDÜR YRD	6	30
GH	ANBAR MEMURU	10	1	GH	1CRA MÜDÜR YRD	7	50
GH	İNFAZ VE KOR. MEMURU	12	151	GH	1CRA MÜDÜR YRD	8	45
GH	İNFAZ VE KOR. MEMURU	13	81	GH	İNFAZ VE KOR. MEMURU	5	512
GH	CEZAEVİ KATİBİ	5	40	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	10	50
GH	CEZAEVİ KATİBİ	6	13	SH	VETERİNER HEKİM	3	3
GH	CEZAEVİ KATİBİ	7	17	SH	VETERİNER HEKİM	5	1
GH	CEZAEVİ KATİBİ	8	10	SH	VETERİNER HEKİM	6	2
GH	CEZAEVİ KATİBİ	9	33	SH	SACLIK TEKNİSYENİ	7	1
GH	CEZAEVİ KATİBİ	10	30	SH	SACLIK TEKNİSYENİ	8	2
GH	CEZAEVİ KATİBİ	11	7	SH	SACLIK TEKNİSYENİ	9	2
GH	ZABI T. KATİBİ	6	150	TH	TEKNİKER	3	1
GH	ZABI T. KATİBİ	7	50				
GH	ZABI T. KATİBİ	8	50				
GH	ŞOFÖR	5	11				
GH	ŞOFÖR	6	2				
GH	ŞOFÖR	7	16				
GH	ŞOFÖR	8	3				
GH	ŞOFÖR	9	4				
GH	ŞOFÖR	10	7				
GH	ŞOFÖR	11	5				
GH	ŞOFÖR	12	2				
SH	CEZAEVİ TABİBİ	1	3				
SH	CEZAEVİ TABİBİ	2	3				
TH	TEKNİKER	5	1				
TH	TEKNİSYEN	8	1				
TH	TEKNİSYEN	10	2				
TH	TEKNİSYEN	11	2				
YH	HİZMETLİ	5	12				
YH	HİZMETLİ	6	3				
YH	HİZMETLİ	7	10				
YH	HİZMETLİ	8	7				
YH	HİZMETLİ	9	2				
YH	HİZMETLİ	10	1				
YH	HİZMETLİ	11	13				
YH	HİZMETLİ	12	2				
TOPLAM :			798	TOPLAM :			798

KURUMU : ANAYASA MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ
CETVEL : 4

BOŞ KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

-A- MEVCUT KADROLARIN				-B- YAPILMASI UYGUN GÖRÜLEN DEĞİŞİKLİK			
SINIFI	UNVANI	DERECE	ADET	SINIFI	UNVANI	DERECE	ADET
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	3	7	GH	İKİNCİ MÜDÜR	1	1
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	5	1	GH	ARŞİV MÜDÜRÜ	1	1
YH	HİZMETLİ	9	1	GH	MÜDÜR	1	3
				GH	ŞEF	3	3
				TH	TEKNİSYEN	9	1
TOPLAM :			9	TOPLAM :			9

KURUMU : YARGI TAY BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ
CETVEL : 3

DOLU KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

DEĞİŞTİRİLMESİ İSTENİLEN KADROLARIN	YAPILMASI UYGUN GÖRÜLEN			
SINIFI	UNVANI	KADRO ADEDİ	KADRO DERECE	DEĞİŞİKLİK KADRO DERECE
GH	KOR. VE GUV. GÖREVLİSİ	2	7	5
GH	KOR. VE GUV. GÖREVLİSİ	4	10	5
GH	KOR. VE GUV. GÖREVLİSİ	2	10	6
TH	TEKNİSYEN	1	8	6
YH	AŞÇI	1	9	5
YH	BEKÇİ	1	12	10
TOPLAM :			11	

KURUMU : YARGIYAY BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : D. SERMAYE
ÇEVRE : 3

DOLU KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

DEĞİŞTİRİLMESİ İSTENİLEN KADROLARIN			YAPILMASI UYGUN GÖRÜLEN	
Sİ Nİ Fİ	UNVAN	KADRO ADEDİ	KADRO DERECE	DEĞİŞİKLİK KADRO DERECE
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	2	4	3
TOPLAM :		2		

KURUMU : YARGIYAY BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ
ÇEVRE : 4

BOŞ KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

-A- MEVCUT KADROLARIN				-B- YAPILMASI UYGUN GÖRÜLEN DEĞİŞİKLİK				
Sİ Nİ Fİ	UNVAN	DERECE	ADET	Sİ Nİ Fİ	UNVAN	DERECE	ADET	
GH	ZABIT KATİBİ	12	6	GH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	5	3	
SH	BİCLOG	1	1	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	5	3	
SH	DİYETİSYEN	1	1	SH	BİCLOG	5	1	
YH	TEKNİSYEN YARDIMCI SI	7	1	SH	DİYETİSYEN	5	1	
YH	TEKNİSYEN YARDIMCI SI	11	1	TH	TEKNİSYEN	5	2	
TOPLAM :				10	TOPLAM :			10

KURUMU : DANIŞTAY BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ
ÇEVRE : 3

DOLU KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

DEĞİŞTİRİLMESİ İSTENİLEN KADROLARIN			YAPILMASI UYGUN GÖRÜLEN	
Sİ Nİ Fİ	UNVAN	KADRO ADEDİ	KADRO DERECE	DEĞİŞİKLİK KADRO DERECE
GH	ZABIT KATİBİ	2	6	5
GH	ZABIT KATİBİ	1	7	6
GH	ZABIT KATİBİ	1	9	5
GH	ZABIT KATİBİ	2	9	8
GH	ZABIT KATİBİ	1	10	8
GH	ZABIT KATİBİ	1	11	6
GH	ZABIT KATİBİ	2	11	10
GH	ZABIT KATİBİ	1	12	11
GH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	4	4	3
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	2	4	3
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	5	4
GH	ŞOFÖR	2	6	5
GH	ŞOFÖR	2	7	6
GH	ŞOFÖR	1	8	7
GH	ŞOFÖR	1	10	9
GH	ŞOFÖR	1	11	9
TH	TEKNİKER	1	4	3
TH	TEKNİSYEN	1	4	3
TH	TEKNİSYEN	1	5	3
TH	TEKNİSYEN	1	10	9
YH	HİZMETLİ	2	6	5
YH	HİZMETLİ	1	9	7
YH	HİZMETLİ	1	10	7
YH	HİZMETLİ	1	10	9
YH	HİZMETLİ	1	11	9
YH	HİZMETLİ	1	11	10
YH	HİZMETLİ	1	12	8
YH	BEKÇİ	1	10	9
TOPLAM :		38		

KURUMU : DANIŞTAY BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ
CETVEL : 3

DOLU KADRO DEĞİŞİKLİĞİ
(MESLEK MENSUPLARI)

SINIFI	UNVANI	İSTENİLEN KADROLARIN		YAPILMASI UYGUN GÖRÜLEN DEĞİŞİKLİK KADRO DERESESİ
		KADRO ADETİ	KADRO DERESESİ	
	TETKİK HAKİMİ	5	2	1
	TETKİK HAKİMİ	49	3	2
	TETKİK HAKİMİ	1	5	3
	TETKİK HAKİMİ	1	5	4
	TOPLAM :	56		

KURUMU : DANIŞTAY BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ
CETVEL : 4

BOŞ KADRO DEĞİŞİKLİĞİ
(MESLEK MENSUPLARI)

-A-				-B-			
SINIFI	UNVANI	MEVJUT KADRONUN		SINIFI	UNVANI	UYGUN GÖRÜLEN DEĞİŞİKLİK	
		DERECE	ADET			DERECE	ADET
	TETKİK HAKİMİ	1	5		TETKİK HAKİMİ	7	5
	TOPLAM :		5		TOPLAM :		5

KURUMU : DANIŞTAY BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ
CETVEL : 4

BOŞ KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

-A-				-B-			
SINIFI	UNVANI	MEVJUT KADRONUN		SINIFI	UNVANI	UYGUN GÖRÜLEN DEĞİŞİKLİK	
		DERECE	ADET			DERECE	ADET
GH	YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ	3	5	GH	YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ	1	2
GH	ZABIT KATİBİ	5	15	GH	YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ	2	3
GH	ZABIT KATİBİ	6	4	GH	ZABIT KATİBİ	10	3
GH	VEZNEDAR	4	1	GH	ZABIT KATİBİ	11	4
SH	FİZYOTERAPİST	1	1	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	3	6
TH	TEKNİSYEN	3	4	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	4	4
YH	HİZMETLİ	5	3	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	6	2
YH	HİZMETLİ	6	1	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	7	4
YH	HİZMETLİ	7	1	SH	FİZYOTERAPİST	8	1
YH	HİZMETLİ	9	2	SH	HEMŞİRE	10	1
YH	HİZMETLİ	10	2	TH	TEKNİSYEN	10	4
				YH	HİZMETLİ	11	5
	TOPLAM :		39		TOPLAM :		39

KURUMU : ADLİ TIP KURUMU BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ
CETVEL : 3

DOLU KADRO DURUMU

SINIFI	UNVAN	İSTENİLEN KADROLARIN		YAPILMIŞI	UYGUN GÖRÜLEN
		KADRO ADETİ	KADRO DERECESİ		
GH	ŞEF	1	5		3
GH	MEMUR	1	6		5
GH	MEMUR	1	7		6
GH	MEMUR	2	8		6
GH	MEMUR	2	9		6
GH	MEMUR	1	9		8
GH	MEMUR	1	10		9
GH	ANBAR MEMURU	2	7		6
GH	EMNET MEMURU	1	8		7
GH	SANTRAL MEMURU	1	6		5
GH	SİLAH MUAYENE MEMURU	1	9		7
GH	DAKTİLOGRAF	6	6		5
GH	DAKTİLOGRAF	2	8		7
GH	DAKTİLOGRAF	2	9		7
GH	DAKTİLOGRAF	1	9		8
GH	DAKTİLOGRAF	1	10		8
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	8		4
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	8		6
GH	ŞOFÖR	1	9		5
SH	UZMAN	3	2		1
SH	UZMAN	1	4		3
SH	UZMAN	1	5		4
SH	ASİSTAN	1	5		4
SH	ASİSTAN	3	6		5
SH	TABİP	1	2		1
SH	BİCLOG	1	6		3
TH	MÜHENDİS	1	4		3
TH	MÜHENDİS	2	6		5
TH	KİMYAGER	1	6		5
TH	TEKNİSYEN	1	10		8
YH	TEKNİSYEN YARDIMCI SI	1	10		9
YH	SAGLIK TEKNİSYEN YRD	1	9		8
YH	LABORANT YARDIMCI SI	1	8		7
YH	HİZMETLİ	2	6		5
YH	HİZMETLİ	3	7		6
YH	HİZMETLİ	1	8		7
YH	HİZMETLİ	1	9		7
YH	HİZMETLİ	2	9		8
YH	HİZMETLİ	1	10		7
YH	HİZMETLİ	1	10		8
YH	HİZMETLİ	1	11		8
YH	HİZMETLİ	1	11		9
YH	HİZMETLİ	1	11		10
YH	AŞİ	1	11		9
YH	AŞİ	1	12		10
YH	KALCRİFERCİ	1	12		11
TOPLAM :		65			

KURUMU : YÜKSEK SEÇİM KURULU BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA
CETVEL : 3

DOLU KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

DEĞİŞTİRİLMESİ İSTENİLEN KADROLARIN		YAPILMASI		UYGUN GÖRÜLEN
Sİ Nİ Fİ	UNVAN	KADRO ADEDİ	KADRO DERESESİ	DEĞİŞİKLİK KADRO DERESESİ
GH	SEÇİM MÜDÜRÜ	68	2	1
GH	SEÇİM MÜDÜRÜ	2	3	1
GH	SEÇİM MÜDÜRÜ	64	3	2
GH	SEÇİM MÜDÜRÜ	1	4	1
GH	SEÇİM MÜDÜRÜ	3	4	2
GH	SEÇİM MÜDÜRÜ	4	4	3
GH	SEÇİM MÜDÜRÜ	1	5	2
GH	SEÇİM MÜDÜRÜ	6	5	4
TOPLAM :		149		

KURUMU : YÜKSEK SEÇİM KURULU BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ
CETVEL : 4

BOŞ KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

-A- MEVCUT KADRONUN				-B- UYGUN GÖRÜLEN DEĞİŞİKLİK				
Sİ Nİ Fİ	UNVAN	DERECE	ADET	Sİ Nİ Fİ	UNVAN	DERECE	ADET	
GH	MEMUR	5	2	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	7	1	
GH	MEMUR	7	1	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	8	1	
GH	MEMUR	9	1	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	9	1	
TOPLAM :				4	TOPLAM :			4

KURUMU : ADLİ TIP KURUMU BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA
CETVEL : 3

DOLU KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

DEĞİŞTİRİLMESİ İSTENİLEN KADROLARIN		YAPILMASI		UYGUN GÖRÜLEN
Sİ Nİ Fİ	UNVAN	KADRO ADEDİ	KADRO DERESESİ	DEĞİŞİKLİK KADRO DERESESİ
GH	ŞEF	1	5	3
GH	MEMUR	2	6	5
GH	MEMUR	1	7	5
GH	MEMUR	1	9	6
GH	İNFAZ VE KOR. MEMURU	1	7	6
GH	DAKTİLOGRAF	1	6	5
GH	DAKTİLOGRAF	1	11	8
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	3	7	3
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	7	4
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	5	7	5
SH	UZMAN	1	3	2
SH	UZMAN	1	4	3
SH	TABİP	1	5	4
SH	BİCLOG	2	2	1
SH	BİCLOG	1	6	5
SH	HEMŞİRE	1	8	6
TH	MÜHENDİS	2	2	1
TH	MÜHENDİS	5	3	2
TH	MÜHENDİS	1	4	3
TH	MÜHENDİS	2	5	4
TH	KİMYAGER	1	2	1
TH	KİMYAGER	1	3	2
YH	LABORANT YARDIMCI SI	1	6	5
YH	LABORANT YARDIMCI SI	1	7	6
YH	HİZMETLİ	1	6	5
YH	HİZMETLİ	1	7	6
YH	HİZMETLİ	1	8	6
YH	HİZMETLİ	2	6	7
YH	HİZMETLİ	1	9	8
YH	HİZMETLİ	1	10	9
YH	HİZMETLİ	1	11	6
YH	BEKÇİ	1	7	6
TOPLAM :		47		

KURUMU : ADLİ TIP KURUMU BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ
CETVEL : 4

BOŞ KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

-A- MEVCUT KADRONUN				-B- UYGUN GÖRÜLEN DEĞİŞİKLİK				
Sİ Nİ Fİ	UNVAN	DERECE	ADET	Sİ Nİ Fİ	UNVAN	DERECE	ADET	
GH	PERS. VE EĞİT. ŞB. MD	4	1	GH	PERS. VE EĞİT. ŞB. MD	1	1	
GH	DAKTİLOGRAF	5	1	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	5	1	
GH	DAKTİLOGRAF	6	1	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	6	1	
GH	DAKTİLOGRAF	10	4	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	9	4	
SH	ASİSTAN	3	10	SH	ASİSTAN	5	10	
SH	ANTROPOLOG	5	1	SH	ANTROPOLOG	1	1	
TOPLAM :				18	TOPLAM :			18

KURUMU : ADLİ TIP KURUMU BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA
CETVEL : 4

BOŞ KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

-A- MEVCUT KADRONUN				-B- UYGUN GÖRÜLEN DEĞİŞİKLİK			
Sİ Nİ Fİ	UNVAN	DERECE	ADET	Sİ Nİ Fİ	UNVAN	DERECE	ADET
GH	DAKTİLOGRAF	5	5	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	5	5
GH	DAKTİLOGRAF	6	2	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	6	2
GH	DAKTİLOGRAF	7	1	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	7	1
GH	DAKTİLOGRAF	8	1	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	8	1
GH	DAKTİLOGRAF	10	1	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	9	1

KURUMU : ADLİ TIP KURUMU BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA
ÇEVRE : 3

DOLU KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

SINIFI	UNVAN	KADRO		YAPILMASI	UYGUN GÖRÜLEN
		ADEDI	DERESESİ		
GH	ŞEF	1	5		3
GH	MEMUR	2	6		5
GH	MEMUR	1	7		5
GH	MEMUR	1	9		6
GH	İNFAZ VE KOR. MEMURU	1	7		6
GH	DAKTİLOGRAF	1	6		5
GH	DAKTİLOGRAF	1	11		8
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	3	7		3
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	1	7		4
GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	5	7		5
SH	LİZMAN	1	3		2
SH	LİZMAN	1	4		3
SH	TABİP	1	5		4
SH	BİCLOG	2	2		1
SH	BİCLOG	1	6		5
SH	HEMŞİRE	1	8		6
TH	MÜHENDİS	2	2		1
TH	MÜHENDİS	5	3		2
TH	MÜHENDİS	1	4		3
TH	MÜHENDİS	2	5		4
TH	KİMYAGER	1	2		1
TH	KİMYAGER	1	3		2
YH	LABORANT YARDIMCI SI	1	6		5
YH	LABORANT YARDIMCI SI	1	7		6
YH	HİZMETLİ	1	6		5
YH	HİZMETLİ	1	7		6
YH	HİZMETLİ	1	8		6
YH	HİZMETLİ	2	8		7
YH	HİZMETLİ	1	9		8
YH	HİZMETLİ	1	10		9
YH	HİZMETLİ	1	11		6
YH	BEKÇİ	1	7		6
TOPLAM :		47			

KURUMU : ADLİ TIP KURUMU BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ
ÇEVRE : 4

BOŞ KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

-A- MEVCUT KADRONUN				-B- YAPILMASI UYGUN GÖRÜLEN			
SINIFI	UNVAN	DERECE	ADET	SINIFI	UNVAN	DERECE	ADET
GH	PERS. VE EĞİT. ŞB. MD	4	1	GH	PERS. VE EĞİT. ŞB. MD	1	1
GH	DAKTİLOGRAF	5	1	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	5	1
GH	DAKTİLOGRAF	6	1	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	6	1
GH	DAKTİLOGRAF	10	4	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	9	4
SH	ASİSTAN	3	10	SH	ASİSTAN	5	10
SH	ANTROPOLOG	5	1	SH	ANTROPOLOG	1	1
TOPLAM :				TOPLAM :			
18				18			

KURUMU : ADLİ TIP KURUMU BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA
ÇEVRE : 4

BOŞ KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

-A- MEVCUT KADRONUN				-B- YAPILMASI UYGUN GÖRÜLEN			
SINIFI	UNVAN	DERECE	ADET	SINIFI	UNVAN	DERECE	ADET
GH	DAKTİLOGRAF	5	5	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	5	5
GH	DAKTİLOGRAF	6	2	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	6	2
GH	DAKTİLOGRAF	7	1	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	7	1
GH	DAKTİLOGRAF	8	1	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	8	1
GH	DAKTİLOGRAF	10	1	GH	VERİ HAZ. VE KON. İŞL.	9	1
TOPLAM :				TOPLAM :			
10				10			

KURUMU : YÜKSEK SEÇİM KURULU BAŞKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA
ÇEVRE : 4

BOŞ KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

-A- MEVCUT KADRONUN				-B- YAPILMASI UYGUN GÖRÜLEN			
SINIFI	UNVAN	DERECE	ADET	SINIFI	UNVAN	DERECE	ADET
GH	SEÇİM MÜDÜRÜ	6	5	GH	SEÇİM MÜDÜRÜ	2	15
GH	SEÇİM MÜDÜRÜ	7	15	GH	SEÇİM MÜDÜRÜ	3	5
TOPLAM :				TOPLAM :			
20				20			

KURUMU : TÜRKİYE ADALET AKADEMİSİ
TEŞKİLATI : MERKEZ
CETVEL : 3

DOLU KADRO DEĞİŞİKLİĞİ

DEĞİŞTİRİLMESİ	İSTENİLEN KADROLARIN	KADRO	KADRO	YAPILMASI	UYGUN GÖRÜLEN
SINIFI	UNVANI	ADETİ	DERECESİ		DEĞİŞİKLİK
GİH	SAYMAN				KADRO DERECESİ
		1	4		3
TOPLAM :		1			

Not: Diğer kurumları ilişkin kadro değişiklikleri yer darlığı nedeniyle Bülten'e alınmamıştır.

[R.G. 14 Aralık 2006 – 26376]

 İçindekilere dön

İlke Kararları

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

**1/5/1983 GÜN VE 18034 SAYILI RESMÎ GAZETE'DE YAYIMLANAN 7/4/1983 GÜN
VE 2 SAYILI ADLİ
YARGI HÂKİM VE CUMHURİYET SAVCILARI İLE İDARİ YARGI HÂKİM VE
SAVCILARI
HAKKINDA 2802 SAYILI HÂKİMLER VE SAVCILAR KANUNU'NUN 21 VE 118
İNCİ
MADDELERİ UYARINCA TESPİT EDİLEN DERECE YÜKSELMESİ
ESASLARINA
İLİŞKİN HÂKİMLER VE SAVCILAR YÜKSEK KURULU İLKE KARARINDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA İLKE KARARI**

MADDE 1 – Anılan İlke Kararının "Tercihli Yükselme" başlıklı 5 inci maddesinin (b) bendinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İş bölümü gereği Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevlerinde görevlendirilen Cumhuriyet Savcılarının bu görevlerde derece yükselme süresinin en az yarısı kadar çalışmaları koşulu ile Yargıtay'dan geçirilen iş miktarı, not oranı gözetilmeksizin Ağır Ceza Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından haklarında doldurulan sicil fişleri, müfettiş hal kağıtları ile sair bilgi ve belgeler birlikte değerlendirilerek tercihan yükselmeye layık olduklarına Kurulca karar verilebilir."

MADDE 2 – Aynı İlke Kararının "Mümtaz Olarak Yükselme" başlıklı 6 ncı maddesinin (b) bendinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İş bölümü gereği ceza infaz kurumları ile tutukevlerinde görevlendirilen Cumhuriyet Savcılarının bu görevlerde derece yükselme süresinin en az yarısı kadar çalışmaları koşulu ile Yargıtay'dan geçirilen iş miktarı, not oranı gözetilmeksizin Ağır Ceza Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından haklarında doldurulan sicil fişleri, müfettiş hal kağıtları ile sair bilgi ve belgeler birlikte değerlendirilerek mümtazen yükselmeye layık olduklarına Kurulca karar verilebilir."

MADDE 3 – Aynı İlke Kararının "Tercihli Yükselme" başlıklı 5 inci maddesinin (b) bendinin ikinci fıkrası ile "Mümtazen Yükselme" başlıklı 6 ncı maddesinin (b) bendinin ikinci fıkrasında yer alan "Devlet Güvenlik Mahkemeleri Cumhuriyet Savcı Yardımcıları İçin" ibareleri "5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 250 nci maddesi kapsamındaki suçlara bakmak üzere görevlendirilen Cumhuriyet savcılığı için" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4 – Yukarıda belirtilen İlke kararı Resmî Gazete'de yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

**1/5/1983 GÜN VE 18034 SAYILI RESMÎ GAZETE’DE YAYIMLANAN 11/4/1983
GÜN VE 4 SAYILI
ADLİ VE İDARİ YARGI HÂKİM VE SAVCILARI HAKKINDA 2802 SAYILI
HÂKİMLER VE
SAVCILAR KANUNUNUN 32 VE 118 İNCİ MADDELERİ UYARINCA TESPİT
EDİLEN
BİRİNCİ SINIFA AYRILMA ESASLARINA İLİŞKİN HÂKİMLER VE SAVCILAR
YÜKSEK KURULU İLKE KARARINDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI
HAKKINDA İLKE KARARI**

MADDE 1 – Anılan İlke Kararının "Ehliyet Bakımından" başlığını taşıyan 3 üncü maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Birinci dereceye yükselmelerine rağmen hâkimlik ve savcılık mesleğinde 2802 sayılı Yasanın 32 nci maddesinde belirtilen 10 yıllık süreyi fiilen doldurmamaları nedeniyle birinci sınıfa ayrılma incelemesine giremeyenler birinci dereceye yükseldikleri tarihten itibaren, birinci sınıfa ayrılma incelemesine girip ayrılamayanlar ise inceleme tarihinden itibaren her iki yılda bir derece yükselmesi incelemesine alınmak suretiyle ilgililerin birinci sınıfa ayrılma incelemesine ilişkin itibari derece yükselmeleri tespit edilerek yükselme barajı hesabı yapılır. İtibari derece yükselmeleri ilgililerin açık siciline işlenir."

MADDE 2 – Aynı İlke Kararının "Ehliyet Bakımından" başlığını taşıyan 3 üncü maddesinin yedinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Derece Yükselmesi Esaslarına İlişkin İlke Kararının 13 üncü maddesinin (B) bendi itibari derece terfisi yapacak olanlar için de uygulanır. Birinci sınıfa ayrılma incelemesine girip ayrılamayacağına karar verilenlerden sonraki inceleme dönemlerinde anılan maddede sayılan disiplin cezaları veya mahkumiyetleri nedeniyle itibari derece terfileri ertelenenlerin birinci sınıfa ayrılma incelemeleri de itibari derece terfii tarihine kadar ertelenir."

MADDE 3 – Aynı İlke Kararının "Ehliyet Bakımından" başlığını taşıyan 3 üncü maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Birinci sınıf incelemesine tabi tutulacak olanlar ile birinci sınıfa ayrılamayanların, iş bölümü gereği ceza infaz kurumları ile tutukevlerinde görevlendirilen Cumhuriyet Savcıları bu görevlerinde değerlendirme süresinin en az yarısı kadar çalışmaları şartıyla Yargıtay’dan geçirilen iş miktarı, not oranı gözetilmeksizin ağır ceza Cumhuriyet Başsavcıları tarafından haklarında doldurulan sicil fişleri, müfettiş hal kağıtları ile sicillerindeki diğer belgeler birlikte değerlendirilerek sonuca varılır."

MADDE 4 – Yukarıda belirtilen İlke Kararı Resmî Gazete’de yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

**BİRİNCİ SINIF OLAN HÂKİM VE SAVCILARIN ÇALIŞMALARININ
DEĞERLENDİRİLMESİ**

**ESASLARINA İLİŞKİN HÂKİMLER VE SAVCILAR YÜKSEK KURULU İLKE
KARARINDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA İLKE KARARI**

MADDE 1 – Anılan İlke Kararının 5 inci maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İş bölümü gereği ceza infaz kurumları ile tutukevlerinde görevlendirilen Cumhuriyet Savcıları bu görevlerinde değerlendirme süresinin en az yarısı kadar çalışmaları şartıyla Yargıtay'dan geçirilen iş miktarı, not oranı gözetilmeksizin ağır ceza Cumhuriyet Başsavcıları tarafından haklarında doldurulan sicil fişleri, müfettiş hal kağıtları ile sicillerindeki diğer belgeler birlikte değerlendirilerek sonuca varılır."

MADDE 2 – Aynı İlke Kararının 6 ncı maddesinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Ancak, inceleme döneminde baktıkları işlerden çıkardıkları iş yüzdeleri ortalaması Derece Yükselmesi Esaslarına İlişkin İlke Kararında mümtazen yükselme için belirlenen oranlara ulaşan hâkim ve Cumhuriyet savcılarının Yargıtay, Danıştay, Bölge Adliye ve Bölge İdare Mahkemelerinden geçen işlerden aldıkları çok iyi ve iyi not oranlarının % 60'a ulaşması halinde başarılı sayılmalarına Kurul'ca karar verilebilir."

MADDE 3 – Yukarıda belirtilen İlke Kararı Resmî Gazete'de yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

[R.G. 13 Aralık 2006 – 26375]

 İçindekilere dön

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

**BİRİNCİ SINIF OLMA ESASLARINA İLİŞKİN HÂKİMLER VE SAVCILAR
YÜKSEK KURULU İLKE KARARI**

Karar No: 6

Karar Tarihi: 23/1/2006

Kapsam

MADDE 1 – (1) Tespit edilen bu esaslar, Adli Yargı Hâkim ve Cumhuriyet Savcıları ile İdari Yargı Hâkim ve Savcıları hakkında uygulanır.

Kanuni dayanak

MADDE 2 – (1) 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 5435 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi ile değişik 15 inci maddesi uyarınca hâkim ve savcıların birinci sınıf olmalarına karar verilmesinin esasları düzenlenmiştir.

Birinci sınıf olma incelemesinin genel şartları

MADDE 3 – (1) Hâkim ve Savcıların birinci sınıf olmalarına karar verilebilmesi için

- a) Birinci sınıfa ayrıldıktan sonra meslekte 3 yıl süre ile başarılı görev yapmaları,
 - b) Birinci Sınıfa ayrılmayı gerektiren nitelikleri yitirmemiş olmaları,
- gerekir.

Birinci sınıfa ayrılan Hakim ve Savcının çalışmasının değerlendirilmesi esasları

MADDE 4 – (1) Bir Hakim veya Cumhuriyet Savcısının birinci sınıfa ayrıldıktan sonra, birinci sınıf olma incelemesine esas çalışmasının başarılı olup olmadığının değerlendirilmesi;

- a) Müfettiş hal kağıtlarına,
 - b) İş cetvellerine,
 - c) Not oranına,
 - d) Diğer bilgi ve belgelere,
- göre yapılacaktır.

(2) Bu hususların bir arada değerlendirilmesi sonucunda, Hakim ve Cumhuriyet Savcısının çalışmasının başarılı olup, olmadığı tespit edilmiş olacaktır

(3) İş bölümü gereği ceza infaz kurumları ile tutukevlerinde görevlendirilen Cumhuriyet Savcılarının bu görevlerde birinci sınıf olma incelemesine esas sürenin en az yarısı kadar çalışmaları koşulu ile, Yargıtay'dan geçirilen iş miktarı, not oranı gözetilmeksizin; Ağır Ceza Cumhuriyet Başsavcıları tarafından haklarında doldurulan sicil fişleri, müfettiş hal kağıtları ile sair bilgi ve belgeler birlikte değerlendirilerek sonuca varılır.

Başarılı sayılmak için gerekli not oranı ve iş yüzdesi

MADDE 5 – (1) Birinci sınıfa ayrılan hakim ve Cumhuriyet savcılarının bulunduğu bölgede başarılı sayılabilmeleri için birinci sınıfa ayrıldıktan sonraki üç yıllık sürede geçen yıllardan devreden ve gelen toplam iş miktarından hakimlerin en az % 70'ini, Cumhuriyet savcılarının en az % 80'ini, çıkarmaları ve bu işlerden Yargıtay, Danıştay, Bölge Adliye ve Bölge İdare Mahkemelerinden aldıkları çok iyi ve iyi not oranının % 70'e, ulaşması şarttır.

(2) Yargıtay, Danıştay, Bölge Adliye ve Bölge İdare Mahkemelerinden geçen işlerden aldıkları çok iyi ve iyi not oranları Derece Yükselmesi Esaslarına İlişkin İlke Kararında münferiten yükselme için belirlenen oranlara ulaşan hakim ve Cumhuriyet savcılarının, baktıkları işlerin % 50'sini çıkarmaları halinde bu işlerin miktar ve mahiyetine bakılarak çalışmalarının başarılı olup, olmadığına Yüksek Kurulca karar verilebilir.

(3) Haklı sebepler ve hizmet koşulları nedeniyle belirtilen asgari nispetlerden az iş çıkarılması hali Yüksek Kurulca takdir edilerek lehe değerlendirilebilir.

(4) Ayrıca üç yıllık süre içinde emsaline göre işi çok fazla olan merkezlerdeki mahkemelere geçen yıllardan devreden ve gelen toplam iş miktarından; Ağır Ceza Mahkemesinde 750, Asliye Hukuk Mahkemesinde 2250, Asliye Ceza Mahkemesinde 2100, Sulh Hukuk ve Sulh Ceza Mahkemelerinde 3000, Ticaret Mahkemesinde 1500, İş Mahkemesinde münferit işlerde 1500, seri işlerde 3000, Kadastro Mahkemesinde 1500, İcra Ceza İşlerinde 3750 ve İcra Hukuk İşlerinde 3000 dosyayı sonuçlandırıp karara bağlayan, Cumhuriyet Savcılıklarına geçen yıllardan devreden ve gelen işlerden ise 3600 hazırlık, 12000 ilamat evrakını sonuçlandıran ve sicilindeki belgelere göre üstün bir liyakat gösterdiğine kanaat getirilenlerin de başarılı olduklarına Kurulca karar verilebilir. Ancak Yargıtay'da incelenmiş olan karar ve layihalardan aldıkları zayıf notların genel not toplamına göre % 2'yi geçmemesi gerekir.

Yüksek Mahkemeler, Bölge Adliye ve Bölge İdare Mahkemeleri ile Adalet Bakanlığında görev yapan Hakim ve Savcılarının durumu

MADDE 6 – (1) Yargıtay ve Danıştay'dan iş geçirmeleri mümkün olmayan hakim ve savcılarının birinci sınıf olma incelemelerinde, ilgilinin durumuna göre haklarında düzenlenen fişler ve müfettiş hal kağıtlarındaki bilgiler esas tutularak Yüksek Kurulca karar verilir.

(2) Görev yeri itibarıyla Yargıtay, Danıştay, Bölge Adliye ve Bölge İdare Mahkemelerinden iş geçirmeleri mümkün olmayan, haklarında fiş düzenlenemeyen ve müfettiş hal kağıdı bulunmayan hakim ve savcılarının birinci sınıf olma incelemeleri, özlük dosyasındaki bilgi ve belgeler değerlendirilmek suretiyle Yüksek Kurulca yapılır.

Birinci sınıfa ayrılmayı gerektiren niteliklerin yitirilmesi

MADDE 7 – (1) Birinci Sınıfa ayrılmayı gerektiren niteliklerin yitirilip yitirilmediği tespitinde 2802 sayılı Kanunun 32 nci maddesindeki birinci sınıfa ayrılmanın şartlarına ve bu maddeye dayanılarak Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca çıkarılan İlke Kararlarında öngörülen niteliklerin yitirilip yitirilmediğine bakmak gerekir. Kanun ve İlke Kararına göre aşağıdaki hallerden birinin gerçekleşmesi halinde birinci sınıfa ayrılma niteliklerinin yitirildiği sonucuna varılacaktır.

(2) Hükümlülük Bakımından:

a) Mesleğin vakar ve onuruna dokunan veya kişisel haysiyet ve itibarını kıran veya görevle ilgili herhangi bir suçtan affa uğramış olsa bile hüküm giymemiş olmak,

b) Meslekten çıkarmayı, yer değiştirmeyi veya yükselmeden geri bırakılmayı gerektiren, bir eylem nedeniyle kovuşturma altında bulunmamak,

(3) Disiplin Bakımından:

a) Hakimler ve Savcılar Kanununun 68 inci maddesine göre yer değiştirme cezası almamış olmak,

b) Hakimler ve Savcılar Kanununun 65, 66 ve 67 snci maddelerinde sayılan "kınama", "kademe ilerlemesinin durdurulması" veya "derece yükselmesinin durdurulması" cezalarını aynı türden olmasa bile birden fazla almamış olmak,

c) Meslekten çıkarmayı, yer değiştirmeyi veya yükselmeden geri bırakılmayı gerektiren bir eylem nedeniyle disiplin yönünden soruşturma altında bulunmamak, gerekir.

(4) Yukarıda "b" bendinde sayılan cezalardan sadece birinin alınması halinde bu cezaya neden olan fiili niteliği göz önünde tutularak birinci sınıfa ayrılmanın yitirilip yitirilmediği Kurulca takdir edilir.

Müktesep hak

MADDE 8 – (1) Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca birinci sınıf olmalarına karar verilen Hakim ve Cumhuriyet Savcıları için bu uygulama bir müktesep hak teşkil edeceğinden şartların sonradan kaybedilmiş olması nedeni ile geri alınmaz.

İnceleme usulü ve zamanı

MADDE 9 – (1) Birinci sınıf olma incelemesi 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununun 18 inci maddesinde belirtilen dönemler esas alınarak yılın Nisan, Ağustos ve Aralık aylarının son günlerinden geçerli olmak üzere yapılır.

(2) Kanunda ve İlke Kararında sayılan kesin engeller dışında birinci sınıf olamayacağına karar verilen hakim ve savcıları iki yıl geçmedikçe tekrar incelemeye tabi tutulmazlar.

(3) Bu inceleme sırasında da yukarıdaki maddelerde başarılı sayılmak için gerekli görülen iş yüzdeleri, not oranları ve diğer hususlar aranır.

Kaldırılan hükümler

MADDE 10 – (1) 19/2/1988 gün 19730 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 25/1/1988 gün ve 20 sayılı Adli Yargı Hakim ve Cumhuriyet Savcıları ile İdari Yargı Hakim ve Savcıları Hakkında Uygulanacak En Yüksek Ek Gösterge ve Yüksek Hakimlik Tazminatı Esaslarına Dair Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu İlke Kararı yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 11 – (1) Yukarıda belirtilen İlkeler Resmî Gazete’de yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

[R.G. 13 Aralık 2006 – 26375]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Anayasa Mahkemesi Kararları

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı: 2005/142

Karar Sayısı :2006/80

Karar Günü : 25.7.2006

İTİRAZ YOLUNA BAşVURAN MAHKEMELER:

1 - Bursa 3. İdare Mahkemesi	Esas No: 2005/142
2 - Çorum İdare Mahkemesi	Esas No: 2006/2
3 - Gaziantep 1. İdare Mahkemesi	Esas No: 2006/36

4 - Zonguldak İdare Mahkemesi

Esas No: 2006/70

5 - Askeri Yüksek İdare Mahkemesi İkinci Dairesi Esas No: 2006/104

İTİRAZLARIN KONUSU: 10.2.1954 günlü, 6245 sayılı Harcırah Kanunu'nun 10. maddesinin, 5335 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 4. maddesinin (a) bendi ile değiştirilen (1) numaralı bendinde yer alan "Zorunlu yer değiştirme, sınav, sağlık sebepleri ve eş durumu (bu madde uyarınca sürekli görev yolluğu almaya hak kazananların eşlerinin atamaları) dışında kendi yazılı talepleri üzerine gönderilenler hariç olmak üzere;" biçimindeki ibarenin Anayasa'nın 2., 5., 10. ve 49. maddelerine aykırılığı savıyla iptali istemidir.

.....

VI - SONUÇ

10.2.1954 günlü, 6245 sayılı "Harcırah Kanunu"na 10. maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinin 21.4.2005 günlü, 5335 sayılı Yasa'nın 4. maddesiyle değiştirilen "Zorunlu yer değiştirme, sınav, sağlık sebepleri ve eş durumu (bu madde uyarınca sürekli görev yolluğu almaya hak kazananların eşlerinin atamaları) dışında kendi yazılı talepleri üzerine gönderilenler hariç olmak üzere; ..." ibaresi, 1.7.2006 günlü, 5538 sayılı Yasa'nın 2. maddesiyle değiştirildiğinden, bu ibareye ilişkin KONUSU KALMAYAN İSTEM HAKKINDA KARAR VERİLMESİNE YER OLMADIĞINA Şevket APALAK'ın karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA, 25.7.2006 gününde karar verildi.

[R.G. 12 Aralık 2006 – 26374]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı: 2006/22

Karar Sayısı : 2006/40

Karar Günü : 22.3.2006

İPTAL DAVASINI AÇAN : Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyeleri Ali TOPUZ ve K. Kemal ANADOL ile birlikte 121 Milletvekili

İPTAL DAVASININ KONUSU : 27.12.2005 günlü, 5437 sayılı 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu'nun:

A - 10. maddesinin;

1 - (a) fıkrasının (3) numaralı bendinin,

2 - (b) fıkrasının,

B - 13. maddesinin (d) fıkrasının,

C - 16. maddesinin (a) fıkrasının;

1 - Birinci, üçüncü, beşinci, altıncı ve yedinci paragraflarının,

D - 23. maddesinin;

1 - (a) bendinin birinci, üçüncü, dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci fıkralarının;

2 - (b) ve (c) bentlerinin,

E - 26. maddesinin (a) fıkrasının,

F - 27. maddesinin,

G - 28. maddesinin,

H - 29. maddesinin,

I - 31. maddesinin (c) fıkrasının,

J - 32. maddesinin,

1 - (a) fıkrasının (6) ve (7) numaralı bentlerinin,

2 - (b), (c), (f), (j), (k) ve (m) fıkralarının,

Anayasa'nın 2., 6., 7., 8., 11., 35., 87., 88., 89., 123., ve 161. maddelerine aykırılığı savıyla iptalleri ve yürürlüklerinin durdurulması istenilmektedir.

V - YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİ

27.12.2005 günlü, 5437 sayılı “2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu”nun:

A) 1 - 23. maddesinin (a) bendinin altıncı fıkrasının ikinci tümcesi,
2 - 29. maddesi,

3 - 32. maddesinin (a) fıkrasının (7) numaralı bendi,

22.3.2006 günlü, E. 2006/22, K, 2006/40 sayılı kararla iptal edildiğinden, bu kuralların uygulanmasından doğacak sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmî Gazete’de yayımlanacağı güne kadar YÜRÜRLÜKLERİNİN DURDURULMASINA, OYBİRLİĞİYLE,

B) 32. maddesinin (m) fıkrası, 22.3.2006 günlü, E. 2006/22, K, 2006/40 sayılı kararla iptal edildiğinden, bu fıkranın uygulanmasından doğacak sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmî Gazete’de yayımlanacağı güne kadar YÜRÜRLÜĞÜNÜN DURDURULMASINA, Haşim KILIÇ, Sacit ADALI, Ahmet AKYALÇIN, Serdar ÖZGÜLDÜR ile Serruh KALELİ’nin karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

C) 1- 10. maddesinin;

a - (a) fıkrasının (3) numaralı bendinin yürürlüğünün durdurulması isteminin, koşulları oluşmadığından REDDİNE, Fulya KANTARCIOĞLU’nun karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

b - (b) fıkrasının yürürlüğünün durdurulması isteminin, koşulları oluşmadığından REDDİNE, Fulya KANTARCIOĞLU ile Serruh KALELİ’nin karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

2 - 13. maddesinin (d) fıkrasının yürürlüğünün durdurulması isteminin, koşulları oluşmadığından REDDİNE, Fulya KANTARCIOĞLU’nun karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

3 - 16. maddesinin (a) fıkrasının, birinci, üçüncü, beşinci ve yedinci paragraflarının “kanun ve kanun hükmünde kararnameler ile kurulan fonlar yönünden” yürürlüğünün durdurulması isteminin, koşulları oluşmadığından REDDİNE, Fulya KANTARCIOĞLU’nun karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

4 - 23. maddesinin (a) bendinin;

a - Birinci fıkrasının “... ile 5018 sayılı Kanuna ekli (II) sayılı cetvelde yer alan idarelerin ...” bölümünün,

b - Dördüncü fıkrasının,

c - Beşinci fıkrasının “... özel bütçeli idarelere, 5018 sayılı Kanuna ekli (IV) sayılı cetvelde yer alan kurumlara, ...” bölümünün,

d - (b) ve (c) bentlerinin,

yürürlüklerinin durdurulması isteminin, koşulları oluşmadığından REDDİNE, Tülay TUĞCU, Fulya KANTARCIOĞLU ile Şevket APALAK’ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

5 - 26. maddesinin (a) fıkrasının yürürlüğünün durdurulması isteminin, koşulları oluşmadığından REDDİNE, Fulya KANTARCIOĞLU’nun karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

6 - 28. maddesinin yürürlüğünün durdurulması isteminin, koşulları oluşmadığından REDDİNE, Fulya KANTARCIOĞLU ile Serruh KALELİ’nin karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

7 - 32. maddesinin, (a) fıkrasının (6) numaralı bendi ile (b), (c), (f), (j) ve (k) fıkralarının yürürlüklerinin durdurulması isteminin, koşulları oluşmadığından REDDİNE, Fulya KANTARCIOĞLU’nun karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

D) 1- 16. maddesinin (a) fıkrasının;

A - Birinci, üçüncü, beşinci ve yedinci paragrafları, “kanun ve kanun hükmünde kararnameler ile kurulan fonlar” dışında kalan fonlar yönünden,

b - Altıncı paragrafı,

2 - 23. maddesinin (a) bendinin;

a - Birinci fıkrasının "... ile 5018 sayılı Kanuna ekli (II) sayılı cetvelde yer alan idarelerin ..." dışında kalan bölümü,

b - Üçüncü fıkrası,

c - Beşinci fıkrasının "... özel bütçeli idarelere, 5018 sayılı Kanuna ekli (IV) sayılı cetvelde yer alan kurumlara, ..." dışında kalan bölümü,

d - Altıncı fıkrasının birinci tümcesi,

e - Yedinci fıkrası,

3 - 27. maddesi,

22.3.2006 günlü, E. 2006/22, K. 2006/40 sayılı kararlar reddedildiğinden, bu kurallara ilişkin yürürlüğün durdurulması isteminin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

E) 31. maddesinin (c) fıkrası hakkında 22.3.2006 günlü, E. 2006/22, K. 2006/40 sayılı kararlar karar verilmesine yer olmadığına karar verildiğinden, bu fıkra ile ilişkin yürürlüğün durdurulması istemi hakkında KARAR VERİLMESİNE YER OLMADIĞINA, OYBİRLİĞİYLE,

22.3.2006 gününde karar verilmiştir.

VI- SONUÇ

27.12.2005 günlü, 5437 sayılı "2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu" nun:

A - 10. maddesinin;

1 - (a) fıkrasının (3) numaralı bendinin,

2 - (b) fıkrasının,

Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, OYBİRLİĞİYLE,

B - 13. maddesinin (d) fıkrasının Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, OYBİRLİĞİYLE,

C - 16. maddesinin (a) fıkrasının;

1 - Birinci, üçüncü, beşinci ve yedinci paragraflarının,

a - "Kanun ve kanun hükmünde kararnameler ile kurulan fonlar yönünden" Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE,

b- "Kanun ve kanun hükmünde kararnameler ile kurulan fonlar" dışında kalan fonlar yönünden Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE,

2 - Altıncı paragrafının Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

D - 23. maddesinin;

1 - (a) bendinin,

a - Birinci fıkrasının;

aa - "... ile 5018 sayılı Kanuna ekli (II) sayılı cetvelde yer alan idarelerin ..." bölümünün Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, OYBİRLİĞİYLE,

bb - Kalan bölümünün Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE, Şevket APALAK'ın bu bölümde yer alan "Araştırma görevlisi kadrolarına yapılacak atama sayısı ile 2005 yılında ayrılan (TUS ve DUS eğitiminden ayrılanlar hariç) araştırma görevlilerinin yüzde 100'ünü aşamaz." tümcesinin iptali gerektiği yolundaki karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

b - Üçüncü fıkrasının Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE, Şevket APALAK'ın karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

c - Dördüncü fıkrasının Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, OYBİRLİĞİYLE,

d - Beşinci fıkrasının;

aa - "... özel bütçeli idarelere, 5018 sayılı Kanuna ekli (IV) sayılı cetvelde yer alan kurumlara, ..." bölümünün Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE,

bb - Kalan bölümünün Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

e - Altıncı fıkrasının;

aa - Birinci tümcesinin Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE,

bb- İkinci tümcesinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, OYBİRLİĞİYLE,

f - Yedinci fıkrasının Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

2 - (b) ve (c) bentlerinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, OYBİRLİĞİYLE,

E - 26. maddesinin (a) fıkrasının Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, OYBİRLİĞİYLE,

F - 27. maddesinin Anayasa'ya aykırı olmadığına ve iptal isteminin REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

G - 28. maddesinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, Haşim KILIÇ, Sacit ADALI, Serdar ÖZGÜLDÜR ile Şevket APALAK'ın karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

H - 29. maddesinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, OYBİRLİĞİYLE,

I - 31. maddesinin (c) fıkrası, 7.3.2006 günlü, 5471 sayılı Yasa'nın 3. maddesiyle değiştirildiğinden, bu fıkra ile ilişkin KONUSU KALMAYAN İSTEM HAKKINDA KARAR VERİLMESİNE YER OLMADIĞINA, OYBİRLİĞİYLE,

J - 32. maddesinin;

1 - (a) fıkrasının (6) ve (7) numaralı bendlerinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE,

2 - (b), (c), (f), (j), (k) ve (m) fıkralarının Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE,

OYBİRLİĞİYLE,

22.3.2006 gününde karar verildi.

[R.G. 14 Aralık 2006 – 26376]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2006/11

Karar Sayısı : 2006/17

Karar Günü : 7.2.2006

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN :Bergama Asliye Hukuk Mahkemesi (İş Mahkemesi sıfatıyla)

İTİRAZIN KONUSU : 22.5.2003 günlü, 4857 sayılı İş Kanunu'nun 17. maddesinin altıncı fıkrasının ikinci tümcesinin "...18, 19, 20 ve 21 inci maddelerinin uygulama alanı dışında kalan işçilerin..." bölümünün, Anayasa'nın 2., 10., 36., 49. ve 55. maddelerine aykırılığı savıyla iptali istemidir.

.....

V - ESASIN İNCELENMESİ

Başvuru kararı ve ekleri, işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu Yasa kuralı, dayanan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü :

Başvuru kararında, iş güvencesi kapsamında olan işçilerin kötüniyet tazminatından yararlandırılmayarak daha az tazminat almalarına neden olunmasının, Anayasa'nın 2., 10., 36., 49. ve 55. maddelerine aykırılığı ileri sürülmüştür.

Sürelili fesih bildirimini ile sözleşmenin sona erdirilmesinin düzenlendiği ve itiraz konusu bölümün de yer aldığı 4857 sayılı Yasa'nın 17. maddesinde, fesih hakkının amacına aykırı olarak ve karşı tarafa zarar vermek için kullanılması durumunda, iş güvencesinin uygulama alanı dışında kalan işçiler için kötüniyet tazminatı ödenmesi öngörülmüştür.

Yasa'nın 21. maddesine göre, iş güvencesi kapsamında işine son verilen işçi için mahkemece feshin geçersizliğine karar verildiğinde, işçi süresinde işe başlamak üzere işverene başvurduğu takdirde işveren, işçiyi süresinde işe başlatmak suretiyle 21. maddenin birinci fıkrasındaki 4-8 aylık tazminatı ödemeyecek veya işçiyi işe başlatmadan mahkemece belirlenen tazminatı ödeyecektir.

Yasa'da, haksız feshine karşı iş güvencesi kapsamında kalan işçiler ile iş güvencesi kapsamı dışında kalan işçiler arasındaki dengenin, 17. maddenin altıncı fıkrasındaki kötüniyet tazminatı ile kurulmak istenildiği anlaşılmaktadır.

Başvuru kararında, iş güvencesi kapsamında olan işçinin Yasa'nın 21. maddesi gereğince alacağı tazminatın, 17. madde kapsamındaki işçinin alacağı kötüniyet tazminatından daha düşük olduğu ileri sürülmüş ise de, her iki maddedeki ölçüt alınan sürelerle bakıldığında Mahkemenin bu iddiasının yerinde olmadığı anlaşılmaktadır.

Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına saygılı, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde yasakoyucunun da uyması gereken Anayasa ve temel hukuk ilkelerinin bulunduğu bilincinde olan devlettir. Bu bağlamda, hukuk devletinde yasakoyucu, yalnız yasaların Anayasa'ya değil, Anayasa'nın de evrensel hukuk ilkelerine uygun olmasını sağlamakla yükümlüdür.

Anayasa'nın 10. maddesinde yer verilen "yasa önünde eşitlik ilkesi" hukuksal durumları aynı olanlar için söz konusudur. Bu ilke ile eylemli değil, hukuksal eşitlik öngörülmüştür. Eşitlik ilkesinin amacı, aynı durumda bulunan kişilerin yasalar karşısında aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak, ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Bu ilkeyle, aynı durumda bulunan kimi kişi ve topluluklara ayrı kurallar uygulanarak yasa karşısında eşitliğin çiğnenmesi yasaklanmıştır. Yasa önünde eşitlik, herkesin her yönden aynı kurallara bağlı tutulacağı anlamına gelmez. Durumlarındaki özellikler, kimi kişiler ya da topluluklar için değişik kuralları ve uygulamaları gerektirebilir. Aynı hukuksal durumlar aynı, ayrı hukuksal durumlar farklı kurallara bağlı tutulursa Anayasa'da öngörülen eşitlik ilkesi zedelenmez.

İş güvencesi kapsamında olan ve olmayan işçilerin hukuksal konumları aynı olmadığından, bunlar arasında eşitlik karşılaştırması yapılamayacağı gibi söz konusu işçiler arasında denge kurulmasına, bu bağlamda adaletin sağlanması amacıyla yönelik olarak getirildiği anlaşılan itiraz konusu düzenlemenin hukuk devleti ilkesine de aykırı bir yönü görülmemiştir.

Belirtilen nedenlerle kural, Anayasa'nın 2. ve 10. maddelerine aykırı değildir; iptal isteminin reddi gerekir.

İtiraz konusu kuralın, Anayasa'nın 36., 49. ve 55. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

VI - SONUÇ

22.5.2003 günlü, 4857 sayılı "İş Kanunu"nun 17. maddesinin altıncı fıkrasının ikinci tümcesinin "...18, 19, 20 ve 21 inci maddelerinin uygulanma alanı dışında kalan işçilerin..." bölümünün Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE, 7.2.2006 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

[R.G. 15 Aralık 2006 – 26377]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İnsan Hakları Mahkemesi Kararları

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı

GÜRBÜZ/Türkiye Davası*

Başvuru No:26050/04

Strazburg

10 Kasım 2005

OLAYLAR

Başvuran 1966 doğumlu Türk vatandaşı olup, başvurunun yapıldığı dönemde firaridir.

A. Başvurunun yapılmasına neden olan olaylar

Başvuran 27 Aralık 1995 tarihinde polis tarafından yapılan geniş çaplı bir operasyon sonrasında bomba imal malzemeleri ile birlikte yakalanmış ve 9 Ocak 1996'da İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) tarafından hakkında tutuklu yargılama kararı verilmiştir.

Başvuran İstanbul Cezaevi'ndeyken uzun süreli bir açlık grevine başlamıştır.

Başvuran 28 Temmuz 1996 tarihinde, açlık grevinin 69. gününde, İstanbul Üniversitesi Hastanesi'nin Acil Servisine kaldırılmıştır.

1 Ağustos 1996 tarihinde başvuran aynı hastanenin nöroloji bölümüne sevk edilmiştir.

10 Eylül 1996 tarihine kadar nöroloji bölümünde tedavi gören başvurana, Wernicke-Korsakoff Sendromu (WK-S) tanısı konmuştur. Başvuranda özellikle oküler felç, amnezi, halüsinasyonların eşlik ettiği ruhsal depresyon ile uzak hafıza ve öğrenmede bozukluk bulgulanmıştır.

Aynı gün başvuran psikoz semptomlarının tedavisi için Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne sevk edilmiş ve burada üç ay tedavi görmüştür.

Başvuranın avukatının talebi üzerine Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi hekimleri tarafından hazırlanan 27 Eylül 1996 tarihli görüşte, başvuranda tespit edilen psikozların tam anlamıyla tedavisinin mümkün olmadığı belirtilmiştir.

17 Aralık 1997 ve 24 Haziran 1998 tarihlerinde başvuran, İstanbul Üniversitesi Hastanesi nöroloji birimi tarafından muayene edilmiş ve ilgili kişide apati, hafıza bozukluğu ve ataksinin yanı sıra genel olarak hafif bir iyileşme tespit edilmiş, fakat hastanın genel sağlık tablosunda daha fazla bir düzelmeye beklenmediği ve ilgili kişinin fiziksel ve bilişsel tedavi görmesi gerektiği belirtilmiştir.

Başvuran 23 Şubat 1999 tarihinde sağlık sorunları nedeniyle İstanbul DGM tarafından serbest bırakılmıştır.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

İstanbul Üniversitesi Hastanesi nöroloji bölümü tarafından hazırlanan 18 Mayıs 1999 tarihli raporda, hafıza bozukluğu, nistagmus ve ataksinin devam ettiği, fakat hastanın günlük

işleri yardım almadan yerine getirebildiği belirtilmiştir. Bununla birlikte raporda kaydedeğer bir iyileşmenin sözkonusu olmadığı eklenmiştir.

13 Temmuz 1999 tarihinde başvuran, tedavi için destek elde etmek amacıyla İnsan Hakları Derneği'ne başvurmuştur.

2 Aralık 1999 tarihinde başvuranın talebi üzerine İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Hastanesi Adli Tıp Servisi tarafından düzenlenen raporda, başvuranın herhangi bir cezai yargılamaya tamamen bilinçli bir şekilde katılamayacağı ve sağlık durumunun cezaevi koşullarında yaşamaya müsait olmadığı belirtilmiştir.

Başvuranın ailesinin talebi üzerine 15 Mayıs 2001 tarihinde İnsan Hakları Derneği başvuranın görmüş olduğu tedavilere ilişkin bir belge düzenlemiştir.

16 Ağustos 2001 tarihinde İstanbul DGM başvuranı yasadışı TİKB adlı terörist örgüte üye olmak suçundan oniki yıl altı ay ağır hapis cezasına mahkum etmiştir. Silahlı saldırı suçlamasına ilişkin olarak ise başvuran delil yetersizliğinden serbest bırakılmıştır.

4 Mart 2002 tarihinde bu karar Yargıtay tarafından onanmıştır.

İstanbul DGM 10 Nisan 2002 tarihinde mahkumiyet kararının infaz edilmesi için kararı Bakırköy Cumhuriyet Savcılığı'na göndermiştir.

Başvuran Bakırköy Cumhuriyet Savcılığı'na giderek cezasının infazının ertelenmesini talep etmiş ve Cumhurbaşkanı affından yararlanmak istediğini belirtmiştir. Başvuranın sağlık öyküsünü gözönünde bulunduran Bakırköy Cumhuriyet Savcısı, ilgili kişinin hapsedilmeyip, devlet hastanesinde muayene edilmesine karar vermiştir.

Bakırköy Devlet Hastanesi'nin 30 Haziran 2002 tarihli raporunda, başvuranda Wernicke ansefalopatisi teşhis edildiği ve sözkonusu kişinin Adli Tıp Enstitüsü'ne sevk edilmesine karar verildiği belirtilmiştir.

Başvuran 27 Kasım 2002 tarihinde Adli Tıp Enstitüsü 3. ve 4. İhtisas Kurulu tarafından muayene edilmiştir. Muayene sonucuna göre hazırlanan 18 Aralık 2002 tarihli raporda, hastanın beyincisinde atrofi, başta titremeler, görüşte sola doğru nistagmus, dismetri, disdiadokokinezi, ataksi, baston desteğiyle yürüme, izhar hafızasında bozukluk, uzak hafızada laküner amnezi, bilişsel fonksiyonlarda değişim ve organik semptomlar tespit edilmiştir. Sonuçta 3. ve 4. İhtisas Kurulu WK-S tanısı koymuş ve hasta iyileşinceye kadar cezasının infazının ertelenmesi yönünde görüş bildirmiştir.

Raporda ayrıca, bu hastalık sonsuza dek sürebileceği için Anayasa'nın 104. maddesinde öngörülen Cumhurbaşkanı'nın af yetkisi kapsamına girdiğinden bahsedilmiştir.

27 Aralık 2002 tarihinde Bakırköy Cumhuriyet Savcısı bu rapora dayanarak CMUK'un 399§2. maddesi uyarınca başvuranın cezasının infazını, 16 Haziran 2003 tarihine kadar ertelemiştir.

7 Mart 2003 tarihinde CMUK'un 399. maddesinin uygulanması hususundaki görüş ayrılıkları üzerine Adalet Bakanlığı bir genelge yayınlamış ve Adli Tıp Enstitüsü'nün hazırladığı raporlarda erteleme süresini somut olarak bildirmesi gerektiğini belirtmiştir.

Başvuran 17 Mart 2003 tarihinde Cumhuriyet Savcılığı'na giderek Cumhurbaşkanı affından yararlanmak istediğini dile getirmiştir. Cumhuriyet Savcısı Adalet Bakanlığı nezdinde Cumhurbaşkanlığı affı için gerekli işlemleri başlatmıştır.

10 Eylül 2003 tarihinde Cumhuriyet Savcısı cezanın infazının ertelenmesini re'sen 13 Aralık 2003 tarihinde kadar uzatmıştır.

6 Ekim 2003 tarihinde Adalet Bakanlığı Cumhuriyet Savcısı'na erteleme kararının, yakın tarihli bir sağlık raporuna dayanmadığı için yukarıda belirtilen genelgeye aykırı olduğunu bildirmiştir.

Başvuranın Cumhurbaşkanı'ndan af talebine ilişkin olarak ise Adalet Bakanlığı, yine yukarıda belirtilen genelgeye ve 3 Haziran 2003 tarihli polis soruşturmasında elde edilen bilgilere atıfta bulunarak, ilgili kişinin halen aynı terörist örgütteki faaliyetlerini sürdürdüğünü bildirmiştir.

Sonuçta Adalet Bakanlığı'nın Cumhuriyet Savcısı'ndan yakın tarihli bir sağlık raporu istemesi üzerine Cumhuriyet Savcısı ilgili kişiyi Adli Tıp Enstitüsü'ne göndermiştir.

14 Kasım 2003 tarihinde 3. İhtisas Kurulu tarafından muayene edilen başvuruda baş titremesi, yürüme bozukluğu ve reflekslerde canlılık tespit edilmiştir. İhtisas Kurulu izhar hafızasındaki yetersizlik semptomlarına rağmen, ilgili kişide herhangi bir nörolojik bozukluğa ve hapis cezasının infazını aksi yönde etkileyecek psikopatolojik rahatsızlığa rastlanmadığını belirtmiştir.

İhtisas Kurulu 21 Kasım 2003 tarihli raporunda başvuranın sağlık durumunun artık cezasının ertelenmesini gerektirmediği ve Cumhurbaşkanı affına lüzum olmadığı sonucuna varmıştır.

Bakırköy Cumhuriyet Savcılığı bu sağlık raporunu dikkate alarak, 15 Aralık 2003 tarihinde başvuran hakkında mahkumlara mahsus yakalama müzekkeresi çıkarmıştır. Başvuran ise firar etmiştir.

15 Ocak 2004 tarihinde başvuranın avukatı Cumhuriyet Savcılığı'nda son verilen sağlık raporuna itiraz etmiş ve müvekkilinin yeniden muayene edilmesini talep etmiştir.

Bunun üzerine Cumhuriyet Savcısı İhtisas Kurulları tarafından hazırlanan raporlar arasındaki iddia edilen çelişkiye dikkat çekerek, Adli Tıp Enstitüsü Genel Kurulu'na sözkonusu talebi bildirmiştir. Genel Kurul başvuranın yeniden muayene edilmesi gerektiğine karar vermiştir.

Adli Tıp Enstitüsü başvuranın gerekli tetkiklere katılmasının sağlanması için Cumhuriyet Savcılığı'na başvurmuş fakat başvuran polis tarafından yapılan aramada bulunamadığı gibi Adli Tıp Enstitüsü'ne gitmemiştir.

İstanbul Tabip Odası belirtilmeyen bir tarihte başvuranın talebi üzerine belirttiği istişari görüşünde Adli Tıp Enstitüsü'nün raporları arasında bilimsel açıdan çelişki bulunduğunu ifade etmiştir.

Başvuran 31 Mayıs 2004 tarihinde, AİHM önündeki başvurusunu desteklemek üzere yakın tarihli bir sağlık raporu almak üzere İstanbul Üniversitesi Hastanesi nöroloji bölümüne gitmiştir. Yapılan muayene ve tetkiklerin sonucunda hazırlanan raporda bilişsel

fonksiyonlarda yavaşlama ve hatırlamada güçlük bulunduğu belirtilmiştir. Bu rapor ne Adli Tıp Enstitüsü'ne ne de Cumhuriyet Savcılığı'na gönderilmiş görünmemektedir.

20 Ağustos 2004 tarihinde İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi CMUK'un 402. maddesi uyarınca, AİHM tarafından belirtilen geçici tedbir ışığında yeni bir karara kadar başvuranın cezasının ertelenmesine karar vermiştir.

B. AİHM'nin Soruşturma Görevi

1. Ceza infaz kurumlarına yapılan ziyaretler

AİHM heyeti Türkiye'de bulunan farklı tiplerdeki ceza infaz kurumlarında hüküm süren fiziksel koşullar hakkında fikir edinmek maksadı ile başvuranların avukatlarının ve Hükümet temsilcilerinin eşliğinde, Tekirdağ H tipi Cezaevi'ni ve İstanbul Bayrampaşa H Tipi Cezaevi'ni ziyaret etmiştir. Bu ziyaretler sırasında heyet ayrıca, cezaevi personeli ile savcı ve doktorlarla görüşmüştür. Heyetin Bayrampaşa Cezaevi ve bu cezaevinin sağlık birimini ziyareti sırasında kendisine bilirkişi kurulu da eşlik etmiştir. Bu görevi süresince sözkonusu olan elli üç başvuranın onyedisi ile görüşen heyet, 7 Eylül 2004 tarihinde başvurularla da konuşmuştur.

2. Bilirkişi kurulu tarafından yürütülen sağlık muayeneleri

AİHM, başvuruda nörolojik veya psikiyatrik sorunlar bulunup bulunmadığını, şayet bulunuyorsa bunların ne ölçüde cezaevi yaşamına uyum sağlayabileceğini belirlemekle bilirkişi kurulunu görevlendirmiştir. Sözkonusu kurul ayrıca, gerektiğinde, Türk adli tıp organları tarafından oluşturulduğu haliyle başvuranın sağlık dosyasını incelemekle görevlendirilmiştir.

Bu bağlamda bilirkişi kurulu öncelikle, bu gruptaki tüm vakalarda, ilgililerin nöropsikiyatrik rahatsızlıklarını açıklık grevleri ile açıkladıklarını ve Adli Tıp Enstitüsü'nün tanısına uygun olarak bunların Wernicke Korsakoff Sendromu'nda görülenlerle aynı olduğunu belirttiklerini ortaya koymaktadır.

Buradan hareketle bilirkişi kurulu, mahkumlarda olası aşırı yüklenme öğelerini ve Wernicke Korsakoff Sendromu'nun gerçek özelliklerini ortaya çıkarmak amacı ile standart sağlık muayenelerine başvurmaya karar vermiştir.

Hazırlanan raporda, 11 Eylül 2004 tarihinde muayene edilen başvurulara ilişkin bölümde, hastanın genel görünümünün normal olduğu ve hiçbir aşırı yük emaresine rastlanmadığı, yapılan nörolojik muayenede statik beyincik sendromu ile birlikte ataksi, baş titremesi ve denge bozukluğuna rastlandığı, nöropsikolojik muayenede ise düzeltilmesi mümkün olan orta düzeyde hafıza sorunları tespit edildiği, soyutlama düzeyinin doğru olduğu ve gözle görülür psikopatolojik anomalinin bulunmadığı belirtilmiştir. Görüş kısmında ise beyincikte kesin gözüyle bakılabilecek bulguların saptandığı ve günlük yaşamdaki hareketleri engelleyen bu bulguların, cezaevi yaşamı için engel teşkil ettiği belirtilmiştir. Sonuç olarak 3. İhtisas Kurulu'nun cezanın infazının ertelenmesine gerek olmadığı yönündeki görüşü hiçbir şekilde haklı bulunmamıştır.

HUKUK AÇISINDAN

I. BAŞVURUNUN KABULEDİLEBİLİRLİĞİ HAKKINDA

A. Tarafların Savları

1. Hükümet

Hükümet iki açıdan iç hukuk yollarının tüketilmediği itirazını yöneltmektedir: ilk olarak başvuran 4675 sayılı İnfaz Hakimliği Kanunu'nun 5. ve 6. maddelerinde öngörülen hukuki yolları kullanmamıştır. Söz konusu hukuki yollar, başvuranın içinde bulunduğu duruma itiraz etmesini sağlayabilirdi. İkinci olarak başvuran son muayenesi için Adli Tıp Enstitüsü'ne gitmemiştir.

Hükümete göre ayrıca, başvuran hiç hapsedilmediği için mağdur sıfatına sahip değildir.

2. Başvuran

Başvuran Hükümet'in itirazları hakkında açık olarak görüş bildirmemekle birlikte şikayetlerini sürdürmüştür.

B. AİHM'nin Takdiri

1. İç hukuk yollarının tüketilmesi

AİHM öncelikle, AİHS'nin 35. maddesinde tüketilmesi öngörülen hukuki yolların, hem iddia edilen ihlallere ilişkin, hem de elverişli ve yeterli olan hukuki yollar olduğunu hatırlatır (Selmouni-Fransa [GC], no: 25803/94, § 75 CEDH 1999-V).

AİHM, yukarıda belirtilen soruşturma görevine konu olan elli üç dava kapsamında Hükümet tarafından iletilmiş olan içtihat örneklerine ilişkin olarak, bunların yalnızca Adli Tıp Enstitüsü'nün hazırladığı sağlık raporlarında, ilgili kişilerin cezalarının infazının ertelenmesi yönünde görüş bildirdiği davalara ilişkin olduğunu gözlemlemiştir. Adli Tıp Kurumu Kanunu'nun 23-C § 3 maddesinde Kurum'un kararlarının, mahkemelerin delilleri serbestçe takdir etme hususundaki yetkilerini kısıtlamadığı belirtildiğinden (bkz., Tekin Yıldız kararı, § 46), gerek ilk derece mahkemesinde gerekse yapılan itiraz üzerine davaya bakan hakim, Cumhuriyet Savcısı tarafından çıkarılan yakalama müzekkeresinin kaldırılmasına ya da duruma göre ilgili kişinin salıverilmesine karar vermektedir.

Bu örneklerde ayrıca, ilgili kişinin lehindeki bir sağlık raporundan çıkartılacak hukuki sonuçlar konusunda ilk merci (Cumhuriyet Savcısı) ve ikinci merci (hakim) arasında görüş ayrılığı bulunması durumu da sözkonusudur.

Mevcut davada ise Adli Tıp Enstitüsü, başvuranın cezasının infazının ertelenmesi yönünde görüş bildiren bir rapor sunmamış ve dolayısıyla başvuran, erteleme tedbirinin yanı sıra Cumhurbaşkanı affından da yararlanamamıştır.

AİHM, Hükümet tarafından, yukarıda bahsedilen İnfaz Hakimliği Kanunu'nun duruma çözüm üretip başvuranın benzer koşulları aydınlatan hiçbir ulusal içtihat sunulmadığını gözlemlemiştir. Sonuç olarak Hükümet'in verdiği örnekler mevcut davada geçerli değildir.

Başvuranın Adli Tıp Enstitüsü Genel Kurulu'nun 23 Şubat 2004 tarihli kararının ardından yeniden muayene olmaya gitmemesine dayalı itiraz konusunda ise AİHM, İhtisas

Kurulu'nun raporuna karşı yapılan itirazın, yakalama müzekkeresi üzerinde hiçbir tecil etkisi yaratmadığını gözlemlemiştir.

Oysa bu davada incelenen konu başvuranın cezaevi koşullarında yaşayabilip yaşayamayacağıdır. Sonuç olarak Adli Tıp Enstitüsü Genel Kurulu ya da İhtisas Kurulu tarafından başvuranın tıbbi durumunun yeniden incelenmesi, yeniden hapsedme kararı üzerinde tecil etkisinin olmadığı gözönüne alındığında (bkz., mutatis mutandis, Conka-Belçika, no: 51564/99, §§ 65-84, CEDH 2002-I), bu haliyle tüketilmesi gereken bir hukuki yol olarak değerlendirilmez, zira 2659 sayılı Adli Tıp Kurumu Kanunu'nun 15. maddesinin a) fıkrasına göre, yalnızca Cumhuriyet Savcısı ve hakim Genel Kurul'a başvurmakla yetkilidir (bkz., Tekin Yıldız kararı, § 46).

2. Mağdur sıfatı

AİHM, tam bu durum nedeniyle AİHS'nin olası bir ihlalden doğabilecek sonuçların ortadan kalkmadığı kanaatindedir (Pisano-İtalya [GC], no: 36732/97, §§42, 24 Ekim 2002). Esasen dosyada yer alan hiçbir unsur, AİHM tarafından yukarıda belirtilen tedbire kadar (20 Ağustos 2004 tarihinde İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi tarafından başvuranın cezasının infazının ertelenmesi), bu amaçla başvuran lehine herhangi bir tedbir alındığını göstermemektedir.

3. Sonuç

AİHM yukarıda anlatılanları dikkate alarak Hükümet'in itirazlarının kabuledilemeyeceği sonucuna varmıştır.

AİHM, tarafların ileri sürdüğü argümanların tümünün ışığı altında, başvurunun olaylar ve hukuk açısından, esastan incelemeyi zorunlu kılan ciddi sorular ortaya koyduğu kanaatindedir; sonuç olarak, başvuru AİHS'nin 35§3. maddesine göre açıkça dayanaktan yoksun olarak ilan edilemez. AİHM başka hiçbir kabuledilemezlik gerekçesi bulmadığından başvuruyu kabuledilebilir bulmuştur.

II. AİHS'NİN 3. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

AİHS'nin 3. maddesine gönderme yapan başvuran, yakalandığı WK-S nedeniyle cezaevinde cezasını çekmeye devam edemeyeceğini belirtmektedir. Başvuran, günlük yaşamdaki ihtiyaçlarını tek başına karşılayamayacağı ve diğer mahkumlara bağlı olmak zorunda kalacağı için hapsedilmesinin, bedensel ve ruhsal bütünlüğüne tecavüz niteliğinde olacağını ileri sürmektedir. Başvuran bu koşullarda yeterli tıbbi tedavi de göremeyecektir. Sonuç olarak başvuran hakkında çıkartılan yakalama müzekkeresinin yerine getirilmesi durumunda, AİHS'nin 3. maddesinin ihlal edileceğini ileri sürmektedir.

A. Tarafların Savları

1. Hükümet

Hükümet ceza infaz kurumlarındaki koşulların uygun olduğunu belirterek, tutuklu ve hükümlülerin öncelikle sözkonusu infaz kurumunda, yoksa bir hastanede tıbbi bakımdan yararlandıklarını belirtmektedir.

Hükümet'e göre başvuran aynı zamanda etkili bir adli tıp ve hukuk sisteminden de yararlanmış, iyileşinceye kadar serbest bırakılmıştır. Başvuran iyileştiği için, tekrar cezaevine konulmalıdır.

Hükümet 1996 ve 2000 yıllarında cezaevlerinde toplu olarak başlatılan açlık grevlerinden bahsederek, 2185 tutuklu ve hükümlünün muayene edildiğini, 691'inin Adli Tıp Enstitüsü'ne sevk edildiğini, aralarından 140'ının Cumhurbaşkanı affından, 87'sinin ise ceza ertelemesinden yararlandığını belirtmektedir. Adli Tıp Enstitüsü'nün baskı altında olduğu ve 2003 yılı raporlarında kökten değişikliğe gittiği yönlü iddia da dayanaktan yoksundur, çünkü 2003 yılının Ocak ayından sonra 245 kişi, 2004 yılında ise 10 kişi Adli Tıp Enstitüsü'nün raporlarına göre ertelenmeden yararlanmıştı.

Hükümet özellikle Pretty-Birleşik Krallık (no: 2346/02, CEDH 2002-III) kararına gönderme yaparak, başvuranın yeniden hapsedilmesinin, her ne olursa olsun, AİHS'nin 3. maddesi kapsamına girecek kadar ciddi seviyede bir muamele teşkil etmeyeceğini, zira ilgili kişinin durumunun, ne kadar üzücü olsa da, yetkili mercilere atfedilebilecek bir fiil veya ihmalkarlıktan kaynaklanmadığını savunmaktadır.

Sonuç olarak Hükümet, başvuranın yeniden muayene olmak üzere Adli Tıp Enstitüsü'ne gelmemesinden ötürü, ne başvuranın o anki sağlık durumunun öğrenmenin ne de uzmanlar kurulunun hazırladığı rapor hakkında yorum yapmanın mümkün olmadığını ileri sürmektedir.

2. Başvuran

Başvuran Hükümet'in savına karşı çıkmakta ve şikayetlerini sürdürmektedir.

B. AİHM'nin Takdiri

1. Genel İlkeler

AİHS'de ne özgürlüğünden yoksun bırakılmış ne de hasta kişilerin durumuna ilişkin özel bir hükmün yer almadığı doğrudur. Bununla birlikte, gerekli tıbbi bakımın uygulanması yoluyla tutukluların fiziksel bütünlüğünün korunması konusunda Devletlere düşen yükümlülükten ayrı olarak, doğal yollardan ortaya çıkan gerek bedensel gerekse ruhsal bir hastalıktan kaynaklanan ıstırap, yetkili mercilerin sorumlu tutulabileceği tutukluluk koşulları nedeniyle daha da şiddetlenir veya şiddetlenme riski taşırırsa, tek başına AİHS'nin 3. maddesi kapsamına girebilir (Mouisel-Fransa, no: 67263/01, §§ 37, 38 ve 40, CEDH 2002-IX, ve Pretty kararı ve bu metinlerde yer alan göndermeler).

Her tutuklu, alınan tedbirlerin infaz edilme usul ve yöntemlerinin kendisini, tutukluluğun doğasında varolan kaçınılmaz ıstırap düzeyini aşacak şiddette bir sıkıntı veya zorluğa maruz bırakmamasını temin edecek şekilde, insan onuruyla bağdaşır tutukluluk koşullarına tabi olma hakkına sahip olduğundan, hapsedmenin uygulamaya ilişkin gereklilikleri gözönünde bulundurulduğunda, tutuklunun sağlığının yanı sıra esenliği de yeterli bir şekilde sağlanmalıdır (Kulda-Polonya [GC], no: 30210/96, § 94, CEDH 2000-XI).

AİHS'de, sağlık gerekçesiyle bir tutuklunun serbest bırakılmasına ilişkin herhangi bir "genel yükümlülük" belirtilmemişse de, bir tutuklunun klinik tablosu, Avrupa Konseyi'ne Üye Devletler nezdinde AİHS'nin 3. maddesi bakımından bugün, tutukluluğa elverişlilik sorusunun ortaya çıktığı durumlardan birini teşkil etmektedir (bkz., Mouisel, ibidem, ve Price-Birleşik Krallık, no: 33394/96, §30, CEDH 2001-VII).

Özetle görülen bir davada, sağlık durumu cezaevi yaşamına uygun olmayan ya da hayati tehlikesi bulunduğu tanısı konulan bir hastalığa yakalanan kimsenin tutuklu bulundurulması, AİHS'nin 3. maddesi açısından sorunlara neden olabilir.

Dolayısıyla mevcut davada, başvuranın yeniden hapsedilmesi durumunda ortaya bu sorunun çıkıp çıkmayacağı tespit edilmelidir.

2. Özel bağlam

AİHM, davayı incelemeye başlamadan önce, ciddi hastalıkları bulunan hükümlülerin cezalarının infazı konusunda Türkiye'de yürürlükte olan yasaları incelemiştir. AİHM, Türk yasalarının ulusal mercilere, tutukluların ciddi hastalıklara yakalandığı durumda müdahale etme olanağı sunduğunu not etmektedir. Sağlık durumu serbest bırakılma veya cezanın ertelenmesi kararlarının verilmesini gerektirebilecek unsurlardan biridir. Bu tedbirler, sağlık gerekçesiyle Cumhurbaşkanı'ndan af talebinde bulunma yolunun yerini tutmaktadır.

AİHM bu işlemlerin, ilk bakışta, tutukluların fiziksel bütünlüğü ve esenliklerinin korunması için Devletlerin özgürlüğü kısıtlayıcı cezaların meşru gereklilikleriyle bağdaştırmaları gereken uygun güvenceler oluşturduğuna kanaat getirmektedir.

Mevcut dava bağlamında, geçmişte Türkiye'nin, 1996 ve 2000 yıllarında koğuş yerine bir ila üç kişilik yaşam birimleri öngören F tipi cezaevlerinin kurulmasını protesto etmek amacıyla başlatılan açlık grevleri karşısında, beslenme bozukluğuna bağlı zihinsel ve fiziksel rahatsızlıkları olan ve aralarından bir kısmının WK-S olduğu düşünülen kişilerin tutuklu bulundurulmaları sorunuyla karşı karşıya kaldığını hatırlatmak uygun olacaktır. Hiç kuşkusuz yetkili mercilerin, bu durumun toplumun korunması açısından haklı gösterilemeyeceğine kanaat getirmesi üzerine, hasta olan tutuklulardan birçoğu sağlık gerekçesiyle geçici olarak serbest bırakılmıştır.

3. İlkelerin mevcut davaya uygulanması

Mevcut davada yukarıda belirtilen harekete katıldığı anlaşılan başvuran, Türk hukukunun tanıdığı olanaklara ulaşabilmiş ve 15 Aralık 2003 tarihinde hakkında yakalama müzakeresi çıkarılana kadar bu olanaklardan faydalanmıştır.

Bu bağlamda AİHM, başvuranın tutuklu yargılanmaktayken 23 Şubat 1999 tarihinde İstanbul DGM tarafından serbest bırakıldığını kaydeder.

Başvuran hüküm giydikten sonra sağlık öyküsüne bakılarak Cumhuriyet Savcısı tarafından yeniden muayeneye gönderilmiştir. Bakırköy Devlet Hastanesi'nin 30 Haziran 2002 tarihli raporu ile Cumhuriyet Savcısı'nın bu haklı davranışını onaylanmıştır.

Son olarak Cumhuriyet Savcısı, İhtisas Kurulu'nun 18 Aralık 2002 tarihli raporuna dayanarak, cezaevi yaşamına uygun olmayan WK-S hastalığına yakalanan başvuranın cezasının infazının ertelenmesine karar vermiştir. Böylelikle CMUK'un 399§2. maddesi gereğince başvuran cezanın infazının ertelenmesi tedbirinden yararlanmıştır.

Mevcut davada bu son tarihe kadar gerçekleştirilen tüm sağlık kontrolleri ancak, ilk olarak 1996 yılında konan WK-S tanısını doğrulamıştır. Ruhsal depresyon, nistagmus, oküler felç ve nörolojik rahatsızlıklar gösteren başvuranın sağlık durumunun sürekli kaygı verici olduğuna ve son olarak, hapsedilmeye elverişsiz olduğuna karar verilmiştir.

AİHM elinde bulunan unsurları gözönüne alarak, bilirkişi kurullarının, İstanbul Üniversitesi Hastanesi tarafından verilen 18 Mayıs 1999 ve 31 Mayıs 2004 tarihli raporlara yönelik eleştirilerine rağmen, sözkonusu raporları tartışmaya açma durumunda olmadığı kanaatindedir (Klaas-Almanya, 22 Eylül 1993, A serisi no: 269, p. 17, §§ 29-30).

AİHM aşağıdaki nedenlerden dolayı, daha sonradan bu tespitleri tartışmaya açacak hiçbir gelişmenin ortaya çıkmadığına kanidir.

11 Eylül 2004 tarihinde, yani Adli Tıp Enstitüsü'nün son raporundan yaklaşık on ay sonra başvuran AİHM Bilirkişi Kurulu tarafından muayene edilmiştir.

Bilirkişi Kurulu, Gürbüz'de ataksi, baş titremesi ve kol ve bacaklarda denge ve kinetik sorunlarının (dismetri, adiadokokinezi, hipermetri) eşlik ettiği statik beyincik sendromu bulunduğunu ortaya koymuştur

Bilirkişi Kurulu'na göre başvuranın beyinciğinde kesin sayılabilecek önemli bulgular mevcuttur. Bu bulguların, yürüme gibi günlük yaşam faaliyetlerinin yerine getirilmesine engel teşkil ettiğini gözönüne alan bilirkişi kurulu, bunların cezaevi yaşamına da engel teşkil ettiği sonucuna varmıştır.

Bu son hususla ilgili olarak, başvuranın yeniden hapsedilmesi durumunda tıbbi bakımın eksikliğinden açıkça şikayetçi olmamasına karşın, Hükümet'in, başvuranın yeniden hapsedilmesi halinde sağlanacak günlük tedavi veya desteğin niteliğini ve uygunluğunu destekleyecek konumda olmadığını vurgulamak gerekir. Başvurana sağlanan dikkate değer tıbbi bakıma rağmen, böylesi bir argüman yanlış anlaşılacaktır, zira bu, başvuranın cezaevi dışında tedavi ve bakım görmesi amacıyla tanınan geçici serbestliğin uygunluğu hususunu tartışma konusu haline getirecektir.

Bu koşullarda AİHM, Gürbüz'ün, değişiklik göstermeyen sağlık durumu gözardı edilerek yeniden hapsedilmesi durumunda, bunun, AİHS'nin 3. maddesinin uygulama alanına girecek kadar ciddiyet seviyesine ulaşacağı kanaatindedir.

Gerçekte bu durum ancak, Türkiye'de geçerli olan ve olayların meydana geldiği dönemde uygulamadaki zayıflığı açığa çıkan koruma mekanizmasının işleyişindeki bozuklukla açıklanabilir.

Başka bir deyişle, başvuranın sözkonusu olaylardan hemen sonra başvurduğu mercilerin, ilgili kişinin hüküm giymesinden sonra yapmış oldukları gibi, meselenin tüm girdi ve çıktısını gözönünde bulundurarak, durumu ivedi bir şekilde düzeltmek için özel bir dikkat göstermiş olmaları gerekirdi.

Benzer durumlar, AİHS'nin 3. maddesi bakımından, başvuranın hastalığının kökenindeki olayların gelişiminde kendilerinin hiçbir hatalarının bulunmadığını iddia edemeden Devletin yetkili mercilerinin sorumluluğunu gündeme getirebilir. Esasen başvuranın uzun süreli açlık grevine başlama kararı verirken kendisine yapmış olabileceği kötülük her ne olursa olsun, bu hiçbir şekilde, AİHS'nin 3. maddesi bakımından Devletin sözkonusu kişiler karşısındaki yükümlülüklerini ortadan kaldırmaz (konuya ilişkin diğer tartışmalar için, bkz., Nevmerjitsky-Ukrayna, no: 54825/00, §§ 82-106, 5 Nisan 2005).

Kısaca AİHM, değişmeyen sağlık durumunu gözardı ederek 15 Aralık 2003 tarihinde başvurunu yeniden hapsedmeye karar veren ulusal mercilerin, AİHS'nin 3. maddesinin gerektirdikleri ile uyum içinde hareket etmiş olarak kabul edilemeyecekleri ve başvuran

hakkında çıkartılan aynı tarihli yakalama müzekkeresinin yürütülmesi halinde, Savunmacı Devlet'in 3. maddeyi ihlal etmiş olacağı görüşündedir.

Başvuranın, yakalama müzekkeresi çıkarıldıktan bu yana hapsedilmemiş olmasından herhangi bir sonuç çıkarılmaz, zira bu durum sadece olayların ciddiyyetini artıracaktır.

AİHM ulaşılan bu sonucun, başvuranın sağlık durumunda hapis cezasına dayanabilecek kadar net bir değişiklik olmadan, gelecekte Türk makamları tarafından yeniden hapsedilmesine karar verilmesi durumunda da zorunlu olarak aynı olacağını vurgulamaktadır.

AİHM, bu amaçla uygun tedbirleri öngörme sorumluluğunu Türk Devleti'ne bırakmaktadır.

III. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

A. Tazminat

Başvuran maddi zarar için herhangi bir tazminat talep etmemekte, buna karşılık maruz kaldığı manevi zarar için 50.000 Euro talep etmektedir.

Hükümet fahiş tutarda ve dayanaktan yoksun olduğunu düşündüğü bu tutarın reddedilmesini talep etmektedir.

AİHM, başvuranın, yakalama müzekkeresi nedeniyle kendisini büyük bir sıkıntı içinde hissetmiş olabileceğini ve yalnızca bu kararın sonucuyla giderilemeyecek bir manevi zarara maruz kalmış olduğu kanaatinde (bkz., Mokrani-Fransa, no: 52206/99, řř 36 ve 43, 15 Temmuz 2003).

AİHM hakkaniyete uygun olarak başvurana bu açıdan 3.000 (bin) Euro ödenmesine karar vermiştir.

B. Masraf ve Harcamalar

Başvuran avukatlık ücretleri ile eviri, faks ve yazışma masrafları için 5.000 Euro talep etmektedir.

Hükümet kanıtlayıcı belge olmadan bu talebin reddedilmesi gerektiğini belirtmektedir.

AİHM'nin bu konudaki içtihadına göre, başvuranlar ancak yaptıkları masraf ve harcamaların gerçekliğini, zorunluluğunu ve miktarının makul olduğunu ortaya koyduklarında söz konusu masraf ve harcamalar geri ödenebilir (bkz., diğerleri arasında, Nikolova-Bulgaristan [GC], no: 31195/96, ř79, CEDH 1999-II).

Bu durumda AİHM, elindeki unsurları ve yukarıda belirtilen kriterleri gözönüne alarak, tüm masraflarla birlikte, 2.000 (ikibin) Euro'dan Avrupa Konseyi tarafından verilen 715 (yediyüz onbeş) euro tutarındaki adli yardım düşülerek, kalan meblağın başvurana ödenmesinin makul olduğuna kanaat getirmiştir.

C. Gecikme Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına  puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK AİHM;

1. Oybirliğiyle, başvurunun geri kalanının kabuledilebilir olduğuna;

2. Oybirliğiyle, başvuranın sağlık durumunda hapis cezasına dayanabilecek kadar net bir değişiklik olmadan yeniden hapsedilmesi durumunda, AİHS'nin 3. maddesinin ihlal edileceğine;

3. a) AİHS'nin 44 § 2 maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden TL'ye çevrilmek üzere Savunmacı Hükümet tarafından başvurana,

- i. ikiye karşı beş oyla, manevi tazminat için 3.000 (üç bin) Euro ödenmesine,
 - ii. oybirliğiyle, masraf ve harcamalar için 2.000 (iki bin) Euro'dan, Avrupa Konseyi tarafından sağlanan 715 (yediyüz onbeş) Euro tutarındaki adli yardım düşülerek kalan miktarın ödenmesine;
 - iii. yukarıdaki miktarların her türlü vergiden muaf tutulmasına;
- (b) sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemelerin yapılmasına kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanmasına;

4. Oybirliğiyle, adil tazminata ilişkin diğer taleplerin reddine;
karar vermiştir.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM İç Tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. fıkralarına uygun olarak 10 Kasım 2005 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.

Kararın ekinde AİHS'nin 45§2. maddesi ve AİHM İç Tüzüğü'nün 74§2. maddesine uygun olarak Sn. Caffish ve Türmen'in kısmi muhalefet şerhleri yer almaktadır.

_____ • _____

 [İçindekilere dön](#)

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı

AKDENİZ/Türkiye Kararı*

Başvuru No. 25165/94

Strazburg

31 Mayıs 2005

USULİ İŞLEMLER

1. Davanın nedeni, Türk vatandaşı Mevlüde Akdeniz'in ("başvuran"), 18 Ağustos 1994 tarihinde, İnsan Hakları ve Temel Özgürlükleri Korumaya Dair Sözleşme'nin ("Sözleşme") eski 25. maddesi uyarınca, Türkiye aleyhine Avrupa İnsan Hakları Komisyonu'na ("Komisyon") yaptığı başvurudur (başvuru no. 25165/94).

2. Başvurayı görevini Londra'da ifa etmekte olan avukat Mark Muller temsil etmiştir. Türk Hükümeti ("Hükümet"), AİHM huzurundaki davalar için bir Ajan tayin etmemiştir.

3. Başvuran, oğlu Mehdi Akdeniz'in 20 Şubat 1994 tarihinde köylerine gelmiş olan askerler tarafından gözaltına alındığını ve o tarihten beri oğlundan haber alınmadığını iddia etmiştir. İddiasını, AİHS'nin 3, 5, 6 ve 14. maddelerine dayandırmıştır.

4. Başvuru, 1 Aralık 1997 tarihinde Komisyon tarafından kabul edilebilir bulunmuştur ve 1 Kasım 1999 tarihinde, Komisyon bu tarihte henüz davanın incelenmesini tamamlamamış olduğu için, AİHS'ye ek 1 No.lu Protokol'ün ikinci hükmünün 5 § 3. maddesi uyarınca AİHM'ye havale edilmiştir.

5. Başvuruyla ilgili olarak AİHM'nin Birinci Dairesi görevlendirilmiştir (AİHM İç Tüzüğü'nün 52 § 1. maddesi). Söz konusu Daire içerisinde, davayı değerlendirecek Heyet (AİHS'nin 27. maddesi), İç Tüzüğü'nün 26 § 1. maddesinde öngörüldüğü üzere oluşturulmuştur. Türkiye'yi temsilen seçilmiş olan yargıç Rıza Türmen, davadan çekilmiştir (İç Tüzüğü'nün 28. maddesi). Dolayısıyla Hükümet, *ad hoc* yargıç olarak Feyyaz Gölcüklü'yü atamıştır (AİHS'nin 27 § 2. maddesi ve İç Tüzüğü'nün 29 § 1. maddesi).

6. Başvuran, Hükümet değil, esaslar üzerine görüşlerini sunmuştur (İç Tüzüğü'nün 59 § 1. maddesi).

7. 1 Kasım 1994 tarihinde AİHM, Dairelerinde değişiklik yapmıştır (İç Tüzüğü'nün 25 § 1. maddesi). Söz konusu davayla ilgili olarak yeni oluşturulmuş Dördüncü Daire görevlendirilmiştir (İç Tüzüğü'nün 52 § 1. maddesi).

8. 10 Mayıs 2005 tarihinde Daire, Büyük Daire'nin *Tahsin Acar/Türkiye* davasında (ilk itiraz) [BD], no. 26307/95, ECHR 2003-VI, koymuş olduğu ilkeler ışığında, Hükümet'in 9 Ocak 2002 tarihinde kendileri tarafından sunulmuş olan tek taraflı bildirisine dayanarak yapmış olduğu davanın, dava listesinden düşürülmesi hususundaki isteğini reddetmeye karar vermiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

OLAYLAR

I. DAVA OLAYLARI

9. Kürt kökenli bir Türk vatandaşı olan başvuran, 1955 doğumludur ve Diyarbakır'da yaşamaktadır.

A. Giriş

10. Özellikle 20 Şubat 1994 tarihinde gerçekleşen olaylarla ilgili olan dava olayları, taraflar arasında ihtilaflıdır.

11. Olaylar, başvuran tarafından sunulduğu şekliyle aşağıda kaydedilmiş olan Kısım B'de belirtilmiştir (paragraflar 12-18). Hükümet'in olaylarla ilgili sunumları, aşağıda kaydedilmiş olan Kısım C'de özetlenmiştir (paragraflar 19-21). Taraflar tarafından sunulmuş olan dokümana dayanan ifadeler Kısım D'de özetlenmiştir (paragraflar 22-67).

B. Başvuranın olaylarla ilgili görüşleri

12. Sözkonusu başvuruya yol açan olayların gerçekleştiği tarihte başvuran ve ailesi, güney-doğu Türkiye’de, Diyarbakır yakınlarında, Kulp Kasabası idari kaza bölgesi içerisinde yer alan Karaorman Köyü’ne bağlı Sesveren Köyü’nde yaşamaktadır.

13. 20 Şubat 1994 tarihinde Kulp Bölge Jandarma Karakolu’ndan yaklaşık 200 asker başvuranın köyüne gelmiş ve köylüleri evlerinden çıkmaya zorlamışlardır. Köylüler, köy meydanında toplanmış ve askerler, köylülerin evlerini yakmaya başlamışlardır.

14. Askerlerden biri, elindeki listeden altı erkek köylünün ismini okumuştur: Halit Akdeniz (35 yaşında), İrfan Akdeniz (18 yaşında), Mehmet Şirin Allahverdi (35 yaşında), Ziya Çiçek (22 yaşında), Faik Akdeniz (35 yaşında) ve son olarak başvuranın oğlu, Mehdi Akdeniz (22 yaşında) (belirtilmiş olduğu gibi “altı kişi”). Altı kişinin, jandarmalarla oturmakta olan maskeli bir adam tarafından teşhis edilmiş olması mümkündür. Askerler daha sonra bu altı kişiyi dövmüştür; başvuranın oğlu, en kötü muameleye maruz kalmıştır. Daha sonra askerler bu kişileri köylülerin göremeyeceği bir yere götürmüştür.

15. Askerler köyde yaklaşık olarak iki saat kalmışlar ve daha sonra bu altı kişilik grupla yaklaşık 1.5 kilometre uzaklıkta olan ve sözkonusu altı kişiyi bekleyen bir araca bindirip uzaklaştıkları diğer bir köye gitmişlerdir.

16. Başvuranın oğlu ile birlikte gözaltında tutulan görgü tanıkları, başvurana Mehdi Akdeniz’in beş gündür Kulp Bölge Jandarma Karakolu’nda alıkonduğunu bildirmiştir. Gözaltında tutulduğu sırada işkenceye maruz bırakılmıştır ve görgü tanıklarına göre altı kişi içerisinde en ağır işkenceyi o görmüştür.

17. Görgü tanıkları, Diyarbakır’a götürülmeden önce bir hafta boyunca alıkonmuş olduğu Silvan’da çok kötü koşullarda bulunduğunu doğrulamışlardır.

18. Başvuran o tarihten beri, oğlunun nerede olduğu ya da kaderi hakkında hiçbir şey duymamıştır. Sözlü ve yazılı olarak Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi’ne (belirtilmiş olduğu gibi “Diyarbakır Mahkemesi”) birçok başvuruda bulunarak oğlu hakkında bir bilgi almaya çalışmış fakat başarısız olmuştur.

C. Hükümet’in olaylarla ilgili görüşleri

19. 20 Şubat 1994 tarihinde Kulp-Sesveren bölgesinde hiçbir operasyon düzenlenmemiştir ve, gözaltı kayıtlarına göre başvuranın oğlu ya da sözü geçen diğer beş kişiden hiçbiri gözaltına alınmamıştır.

20. 1992 ve 1993 seneleri arasında Sesveren Köyü, PKK üyelerince saldırıya uğramıştır ve köy sakinlerine PKK tarafından gözdağı verildiği için evlerinden kaçmışlardır.

21. 11 Mayıs 1994 tarihinde başvurana Diyarbakır Mahkemesi tarafından, gözaltı kayıtlarına bakılarak, Mehmet Şen’in (*sic.*) gözaltına alınmamış olduğu bildirilmiştir.

D. Taraflar tarafından sunulan dokümanlara dayanan ifade

22. Aşağıda kaydedilmiş olan bilgiler, taraflar tarafından sunulmuş olan dokümanlardan alınmıştır.

23. 28 Şubat 1994 tarihinde tutulmuş olan ve Kulp Jandarma Karakolu’ndan üç jandarma memuru ile dört jandarma askerinin imzaladığı bir gözaltı kaydına göre, sözkonusu

altı kişiden beşi, Halit Akdeniz, M.Şirin Allahverdi, Ziya Çiçek, Faik Akdeniz ve İrfan Akdeniz, jandarmalar tarafından düzenlenen bir operasyonla yakalanmışlardır. Düzenlenen operasyonun nedeni, jandarmalara güvenilir kaynaklarca, sözkonusu kişilerin PKK'ya yardım ve yataklık ettiklerinin bildirilmiş olmasıdır. Ayrıca rapora göre, be adamın vücudunda kaçma teşebbüsü ve güç kullanımı sonucu oluşmuş birçok yara izi bulunmaktadır.

24. Belirsiz tarihlerde, sözkonusu beş kişi bir jandarma komutanı tarafından sorgulanmıştır. Akdeniz kısaca, PKK üyesi olduğunu belirtmiştir. Diğer beş kişi, Karaorman Köyü'nün köylüleri, kendilerine yiyecek vermeleri için zorlayan PKK üyeleri tarafından sıkça ziyaret edildiğini belirtmiştir.

25. 8 Mart 1994 tarihinde bu beş kişi, Diyarbakır Mahkemesi hakimi tarafından sorgulanmıştır. Hakim daha sonra dördünün serbest bırakılmasına karar vermiştir. Hakim, Faik Akdeniz'in tutuklu yargılanmasına karar vermiştir.

26. 11 Mayıs 1994 tarihinde Diyarbakır Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcısı'na vermiş olduğu dilekçesinde başvuran, Başsavcı'ya oğlunun, 20 Şubat 1994 tarihinde Sesveren Köyü'nde güvenlik güçleri mensupları tarafından gözaltına alındığını bildirmiştir. Ayrıca, sözkonusu tarihten beri oğlundan haber alamadığını ve hayatı için endişe duyduğunu belirtmiştir. Oğlunun akıbetine dair kendisine bilgi verilmesini istemiştir.

27. Başvuranın 11 Mayıs 1994 tarihinde vermiş olduğu yukarıda kaydedilmiş olan dilekçeye ilişkin Cumhuriyet Başsavcısı tarafından el yazısı ile yazılmış olan bir nota göre, başvuranın oğlu gözaltı kayıtlarında kayıtlı değildir.

28. 29 Aralık 1994 tarihinde Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü (belirtilmiş olduğu gibi "Müdürlük") Diyarbakır Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcısı'na bir mektup göndermiş ve kendisine, Komisyon'a başvuran tarafından sunulmuş olan başvuruyu bildirmiştir. Başsavcı'dan başvuruları şikayetleri hususunda sorgulanması ve iddialarına ilişkin bir soruşturma başlatması istenmiştir.

29. 30 Aralık 1994 tarihli mektubunda Diyarbakır Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcısı, Kulp Kasabası'ndaki Cumhuriyet Savcısı'ndan Müdürlüğün mektubunda istenen adımları atmasını istemiştir.

30. Kulp Bölge Jandarma Karakolu komutanından 6 Ocak 1995 tarihinde Kulp Cumhuriyet Savcısı tarafından başvuranı, başvuranın oğlu ile birlikte gözaltına alındığı iddia edilen beş kişi ile beraber (bkz. yukarıda kaydedilen paragraf 14) Savcılığa çağırması istenmiştir. Cumhuriyet Savcısı ayrıca, başvuranın köyünde yaşamakta olan Cevdet Yılmaz ve Reşat Pamuk isimli şahısların da çağırılmasını istemiştir.

31. Karaorman Köyü yakınlarındaki Sivrice Jandarma Karakolu'ndan üç jandarma askeri tarafından 17 Mart 1995 tarihinde hazırlanmış ve Kulp Cumhuriyet Savcısı'na sunulmuş bir rapora göre, Kulp Cumhuriyet Savcısı'nın 6 Ocak 1995 tarihli mektubunda değinilen kişiler, terörist olaylar nedeniyle köylerini terk ederek bilinmeyen bir yere gitmişlerdir. Bu rapor müteakiben, Diyarbakır Mahkemesi'ndeki Cumhuriyet Savcılığı'na gönderilmiştir.

32. 26 Temmuz 1995 tarihinde Kulp Cumhuriyet Savcısı, Kulp Jandarma Tugayı komutanına bir mektup göndermiş ve başvuran ve yukarıda kaydedilmiş olan diğer yedi kişinin Savcılığa çağırılmasını istemiştir.

33. 27 Ağustos 1995 tarihinde iki jandarma askeri tarafından hazırlanan ve Kulp Cumhuriyet Savcılığı'na gönderilen bir rapora göre, Kulp Cumhuriyet Savcısı'nın 26 Temmuz 1995 tarihli mektubunda değindiği kişiler, terörist olaylardan üç yıl önce köylerini terk ederek bilinmeyen bir yere gitmişlerdir.

34. Cumhuriyet Savcıları ve jandarmalar arasında, Savcıların başvuran ve diğer yedi kişiyi bulmak amacıyla yaptığı başarısız girişimleri ortaya koyan benzer muhabere, başvuranın oğlu ile aynı zamanda gözaltına alındığı iddia edilen altı kişiden biri olan Halit Akdeniz'in yerinin tespit edildiği 1996 senesi Haziran ayına kadar devam etmiştir.

35. 13 Haziran 1996 tarihinde Kulp Cumhuriyet Savcısı tarafından alınan bir ifadeye göre, Halit Akdeniz 1994 senesi Şubat ayında bir grup askerin köye geldiğini ve köylüleri, köyün dışında topladığını belirtmiştir. Daha sonra askerler, köydeki evleri ateşe vermiştir. Kendisi, oğlu İrfan, başvuranın oğlu Mehdi ve diğer üç kişi kötü muameleye maruz bırakılmıştır. Daha sonra gece boyu tutuldukları Sivrice Jandarma Karakolu'na götürülmüşlerdir. Ertesi sabah, dört gün boyunca gözaltında tutuldukları, gözlerinin bağlandığı, dövüldükleri ve sorguya çekildikleri Kulp Komanda Tugayı'na götürülmüşlerdir. Söz konusu dört günün sonunda, başvuranın oğlu Mehdi'nin diğerlerinden ayrıldığı Kulp Merkez Jandarma Karakolu'na getirilmişlerdir ve Mehdi'yi bir daha görememişlerdir. 15 gün daha gözaltında tutulmuşlar ve gözaltı sürelerinin bitiminde yalnızca Faik Akdeniz serbest bırakılmamıştır.

36. Ayrıca 13 Haziran 1996 tarihinde Kulp Cumhuriyet Savcısı, olayları babasının anlattığı şekliyle doğrulayan İrfan Akdeniz'i sorgulamıştır. İrfan, Mehdi Akdeniz'in diğerlerinden daha sert bir şekilde dövülmüş olduğunu da belirtmiştir.

37. 20 Haziran 1996 tarihinde Kulp Cumhuriyet Savcısı, başvuranın oğlu ile birlikte gözaltına alındığı iddia edilen diğer altı kişiden biri olan Mehmet Şirin Allahverdi'nin ifadesini almıştır. Halit ve İrfan Akdeniz'in ifadelerine benzer bir ifade veren Allahverdi, başvuranın oğlu Mehdi Akdeniz'in 1994 senesi Şubat ayında askerlerle birlikte köye gelen *itirafçı*¹ tarafından teşhis edilmiş olduğunu eklemiştir.

38. 2 Ağustos 1996 tarihinde Cevdet Yılmaz (bkz. yukarıda kaydedilmiş olan paragraf 30) Elazığ'daki bir hapisanede bulunmuştur. Türk Mahkemeleri'ni protesto etmekte olduğu için Cumhuriyet Savcılığı'na giderek ifade vermeyi reddetmiştir.

39. Kulp Cumhuriyet Savcısı, 15 Ağustos 1996 tarihinde başvuranın ifadesini almıştır. Başvuran ifadesinde yukarıda kaydedilmiş olan ifadesini doğrulamıştır (bkz. yukarıda kaydedilen paragraflar 13-18 arası). Son olarak, Cumhuriyet Savcısı'na oğlunun kaderine ilişkin sorular sormuştur.

40. 19 Ağustos 1996 tarihinde Kulp Cumhuriyet Savcısı tarafından Halit Akdeniz, İrfan Akdeniz ve Mehmet Şirin Allahverdi'den alınan ifadeler Diyarbakır Mahkemesi Cumhuriyet Savcılığı'na gönderilmiştir. Kulp Cumhuriyet Başsavcısı ayrıca Faik Akdeniz ve Ziya Çiçek'i bulma çalışmalarının devam edeceğini belirtmiştir.

41. Faik Akdeniz 16 Eylül 1996 tarihinde Kulp Cumhuriyet Savcısı tarafından sorgulanmıştır. Akdeniz ayrıca Halit Akdeniz, İrfan Akdeniz, Mehmet Şirin Allahverdi ve başvuran tarafından verilen ifadelere benzer bir ifade vermiştir.

¹ *İtirafçı* (confessor): önceleri, yetkili makamlara üyesi oldukları örgüt hakkında bilgi veren yasadışı örgüt üyeleri için kullanılmakta olan bir terim.

42. 5 Aralık 1996 tarihinde Kulp Cumhuriyet Savcısı, Kulp Bölge Jandarma Karakolu'na bir mektup göndermiş ve 1994 senesi Şubat ayında Karaorman Köyü'nde bir operasyon düzenlenip düzenlenmediğini sormuştur.

43. 27 Aralık 1996 tarihinde Kulp Bölge Jandarma Karakolu komutan yardımcısı, Karakol'daki kayıtlara göre 1994 senesi Şubat ayında Karaorman veya Sesveren Köyü'nde hiçbir operasyon düzenlenmemiş olduğunu belirten yazılı bir cevap göndermiştir.

44. 12 Mayıs 1997 tarihinde Kulp Cumhuriyet Savcısı tarafından başvuranın yine ifadesi alınmıştır. Başvuran bir kez daha iddialarını doğrulamış ve Komisyon'a bir başvuruda bulunduğunu eklemiştir.

45. 26 Mayıs 1997 senesinde Kulp Cumhuriyet Savcısı, Diyarbakır Mahkemesi Savcısı'na başvuranın ifadesini tekrar aldığı ve hala oğlundan bir haber alamamış olduğunu belirttiğini bildirmiştir. Ayrıca, jandarmaların gözaltı kayıtlarında Mehdi Akdeniz'i gördükleri iddia edilen Cevdet Yılmaz, Ziya Çiçek ve Reşat Pamuk'u bulma çabalarının devam edeceğini bildirmiştir.

46. Başvuran 21 Temmuz 1997 tarihinde bu sefer Silvan Kasabası Cumhuriyet Savcısı tarafından sorgulanmıştır. İddialarını doğrulamıştır.

47. 15 Aralık 1997 tarihinde başvuran bir kez daha Kulp Cumhuriyet Savcısı tarafından sorgulanmıştır. İddialarını yinelemiş ve ilk ifadesine ekleyecek bir sözü olmadığını belirtmiştir.

48. Aynı gün Kulp Cumhuriyet Savcısı, başvuranın oğlu ile gözaltına alınmış olduğu iddia edilen beşinci kişi olan Ziya Çiçek'in ifadesini almıştır. Çiçek, başvuranın başvuranın oğlu ile gözaltına alınmış oldukları iddia edilen diğer dört kişi tarafından verilen ifadeleri doğrulamıştır.

49. Kulp Cumhuriyet Savcısı, 16 Aralık 1997 tarihinde Diyarbakır Mahkemesi Cumhuriyet Savcısı'na başvuranın diğer bir ifadesini aldığı ve oğlunu halen kayıp olduğunu öğrendiğini bildirmiştir.

50. 14 Ocak 1998 tarihinde Kulp Cumhuriyet Savcısı, Kulp ve Silvan Bölge Jandarma Karakolları'ndan, Diyarbakır İl Jandarma Karakolu'na ve Diyarbakır Polis Karakolu'ndan Savcılığa, 20 Şubat 1994 ve 10 Ocak 1995 tarihleri arasında sırasıyla karakollarında gözaltına alınan kişilerin isimlerini gösteren gözaltı kayıtlarını göndermelerini istemiştir.

51. 24 Ocak 1998 tarihinde Kulp Bölge Jandarma Karakolu komutanı, Kulp Savcılığına 20 Şubat 1994 ve 10 Ocak 1995 tarihleri arasında gözaltına alınan kişilerin isimlerini göndermiştir. Söz konusu mektuba göre, Halit Akdeniz, Ziya Çiçek, Mehmet Allahverdi, İrfan Akdeniz ve Faik Akdeniz isimli kişiler 28 Şubat 1994 tarihinde PKK ile işbirliği yaptıklarından şüphelenildiği için gözaltına alınmıştır. Serbest bırakılma tarihlerini gösteren sütunlarda hiçbir bilgi bulunmamaktadır.

52. 27 Ocak 1998 tarihinde Müdürlük, Diyarbakır Mahkemesi Cumhuriyet Savcısı'ndan başvuranın oğlunun ortadan kaybolmasına ilişkin soruşturma hususunda bilgi istemiştir.

53. 2 Şubat 1998 tarihinde Kulp Cumhuriyet Savcısı, Diyarbakır Mahkemesi Cumhuriyet Savcısı'na Halit Akdeniz, Ziya Çiçek, Mehmet Allahverdi, İrfan Akdeniz ve Faik

Akdeniz isimli kişilerden alınmış olan ifadelerin, başvuranın iddialarını doğruladığını bildirmiştir. Jandarmalardan, başvuranın oğlunun gerçekten kendileri tarafından gözaltına alınıp alınmadığına dair bilgi alma çalışmaları devam etmektedir. Başvuranın oğlu halen kayıptır.

54. 16 Şubat 1998 tarihinde Kulp Cumhuriyet Savcısı, Reşat Pamuk'un ifadesini almıştır. Pamuk daha önce, Kulp Kasabası yakınlarındaki Yayık Köyü'nde yaşamakta olduğunu belirtmiştir. 1994 senesi Ramazan ayında Silvan Kasabası'nda kendisi ve bir grup arkadaşı askerler tarafından gözaltına alınmıştır. Gözaltında tutulduğu süre içerisinde başvuranın oğlu olan Mehdi Akdeniz'i görmemiştir ve kim olduğunu bilmemektedir.

55. Kulp Cumhuriyet Savcısı'nın 14 Ocak 1998 tarihli mektubuna, 24 Şubat 1998 tarihinde verdiği yanıtta Diyarbakır Polis Karakolu şefi, Mehdi Akdeniz'in polis tarafından gözaltına alınmış olmadığını belirtmiştir.

56. Ayrıca 24 Şubat 1998 tarihinde Müdürlük, Diyarbakır Mahkemesi Savcılığı'na başvuranın oğlu ile birlikte gözaltına alınmış olduklarını iddia eden kişiler tarafından verilen ifadelerin içeriklerinin doğruluğunu kontrol etmesini istemiştir. Söz konusu mektup aynı gün Kulp Cumhuriyet Savcısı'na gönderilmiştir.

57. 25 Şubat 1998 tarihinde Kulp Cumhuriyet Savcısı, Kulp Bölge Jandarma Karakolu komutanının dikkatini, almış olduğu formda 28 Şubat 1998 tarihinde gözaltına alınmış olan beş kişinin serbest bırakılma tarihlerinin yer almadığına çekti (bkz. yukarıda kaydedilmiş olan paragraf 51). Cumhuriyet Savcısı, komutandan karakoluna söz konusu şahıslara ilişkin ne tür bir hareketle bulunulduğuna ilişkin bilgi vermesini istedi. Jandarma komutanı, bu isteğe uydu.

58. 24 Şubat 1994 ve 21 Mart 1994 tarihleri arasında Diyarbakır Jandarma Komutanlığı'nda alıkonan kişilerin isimlerinin olduğu birtakım gözaltı kayıtlarına göre, 5 Mart 1994'te, Diyarbakır Mahkemesi'nin beraatlarına karar verdiği 8 Mart 1994 tarihine kadar beş adam orada alıkonmuştur.

59. 16 Mart 1998'de, Diyarbakır Mahkemesi Savcısı, 1994 Şubat'ında tutuklanmalarının ardından İrfan Akdeniz, Mehmet Allahverdi ve Faik Akdeniz aleyhinde yapılan cezai takibatla ilgili olarak bazı belgeleri Müdürlüğe yollamıştır (bkz. paragraf 23). Bu belgelere göre, bu üç kişi yargılanmış ve bir terör örgütüne yardım ve yataklık etme suçundan beraat etmişlerdir.

60. 25 Mart 1998'de, Kulp Savcısı, bir kez daha Kulp Jandarma Komutanlığı'ndan Karaorman köyünde 20 Şubat 1994'ten beri tutuklu bulunan kişilerin isimlerini istemiştir.

61. 11 Nisan 1998'de, Sivrice Jandarma Karakolu komutanı, bir raporda 20 Şubat 1994'te Karaorman köyünde karakolundaki askerler tarafından hiçbir operasyonun gerçekleşmediğini ifade etmiştir.

62. Söz konusu olayların olduğu sırada Karaorman köyünün muhtarı olan Mehmet Nuri Sansar, 15 Nisan 1998'de Kulp Savcısı tarafından sorgulanmıştır. Sansar, 20 Şubat 1994'te iki askerlin içeri girip oradakilerden camiden ayrılma taleplerini istedikleri sırada, Karaorman köy camisinde dua etmekte olduğunu belirtmiştir. Sansar ve camideki köylüler bu emre uymuş ve camiden ayrılmışlardır. Sansar daha sonra, köyün askerler tarafından kuşatıldığını ve köylülerin köy dışında toplatıldığını görmüştür. Askerlerin komutanı Sansar'ı yanına çağırarak ve gıda tedarikinin araçlarla Karaorman köyüne getirildiğini ve dağlardaki PKK'ya götürüldüğünü anlatmıştır. Komutan, Sansar'a gıda maddelerini PKK'ya taşıyan köylülerin

kimliklerini sormuştur. Sansar bilmediğini söyleyince, askerler onu uzağa götürüp dövmüşlerdir. Askerlerin arasında, yüzü kapalı olan bir de *itirafçı* bulunmaktaydı. *İtirafçı* hiçbir şey söylememiş, ancak altı kişiyi işaret etmiştir. Altı kişi uzağa götürülmüş ve Mehdi Akdeniz hariç diğerleri bir süre sonra serbest bırakılmıştır.

63. Cevdet Yılmaz (bkz. 30 ve 38. paragraflar), 29 Nisan 1998’de bir savcı tarafından sorgulanmıştır. Yılmaz, Mehdi Akdeniz’in yaşadığı Sesveren köyünün yanındaki Yayık köyünde oturduğunu ifade etmiştir. Yılmaz ayrıca, 1994 Şubat’ında tutuklandığını ve Mehdi Akdeniz’i gördüğü Silvan’daki tutuklu evine götürüldüğünü belirtmiştir. Bununla beraber, diğer tutukluların aksine, Mehdi daha sonra Diyarbakır Mahkemesi’nde yargıç önüne çıkarılmamıştır.

64. 22 Mayıs 1998’de, Kulp Savcısı, Silvan Savcısı’ndan birkaç görgü tanığının iddia ettiği gibi Mehdi Akdeniz’in orada tutuklu kalıp kalmadığını doğrulamak için Silvan’daki Jandarma Komutanlığı ile iletişime geçmesini istemiştir.

65. 22 Mayıs 1998’de, Kulp Savcısı, Diyarbakır Jandarma Komutanlığı’na iddialara göre Mehdi Akdeniz’in askerler tarafından tutuklandığı Karaorman köyünde bir operasyonun gerçekleşip gerçekleşmediğini sormuştur.

66. 13 Haziran 1998’de, Silvan Jandarma Komutanlığı komutanı, gözaltı kayıtlarına göre, 1994 Şubat’ında Mehdi Akdeniz’in Komutanlık’ta alıkonmadığını Silvan Savcısı’na bildirmiştir.

67. 29 Haziran 1998’de, Diyarbakır Jandarma Komutanlığı komutan yardımcısı, Kulp Savcısı’nın 22 Mayıs 1998 tarihli mektubunu yanıtlamış ve 1994 Şubat’ında Karaorman köyünde operasyon gerçekleştirilmediğini belirtmiştir.

II. İLGİLİ İÇ HUKUK

68. İlgili iç hukukun açıklaması *İpek / Türkiye* kararında (no. 25760/94, §§ 92-106, ECHR 2004-...(alıntılar)) bulunabilir.

HUKUK

I. AİHM’İN İFADELERİ VE OLAYLARIN TESPİTİNİ DEĞERLENDİRMESİ

A. Tarafların iddiaları

1. Başvuran

69. Başvuran, kabuledilebilirlik kararı öncesinde Komisyon’a sunduğu iddialarında, 20 Şubat 1994’te köylerine gelen askerler tarafından oğlunun dövülüp götürüldüğünü ve o günden beri oğlundan haber alınamadığını ifade etmiştir. Başvuran, AİHS’nin 3, 5, 6, 13 ve 14. maddelerine atıfta bulunmuştur.

2. Hükümet

70. Hükümet, 17 Mart 1995’te Komisyon’a sunduğu iddialarında ve 29 Aralık 1995’te sunduğu ek iddialarında, 1994 Şubat’ında başvuranın köyünde hiçbir operasyonun gerçekleştirilmediğini ifade etmiştir. Hükümet ayrıca, iddialarının eklendiği gözaltı

raporlarına göre, ne başvuranın oğlunun ne de başvuranın belirttiği diğer kişilerin gözaltına alınmadığını belirtmiştir.

B. AİHM'nin olayları değerlendirmesi

71. AİHM, Hükümet'in 1995'te başvurunun kabuledilebilirliğinden önce iki kez sunmuş olduğu iddialarında, ne başvuranın oğlunun ne de başvuranın oğluyla birlikte alıkonduklarını iddia ettiği beş kişinin alıkonmadığını ifade ettiğini belirtmektedir. Hükümet, iddiasına kanıt olarak, Diyarbakır Jandarma Komutanlığı'nın gözaltı defterinin iki sayfasının kopyalarını iddialarına eklemiştir. Bu sayfalarda, 24 Ocak 1994 ile 24 Şubat 1994 tarihleri arasında orada alıkonanların isimleri kayıtlıdır. Ne başvuranın oğlunun ne de diğer beş kişinin isimleri bu iki sayfada yer almamaktadır.

72. Bununla beraber, AİHM aynı gözaltı defterinin sonraki dört sayfasına göre, Hükümet tarafından tutuklulukları inkar edilen beş kişinin aslında 5 Mart 1994 ile 8 Mart 1994 tarihleri arasında orada alıkonduklarını belirtmektedir. Bu dört sayfa, 22 Nisan 1999'da Hükümet tarafından Komisyon'a sunulmuştur.

73. Ayrıca, Kulp Merkez Jandarma Karakolu'nun gözaltı defterinin kopyalarına göre (bkz. 51 ve 57. paragraflar), 28 Şubat 1994 ve 5 Mart 1994 tarihleri arasında beş kişi orada alıkonmuştur.

74. Aynı şekilde, Hükümet'in 1994 Şubat'ında Karaorman köyünde hiçbir operasyonun gerçekleşmediği yönündeki iddiası, 28 Şubat 1994'te Kulp jandarmaları tarafından hazırlanan ve Halit Akdeniz, M. Şirin Allahverdi, Ziya Çiçek, Faik Akdeniz ve İrfan Akdeniz'in jandarma tarafından gerçekleştirilen bir operasyonda tutuklandıklarını gösteren tutuklama kaydı tarafından çürütülmüştür (bkz. paragraf 23). Bu kişilerden bazıları daha sonra yargılanmış ve beraat etmiştir (bkz. paragraf 59).

75. Son olarak, AİHM, 28 Şubat 1994'te bir operasyon olduğunu açık şekilde belirten tutuklama raporuna rağmen (bkz. paragraf 23), hem Kulp Jandarma Komutanlığı komutanının, hem de Diyarbakır Jandarma Komutanlığı komutan yardımcısının böyle bir operasyonun gerçekleştiğini inkar ettiğini belirtmiştir (bkz. sırasıyla 43 ve 67. paragraflar).

76. Bu nedenle AİHM, davalı Hükümet'in vermiş olduğu iddiaların yanında, Devlet ajanlarının dava olaylarına ilişkin çelişkili bilgi ve belgeler sunduğu bir durumla karşı karşıya gelmiştir. Tatmin edici bir açıklama bir yana, bunun için hiçbir açıklama yapılmamıştır. AİHM, böylesine ciddi bir çelişkinin Hükümet'in sunduğu şekliyle olayların inanılabilirliğini doğrudan etkilediğini ve ayrıca, başvuranın iddialarının yerinde olduğuna dair yapılan çıkarımları haklı gösterdiğini belirtmektedir (bkz. Timurtaş / Türkiye, no. 23531/94, § 66, ECHR 2000-VI).

77. AİHM, başvuranın başvuru formundaki iddialarıyla ilgili olarak, bu ifadelerin başvuranın daha önce Diyarbakır Mahkemesi Savcısına sunmuş olduğu dilekçeyle (bkz. paragraf 26) ve daha sonra birkaç savcının önünde değişik tarihlerde vermiş olduğu dört ifadeyle tutarlı olduğunu belirtmiştir (bkz. 39, 44, 46 ve 47. paragraflar).

78. Ayrıca, başvuranın iddialarının doğruluğu, beş kişinin değişik tarihlerde Kulp Savcısı önünde verdikleri ifadelerle desteklenmiştir (bkz. 35, 36, 37, 41 ve 48. paragraflar).

79. Başvuranın iddiaları, başvuranın köyünün yanında yer alan kendi köyünde 1994 Şubat'ında alıkonan Cevdet Yılmaz tarafından da doğrulanmıştır. Yılmaz, bir Savcı'ya vermiş

olduğu ifadesinde, başvuranın oğlu Mehdi Akdeniz'i askerlerin gözetiminde gördüğünü teyit etmiştir (bkz. paragraf 63).

80. Son olarak, başvuranın iddiaları, köyünün muhtarı Mehmet Nuri Sansar'ın ifadesiyle de doğrulanmıştır. Başvuran gibi Sansar da, askerlerin namaz zamanı köylerine geldiğini belirtmiştir (bkz. paragraf 62). Sansar, başvuranın oğlunun askerler tarafından götürüldüğünü doğrulamıştır.

81. AİHM, çeşitli tarihlerde farklı kişiler tarafından verilen bütün bu ifadelerin, Cumhuriyet Savcıları önünde verildiğini belirtmiştir. Bu ifadeler hem başvuranın iddialarıyla, hem de kendi aralarında tutarlıdır. AİHM, bu ifadeleri ikna edici bulmaktadır. Gerçekten de, Kulp Savcısı bu ifadelere dayanarak, bu ifadelerin başvuranın oğlunun jandarma tarafından alıkonduğu yönündeki iddiasını doğruladığı sonucuna varmıştır (bkz. paragraf 53).

82. Sahihliği ve gerçekliğine Hükümet tarafından itiraz edilmeyen yukarıda bahsedilen ifadeler ışığında AİHM, başvuranın oğlunun beş köylüyle birlikte jandarma askerleri tarafından tutuklandığı sonucuna varmıştır.

83. AİHM, bu saptamaya dayanarak, AİHS'nin çeşitli maddeleri uyarınca başvuranın şikayetlerini incelemeye devam edecektir.

II. AİHS'NİN 2. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

84. Başvuran, 10 Nisan 2002 tarihinde AİHM'ye sunduğu iddialarında, AİHS'nin 2. maddesi ihlal edilerek oğlunun Türk güvenlik güçleri tarafından tutuklanıp alıkonduğunu ve öldüğünün tahmin edildiğini belirtmiştir. Başvuran ayrıca, makamların oğlunun ortadan kaybolmasıyla ilgili etkin bir araştırma yapmadıklarını ifade etmiştir.

85. Hükümet, başvuranın oğlunun askerler tarafından alıkonduğunu inkar etmiştir.

86. AİHM başlangıçta, başvuranın başvuru formunda AİHS'nin 2. maddesine atıfta bulunmadığını gözlemlemiştir; bu maddeye ilk kez başvuranın yukarıda bahsedilen 10 Nisan 2002 tarihli iddialarında değinilmiştir.

87. Bu bağlamda, AİHS'nin 32. maddesi şöyledir:

“1. AİHM'nin yargı yetkisi, 33., 34. ve 47. maddeler uyarınca kendisine intikal eden, işbu Sözleşmenin ve protokollerinin yorumu ve uygulanmasına ilişkin tüm konuları kapsar.

2. AİHM'nin yargı yetkisinin olup olma dışı hakkında ihtilaf durumunda, karar AİHM'ye aittir.”

88. AİHM, hukukta dava olaylarına ilişkin yapılan tanımlamanın uzmanı olduğu için, başvuran, hükümet ya da Komisyon tarafından yapılan tanımlamaya bağlı olmadığını düşündüğünü yinelemektedir. AİHM, *jura novit curia* ilkesine dayanarak, kendi mekanizma şikayetlerini, huzurunda bulunanların uymadığı maddeler ile fıkralara, ve hatta Komisyon'un farklı bir hükme göre şikayeti kabuledilebilir bulurken, bu durumda kabuledilemez bulunduğu bir hükme göre değerlendirmiştir. Bir şikayet, yalnızca dayanılan yasal gerekçeler ya da iddialar tarafından değil, kendi içinde ileri sürülen olaylar tarafından karakterize edilir (bkz. *Guerra ve Diğerleri / İtalya*, 19 Şubat 1998 tarihli karar, *Raporlar* 1998-1, § 44; *Powell ve*

Rayner / İngiltere, 21 Şubat 1990 tarihli karar, A Serisi no. 172, s. 13, § 29; bkz, *Assenov ve diğerleri / Bulgaristan*, 28 Ocak 1998 tarihli karar, *Hüküm ve Karar Raporları 1998-VIII*, § 132).

89. AİHM'nin yalnızca, başvurunun kabuledilebilirlik kararıyla belirlenen "dava" kapsamı içinde tam yetkisi vardır. Bu sınırlanmış alan içinde, AİHM, dava işlemleri sırasında ortaya çıkan her türlü maddi sorun veya hukuk sorunuyla ilgilenebilir (bkz, diğer yetkili makamlar arasında, *Philis / Yunanistan (no. 1)*, 27 Ağustos 1991 tarihli karar, A Serisi no. 209, s. 19, § 56).

90. Söz konusu davada, başvuran, komisyona yapmış olduğu başvurusunda AİHS'nin 2. maddesine açıkça atıfta bulunmadığı halde, aslında –hem ulusal makamlar huzurunda hem de Komisyon'a sunduğu görüşlerinde- bu maddeye bağlı olarak şikayetinin temelinden bahsetmiştir.

91. Bu bakımdan AİHM, başvuranın 11 Mayıs 1994'te Diyarbakır Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcısı'na yazmış olduğu dilekçede, oğlunun hayatından endişe duyduğunu ifade ettiğini gözlemlemiştir (bkz. paragraf 26). Ayrıca, başvuran başvuru formunda, oğlunun hayatından endişe duyması için bütün sebepleri barındıran koşullarda ortadan yok olduğunu iddia etmiştir. Son olarak, Komisyon'a sunduğu görüşlerinde başvuran, oğlunun hayatıyla ilgili olan ciddi şikayetinin titizlikle incelenmediğini ifade etmiştir.

92. AİHM, yukarıda bahsedilen *Timurtaş* kararını kabul ettiğinden beri, uzun süren onaylanmamış alıkonmaların, AİHS'nin 5. maddesi ihlal edilerek usule aykırı bir alıkonmanın ötesine geçtiğine karar vererek, AİHS'nin 2. maddesinde temin edilen yaşam hakkının etkin olarak korunmasını göz önüne aldığını vurgulamıştır (bkz, *Timurtaş*, yukarıda kaydedilen,

§ 83). AİHM, bu tür iddiaları, AİHS'nin 5. maddesinin yanısıra, 2. maddesine göre de incelemiştir (bkz, *inter alia*, *Orhan / Türkiye*, no. 25656/94, §§ 328-332, 18 Haziran 2002, ve *İpek*, yukarıda kaydedilen, §§ 166-168).

93. Buradan, AİHM'nin, başvuranın oğlunun alıkonmasıyla ilgili iddialarını, AİHS'nin 2. maddesinin anlamı içinde yer alan yaşam hakkının korunması kuralının ışığında değerlendireceği ortaya çıkmaktadır. AİHS'nin 2. maddesi şöyledir:

"1. Herkesin yaşam hakkı yasanın korunması altındadır. Yasanın ölüm cezası ile cezalandırdığı bir suçtan dolayı hakkında mahkemece hükmedilen bu cezanın yerine getirilmesi dışında hiç kimse kasten öldürülemez.

2. Öldürme, aşağıdaki durumlardan birinde kuvvete başvurmanın kesin zorunluluk haline gelmesi sonucunda meydana gelmişse, bu maddenin ihlali suretiyle yapılmış sayılmaz:

- a) Bir kimsenin yasadışı şiddete karşı korunması için;
- b) Usulüne uygun olarak yakalamak için veya usulüne uygun olarak tutuklu bulunan bir kişinin kaçmasını önlemek için;
- c) Ayaklanma veya isyanın, yasaya uygun olarak bastırılması için."

A. Genel görüşler

94. Yaşam hakkını koruma altına alan ve yaşam hakkının alınmasının hangi şartlarda haklı görülebileceğini belirten 2. madde, AİHS'nin hiçbir şekilde ihlaline izin verilmeyen en önemli hükümlerinden biridir. 3. maddeyle birlikte 2. madde de, Avrupa Konseyi'ni oluşturan demokratik toplumların temel değerlerinden birini içinde barındırmaktadır. Bu nedenle,

yaşam hakkının alınmasının haklı görülebileceği koşullar tam manasıyla yorumlanmalıdır. Bireylerin korunması için bir araç olarak AİHS'nin amacı ve hedefi de, 2. maddenin teminatlarının uygulanabilir ve etkin olabilecek şekilde yorumlanıp uygulanmasını gerektirir (*McCann ve Diğerleri / İngiltere*, 27 Eylül 1995 tarihli karar, A Serisi no. 324, §§ 146-147).

95. 2. maddenin temin ettiği korumanın öneminin ışığı altında AİHM, yalnızca Devlet ajanlarının faaliyetlerini değil, aynı zamanda bütün çevreleyici koşulları göz önüne alarak, yaşam hakkının elden alınmasını en dikkatli şekilde incelemelidir. Alıkonmuş kişiler savunmasız bir durumdadırlar, bu nedenle yetkililer onları korumakla görevlidirler. Sonuç olarak, sağlıklı bir halde gözaltına alınan bir kişinin serbest bırakıldığında yaralı olduğu görüldüğünde, bu yaraların neden kaynaklandığına dair makul bir açıklama yapma görevi Devlet'e düşmektedir (bkz, diğer yetkili makamlar arasında, *Orhan*, yukarıda kaydedilen,

§ 326 ve orada kaydedilen yetkili makamlar). Alıkonmuş bir kişiye yapılan müdahalenin hesabını verme yükümlülüğünün yetkili makamlara ait olması, daha sonra bireyin ölmesi durumunda daha da zorlu bir hal alır.

96. Tartışma konusu olan olayların tamamen ya da kısmen makamların bilgisi dahilinde olması halinde, denetimleri altında bulunan alıkonmuş kişilerin durumunda olduğu gibi, bu alıkonma sırasında meydana gelen yaralanma ya da ölümle ilgili olarak güçlü maddi karineler ortaya çıkacaktır. Gerçekten de, kanıt yükü, yetkili makamların yeterli ve ikna edici bir açıklama yapmalarına dayanmaktadır (*Salman / Türkiye* [GC], no. 21986/93, § 100, ECHR 2000-VII; *Çakıcı / Türkiye* [GC], no. 23657/94, § 85, ECHR 1999-IV, ve *Timurtaş*, yukarıda kaydedilen, § 82).

B. Mehdi Akdeniz'in ölmüş olma ihtimali

97. *Timurtaş* kararında (yukarıda kaydedilen, §§ 82-83) AİHM şu ifadeye bulunmuştur:

(...) sağlıklı bir halde gözaltına alınan bir kişinin serbest bırakıldığında yaralı olduğu görüldüğünde, bu yaraların neden kaynaklandığına dair makul bir açıklama yapma görevi Devlet'e düşmektedir, aksi halde AİHS'nin 3. maddesi uyarınca bir sorun ortaya çıkmaktadır (...). Aynı bağlamda, 5. madde, alıkonan ve böylece yetkili makamların kontrolü altına giren bir kişinin nerede olduğu konusunda, Devlet'e hesap verme yükümlülüğünü koymaktadır (...). Cesedin yokluğu halinde, tutuklu kişinin başına ne geldiği konusunda yetkili makamların makul bir açıklama yapmamasının AİHS'nin 2. maddesi uyarınca sorun teşkil edip etmemesi, gerekli kanıt standardına göre alıkonan kişinin gözaltındayken ölmüş olabileceği sonucuna götürebilecek somut unsurlara dayanan dava şartlarına, özellikle de yeterli ikinci derecede kanıt varlığına bağlı olacaktır (...).

Bu bakımdan, her ne kadar kesin olmasa da, kişinin gözaltına alınmasından bu yana geçen zaman dilimi, göz önüne alınması gereken ilgili bir faktördür.

98. 24 Şubat 1994 ve 21 Mart 1994 tarihleri arasında Diyarbakır Jandarma Komutanlığı'nda alıkonan kişilerin isimlerinin olduğu birtakım gözaltı kayıtlarına göre, 5 Mart 1994'te, Diyarbakır Mahkemesi'nin beraatlarına karar verdiği 8 Mart 1994 tarihine kadar beş adam orada alıkonmuştur.

99. 16 Mart 1998'de, Diyarbakır Mahkemesi Savcısı, 1994 Şubat'ında tutuklanmalarının ardından İrfan Akdeniz, Mehmet Allahverdi ve Faik Akdeniz aleyhinde yapılan cezai takibatla ilgili olarak bazı belgeleri Müdürlüğe yollamıştır (bkz. paragraf 23). Bu belgelere

göre, bu üç kişi yargılanmış ve bir terör örgütüne yardım ve yataklık etme suçundan beraat etmişlerdir.

100. 25 Mart 1998'de, Kulp Savcısı, bir kez daha Kulp Jandarma Komutanlığı'ndan Karaorman köyünde 20 Şubat 1994'ten beri tutuklu bulunan kişilerin isimlerini istemiştir.

101. 11 Nisan 1998'de, Sivrice Jandarma Karakolu komutanı, bir raporda 20 Şubat 1994'te Karaorman köyünde karakolundaki askerler tarafından hiçbir operasyonun gerçekleşmediğini ifade etmiştir.

102. Söz konusu olayların olduğu sırada Karaorman köyünün muhtarı olan Mehmet Nuri Sansar, 15 Nisan 1998'de Kulp Savcısı tarafından sorgulanmıştır. Sansar, 20 Şubat 1994'te iki askerin içeri girip oradakilerden camiden ayrılmalarını istedikleri sırada, Karaorman köy camisinde dua etmekte olduğunu belirtmiştir. Sansar ve camideki köylüler bu emre uymuş ve camiden ayrılmışlardır. Sansar daha sonra, köyün askerler tarafından kuşatıldığını ve köylülerin köy dışında toplatıldığını görmüştür. Askerlerin komutanı Sansar'ı yanına çağırması ve gıda tedarikinin araçlarla Karaorman köyüne getirildiğini ve dağlardaki PKK'ya götürüldüğünü anlatmıştır. Komutan, Sansar'a gıda maddelerini PKK'ya taşıyan köylülerin kimliklerini sormuştur. Sansar bilmediğini söyleyince, askerler onu uzağa götürüp dövmüşlerdir. Askerlerin arasında, yüzü kapalı olan bir de *itirafçı* bulunmaktaydı. *İtirafçı* hiçbir şey söylememiş, ancak altı kişiyi işaret etmiştir. Altı kişi uzağa götürülmüş ve Mehdi Akdeniz hariç diğerleri bir süre sonra serbest bırakılmıştır.

103. Cevdet Yılmaz (bkz. 30 ve 38. paragraflar), 29 Nisan 1998'de bir savcı tarafından sorgulanmıştır. Yılmaz, Mehdi Akdeniz'in yaşadığı Sesveren köyünün yanındaki Yayık köyünde oturduğunu ifade etmiştir. Yılmaz ayrıca, 1994 Şubat'ında tutuklandığını ve Mehdi Akdeniz'i gördüğü Silvan'daki tutuklu evine götürüldüğünü belirtmiştir. Bununla beraber, diğer tutukluların aksine, Mehdi daha sonra Diyarbakır Mahkemesi'nde yargıç önüne çıkarılmamıştır.

104. 22 Mayıs 1998'de, Kulp Savcısı, Silvan Savcısı'ndan birkaç görgü tanığının iddia ettiği gibi Mehdi Akdeniz'in orada tutuklu kalıp kalmadığını doğrulamak için Silvan'daki Jandarma Komutanlığı ile iletişime geçmesini istemiştir.

105. 22 Mayıs 1998'de, Kulp Savcısı, Diyarbakır Jandarma Komutanlığı'na iddialara göre Mehdi Akdeniz'in askerler tarafından tutuklandığı Karaorman köyünde bir operasyonun gerçekleşip gerçekleşmediğini sormuştur.

106. 13 Haziran 1998'de, Silvan Jandarma Komutanlığı komutanı, gözaltı kayıtlarına göre, 1994 Şubat'ında Mehdi Akdeniz'in Komutanlık'ta alıkonmadığını Silvan Savcısı'na bildirmiştir.

107. 29 Haziran 1998'de, Diyarbakır Jandarma Komutanlığı komutan yardımcısı, Kulp Savcısı'nın 22 Mayıs 1998 tarihli mektubunu yanıtlamış ve 1994 Şubat'ında Karaorman köyünde operasyon gerçekleştirilmediğini belirtmiştir.

II. İLGİLİ İÇ HUKUK

108. İlgili iç hukukun açıklaması *İpek / Türkiye* kararında (no. 25760/94, §§ 92-106, ECHR 2004-...(alıntılar)) bulunabilir.

HUKUK

IAİHM'İN İFADELERİ VE OLAYLARIN TESPİTİNİDE GERLENDİRMESİ

A. Tarafların iddiaları

1. Başvuran

109. Başvuran, kabuledilebilirlik kararı öncesinde Komisyon'a sunduğu iddialarında, 20 Şubat 1994'te köylerine gelen askerler tarafından oğlunun dövülüp götürüldüğünü ve o günden beri oğlundan haber alınmadığını ifade etmiştir. Başvuran, AIHS'nin 3, 5, 6, 13 ve 14. maddelerine atıfta bulunmuştur.

2. Hükümet

110. Hükümet, 17 Mart 1995'te Komisyon'a sunduğu iddialarında ve 29 Aralık 1995'te sunduğu ek iddialarında, 1994 Şubat'ında başvuranın köyünde hiçbir operasyonun gerçekleştirilmediğini ifade etmiştir. Hükümet ayrıca, iddialarının eklendiği gözaltı raporlarına göre, ne başvuranın oğlunun ne de başvuranın belirttiği diğer kişilerin gözaltına alınmadığını belirtmiştir.

B. AIHM'nin olayları değerlendirmesi

111. AIHM, Hükümet'in 1995'te başvurunun kabuledilebilirliğinden önce iki kez sunmuş olduğu iddialarında, ne başvuranın oğlunun ne de başvuranın oğluyla birlikte alıkonduklarını iddia ettiği beş kişinin alıkonmadığını ifade ettiğini belirtmektedir. Hükümet, iddiasına kanıt olarak, Diyarbakır Jandarma Komutanlığı'nın gözaltı defterinin iki sayfasının kopyalarını iddialarına eklemiştir. Bu sayfalarda, 24 Ocak 1994 ile 24 Şubat 1994 tarihleri arasında orada alıkonanların isimleri kayıtlıdır. Ne başvuranın oğlunun ne de diğer beş kişinin isimleri bu iki sayfada yer almamaktadır.

112. Bununla beraber, AIHM aynı gözaltı defterinin sonraki dört sayfasına göre, Hükümet tarafından tutuklulukları inkar edilen beş kişinin aslında 5 Mart 1994 ile 8 Mart 1994 tarihleri arasında orada alıkonduklarını belirtmektedir. Bu dört sayfa, 22 Nisan 1999'da Hükümet tarafından Komisyon'a sunulmuştur.

113. Ayrıca, Kulp Merkez Jandarma Karakolu'nun gözaltı defterinin kopyalarına göre (bkz. 51 ve 57. paragraflar), 28 Şubat 1994 ve 5 Mart 1994 tarihleri arasında beş kişi orada alıkonmuştur.

114. Aynı şekilde, Hükümet'in 1994 Şubat'ında Karaorman köyünde hiçbir operasyonun gerçekleşmediği yönündeki iddiası, 28 Şubat 1994'te Kulp jandarmaları tarafından hazırlanan ve Halit Akdeniz, M. Şirin Allahverdi, Ziya Çiçek, Faik Akdeniz ve İrfan Akdeniz'in jandarma tarafından gerçekleştirilen bir operasyonda tutuklandıklarını gösteren tutuklama kaydı tarafından çürütülmüştür (bkz. paragraf 23). Bu kişilerden bazıları daha sonra yargılanmış ve beraat etmiştir (bkz. paragraf 59).

115. Son olarak, AIHM, 28 Şubat 1994'te bir operasyon olduğunu açık şekilde belirten tutuklama raporuna rağmen (bkz. paragraf 23), hem Kulp Jandarma Komutanlığı komutanının, hem de Diyarbakır Jandarma Komutanlığı komutan yardımcısının böyle bir operasyonun gerçekleştiğini inkar ettiğini belirtmiştir (bkz. sırasıyla 43 ve 67. paragraflar).

116. Bu nedenle AİHM, davalı Hükümet'in vermiş olduğu iddiaların yanında, Devlet ajanlarının dava olaylarına ilişkin çelişkili bilgi ve belgeler sunduğu bir durumla karşı karşıya gelmiştir. Tatmin edici bir açıklama bir yana, bunun için hiçbir açıklama yapılmamıştır. AİHM, böylesine ciddi bir çelişkinin Hükümet'in sunduğu şekliyle olayların inanılabilirliğini doğrudan etkilediğini ve ayrıca, başvuranın iddialarının yerinde olduğuna dair yapılan çıkarımları haklı gösterdiğini belirtmektedir (bkz. Timurtaş / Türkiye, no. 23531/94, § 66, ECHR 2000-VI).

117. AİHM, başvuranın başvuru formundaki iddialarıyla ilgili olarak, bu ifadelerin başvuranın daha önce Diyarbakır Mahkemesi Savcısına sunmuş olduğu dilekçeyle (bkz. paragraf 26) ve daha sonra birkaç savcının önünde değişik tarihlerde vermiş olduğu dört ifadeyle tutarlı olduğunu belirtmiştir (bkz. 39, 44, 46 ve 47. paragraflar).

118. Ayrıca, başvuranın iddialarının doğruluğu, beş kişinin değişik tarihlerde Kulp Savcısı önünde verdikleri ifadelerle desteklenmiştir (bkz. 35, 36, 37, 41 ve 48. paragraflar).

119. Başvuranın iddiaları, başvuranın köyünün yanında yer alan kendi köyünde 1994 Şubat'ta alıkonan Cevdet Yılmaz tarafından da doğrulanmıştır. Yılmaz, bir Savcı'ya vermiş olduğu ifadesinde, başvuranın oğlu Mehdi Akdeniz'i askerlerin gözetiminde gördüğünü teyit etmiştir (bkz. paragraf 63).

120. Son olarak, başvuranın iddiaları, köyünün muhtarı Mehmet Nuri Sansar'ın ifadesiyle de doğrulanmıştır. Başvuran gibi Sansar da, askerlerin namaz zamanı köylerine geldiğini belirtmiştir (bkz. paragraf 62). Sansar, başvuranın oğlunun askerler tarafından götürüldüğünü doğrulamıştır.

121. AİHM, çeşitli tarihlerde farklı kişiler tarafından verilen bütün bu ifadelerin, Cumhuriyet Savcıları önünde verildiğini belirtmiştir. Bu ifadeler hem başvuranın iddialarıyla, hem de kendi aralarında tutarlıdır. AİHM, bu ifadeleri ikna edici bulmaktadır. Gerçekten de, Kulp Savcısı bu ifadelere dayanarak, bu ifadelerin başvuranın oğlunun jandarma tarafından alıkonduğu yönündeki iddiasını doğruladığı sonucuna varmıştır (bkz. paragraf 53).

122. Sahihliği ve gerçekliğine Hükümet tarafından itiraz edilmeyen yukarıda bahsedilen ifadeler ışığında AİHM, başvuranın oğlunun beş köylüyle birlikte jandarma askerleri tarafından tutuklandığı sonucuna varmıştır.

123. AİHM, bu saptamaya dayanarak, AİHS'nin çeşitli maddeleri uyarınca başvuranın şikayetlerini incelemeye devam edecektir.

II. AİHS'NİN 2. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

124. Başvuran, 10 Nisan 2002 tarihinde AİHM'ye sunduğu iddialarında, AİHS'nin 2. maddesi ihlal edilerek oğlunun Türk güvenlik güçleri tarafından tutuklanıp alıkonduğunu ve öldüğünün tahmin edildiğini belirtmiştir. Başvuran ayrıca, makamların oğlunun ortadan kaybolmasıyla ilgili etkin bir araştırma yapmadıklarını ifade etmiştir.

125. Hükümet, başvuranın oğlunun askerler tarafından alıkonduğunu inkar etmiştir.

126. AİHM başlangıçta, başvuranın başvuru formunda AİHS'nin 2. maddesine atıfta bulunmadığını gözlemlemiştir; bu maddeye ilk kez başvuranın yukarıda bahsedilen 10 Nisan 2002 tarihli iddialarında değinilmiştir.

127. Bu bağlamda, AİHS'nin 32. maddesi şöyledir:

“1. AİHM'nin yargı yetkisi, 33., 34. ve 47. maddeler uyarınca kendisine intikal eden, işbu Sözleşmenin ve protokollarının yorumu ve uygulanmasına ilişkin tüm konuları kapsar.

2. AİHM'nin yargı yetkisinin olup olma dışı hakkında ihtilaf durumunda, karar AİHM'ye aittir.”

128. AİHM, hukukta dava olaylarına ilişkin yapılan tanımlamanın uzmanı olduğu için, başvuran, hükümet ya da Komisyon tarafından yapılan tanımlamaya bağlı olmadığını düşündüğünü yinelemektedir. AİHM, *jura novit curia* ilkesine dayanarak, kendi mekanizma şikayetlerini, huzurunda bulunanların uymadığı maddeler ile fıkralara, ve hatta Komisyon'un farklı bir hükme göre şikayeti kabuledilebilir bulurken, bu durumda kabuledilemez bulunduğu bir hükme göre değerlendirmiştir. Bir şikayet, yalnızca dayanılan yasal gerekçeler ya da iddialar tarafından değil, kendi içinde ileri sürülen olaylar tarafından karakterize edilir (bkz. *Guerra ve Diğerleri / İtalya*, 19 Şubat 1998 tarihli karar, *Raporlar* 1998-1, § 44; *Powell ve Rayner / İngiltere*, 21 Şubat 1990 tarihli karar, A Serisi no. 172, s. 13, § 29; bkz. *Assenov ve diğerleri / Bulgaristan*, 28 Ocak 1998 tarihli karar, *Hüküm ve Karar Raporları* 1998-VIII, § 132).

129. AİHM'nin yalnızca, başvurunun kabuledilebilirlik kararıyla belirlenen “dava” kapsamı içinde tam yetkisi vardır. Bu sınırlanmış alan içinde, AİHM, dava işlemleri sırasında ortaya çıkan her türlü maddi sorun veya hukuk sorunuyla ilgilenebilir (bkz. diğer yetkili makamlar arasında, *Philis / Yunanistan (no. 1)*, 27 Ağustos 1991 tarihli karar, A Serisi no. 209, s. 19, § 56).

130. Söz konusu davada, başvuran, komisyona yapmış olduğu başvurusunda AİHS'nin 2. maddesine açıkça atıfta bulunmadığı halde, aslında –hem ulusal makamlar huzurunda hem de Komisyon'a sunduğu görüşlerinde- bu maddeye bağlı olarak şikayetin temelinden bahsetmiştir.

131. Bu bakımdan AİHM, başvuranın 11 Mayıs 1994'te Diyarbakır Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcısı'na yazmış olduğu dilekçede, oğlunun hayatından endişe duyduğunu ifade ettiğini gözlemlemiştir (bkz. paragraf 26). Ayrıca, başvuran başvuru formunda, oğlunun hayatından endişe duyması için bütün sebepleri barındıran koşullarda ortadan yok olduğunu iddia etmiştir. Son olarak, Komisyon'a sunduğu görüşlerinde başvuran, oğlunun hayatıyla ilgili olan ciddi şikayetin titizlikle incelenmediğini ifade etmiştir.

132. AİHM, yukarıda bahsedilen *Timurtaş* kararını kabul ettiğinden beri, uzun süren onaylanmamış alıkonmaların, AİHS'nin 5. maddesi ihlal edilerek usule aykırı bir alıkonmanın ötesine geçtiğine karar vererek, AİHS'nin 2. maddesinde temin edilen yaşam hakkının etkin olarak korunmasını göz önüne aldığını vurgulamıştır (bkz. *Timurtaş*, yukarıda kaydedilen,

§ 83). AİHM, bu tür iddiaları, AİHS'nin 5. maddesinin yanısıra, 2. maddesine göre de incelemiştir (bkz. *inter alia*, *Orhan / Türkiye*, no. 25656/94, §§ 328-332, 18 Haziran 2002, ve *İpek*, yukarıda kaydedilen, §§ 166-168).

133. Buradan, AİHM'nin, başvuranın oğlunun alıkonmasıyla ilgili iddialarını, AİHS'nin 2. maddesinin anlamı içinde yer alan yaşam hakkının korunması kuralının ışığında değerlendireceği ortaya çıkmaktadır. AİHS'nin 2. maddesi şöyledir:

“1. Herkesin yaşam hakkı yasanın koruması altındadır. Yasanın ölüm cezası ile cezalandırıldığı bir suçtan dolayı hakkında mahkemece hükmedilen bu cezanın yerine getirilmesi dışında hiç kimse kasten öldürülemez.

2. Öldürme, aşağıdaki durumlardan birinde kuvvete başvurmanın kesin zorunluluk haline gelmesi sonucunda meydana gelmişse, bu maddenin ihlali suretiyle yapılmış sayılmaz:

- a) Bir kimsenin yasadışı şiddete karşı korunması için;
- b) Usulüne uygun olarak yakalamak için veya usulüne uygun olarak tutuklu bulunan bir kişinin kaçmasını önlemek için;
- c) Ayaklanma veya isyanın, yasaya uygun olarak bastırılması için.”

A. Genel görüşler

134. Yaşam hakkını koruma altına alan ve yaşam hakkının alınmasının hangi şartlarda haklı görülebileceğini belirten 2. madde, AİHS'nin hiçbir şekilde ihlaline izin verilmeyen en önemli hükümlerinden biridir. 3. maddeyle birlikte 2. madde de, Avrupa Konseyi'ni oluşturan demokratik toplumların temel değerlerinden birini içinde barındırmaktadır. Bu nedenle, yaşam hakkının alınmasının haklı görülebileceği koşullar tam manasıyla yorumlanmalıdır. Bireylerin korunması için bir araç olarak AİHS'nin amacı ve hedefi de, 2. maddenin teminatlarının uygulanabilir ve etkin olabilecek şekilde yorumlanıp uygulanmasını gerektirir (*McCann ve Diğerleri / İngiltere*, 27 Eylül 1995 tarihli karar, A Serisi no. 324, §§ 146-147).

135. 2. maddenin temin ettiği korumanın öneminin ışığı altında AİHM, yalnızca Devlet ajanlarının faaliyetlerini değil, aynı zamanda bütün çevreyici koşulları göz önüne alarak, yaşam hakkının elden alınmasını en dikkatli şekilde incelemelidir. Alıkonmuş kişiler savunmasız bir durumdadırlar, bu nedenle yetkililer onları korumakla görevlidirler. Sonuç olarak, sağlıklı bir halde gözaltına alınan bir kişinin serbest bırakıldığında yaralı olduğu görüldüğünde, bu yaraların neden kaynaklandığına dair makul bir açıklama yapma görevi Devlet'e düşmektedir (bkz, diğer yetkili makamlar arasında, *Orhan*, yukarıda kaydedilen,

§ 326 ve orada kaydedilen yetkili makamlar). Alıkonmuş bir kişiye yapılan müdahalenin hesabını verme yükümlülüğünün yetkili makamlara ait olması, daha sonra bireyin ölmesi durumunda daha da zorlu bir hal alır.

136. Tartışma konusu olan olayların tamamen ya da kısmen makamların bilgisi dahilinde olması halinde, denetimleri altında bulunan alıkonmuş kişilerin durumunda olduğu gibi, bu alıkonma sırasında meydana gelen yaralanma ya da ölümlerle ilgili olarak güçlü maddi karineler ortaya çıkacaktır. Gerçekten de, kanıt yükü, yetkili makamların yeterli ve ikna edici bir açıklama yapmalarına dayanmaktadır (*Salman / Türkiye* [GC], no. 21986/93, § 100, ECHR 2000-VII; *Çakıcı / Türkiye* [GC], no. 23657/94, § 85, ECHR 1999-IV, ve *Timurtaş*, yukarıda kaydedilen, § 82).

B. Mehdi Akdeniz'in ölmüş olma ihtimali

137. *Timurtaş* kararında (yukarıda kaydedilen, §§ 82-83) AİHM şu ifadede bulunmuştur:

(...) sağlıklı bir halde gözaltına alınan bir kişinin serbest bırakıldığında yaralı olduğu görüldüğünde, bu yaraların neden kaynaklandığına dair makul bir açıklama yapma görevi Devlet'e düşmektedir, aksi halde AİHS'nin 3. maddesi uyarınca bir sorun ortaya çıkmaktadır (...). Aynı bağlamda, 5. madde, alıkonan ve böylece yetkili makamların kontrolü altına giren bir kişinin nerede olduğu konusunda, Devlet'e hesap verme yükümlülüğünü koymaktadır (...).

Cesedin yokluğu halinde, tutuklu kişinin başına ne geldiği konusunda yetkili makamların makul bir açıklama yapmamasının AİHS'nin 2. maddesi uyarınca sorun teşkil edip etmemesi, gerekli kanıt standardına göre alıkonan kişinin gözaltındayken ölmüş olabileceği sonucuna götürebilecek somut unsurlara dayanan dava şartlarına, özellikle de yeterli ikinci derecede kanıt varlığına bağlı olacaktır (...)

Bu bakımdan, her ne kadar kesin olmasa da, kişinin gözaltına alınmasından bu yana geçen zaman dilimi, göz önüne alınması gereken ilgili bir faktördür. Tutuklu kişiden haber alınmadan geçen süre uzadıkça, bu kişinin ölmüş olma olasılığının arttığı kabul edilmelidir. Dolayısıyla, geçen zaman, sözkonusu kişinin öldüğüne karar verilebilmesi için ikincil derecedeki diğer kanıt öğelerine verilen önemi bir dereceye kadar etkileyebilir. Bu bağlamda, AİHM, bu durumun, 5. maddeyi ihlal eden basit bir usule aykırı tutuklamanın ötesine geçen sorunlar yarattığı kanısındadır. Böyle bir yorum, 2. madde ile sağlanan ve AİHS'deki en temel hükümler arasında yer alan yaşamın etkili korunması hükmüne de uygundur (...).”

138. AİHM, sözkonusu davayı, AİHM'nin, daha önce başvuranın oğlunun tutukluluk sırasında ölmüş olduğunu gösteren inandırıcı kanıtların yetersiz olduğu hükmüne vardığı *Kurt/Türkiye* (25 Mayıs 1998 tarihli karar, *Reports* 1998-III, § 108) benzeri davalardan ayıran bazı öğeler olduğunu düşünmektedir. Üzeyir Kurt, son olarak kendi köyünde etrafında askerlerle görülmüş olmasına rağmen, Mehdi Akdeniz ve diğer beş köylü askerler tarafından götürülürken görülmüşlerdir. Üstelik Mehdi Akdeniz'in son olarak güvenlik kuvvetlerinin elindeyken çeşitli tutukevlerinde görüldüğü belirlenmiştir.

139. Ayrıca AİHM, yetkili makamların Akdeniz ailesinin PKK'ya yardım ve yataklık ettiğinden şüphelendiklerini ve bu ailenin bazı fertlerinin Mehdi Akdeniz ile birlikte yakalanarak daha sonra bu suçtan yargılandıklarını (bkz. yukarıdaki 59. paragraf) not eder. Aslında, AİHM'nin de belirlediği gibi, başvuranın oğlu, PKK'ya yardım ve yataklık ettiğinden kuşkulanan diğer beş kişiyle birlikte tutulmuştur. Güneydoğu Türkiye'de 1994 yılında hüküm süren şartlar bağlamında, bu tür insanların kayıt dışı tutuklanmasının ölüm tehdidi yarattığı göz ardı edilemez (yukarıda anılan *Timurtaş*, § 85; yukarıda anılan *Orhan*, § 330; ve son olarak *Çiçek/Türkiye*, sayı 25704/94, § 146, 27 Şubat 2001).

140. Ayrıca daha önceki davalarda AİHM'nin, bu davada da sözkonusu olan dönemde ülkenin güneydoğusunda görülen ve ceza hukukunun etkili koruyucu özelliğine zarar veren kusurların, güvenlik güçlerinin hareketlerinden sorumlu tutulmamasına yol açtığı ya da bunu teşvik ettiği hükmüne vardığı da hatırlanmalıdır (*Kılıç/Türkiye*, no. 22492/93, § 75, AİHM 2000-III ve *Mahmut Kaya/Türkiye*, no. 22535/93, § 98, AİHM 2000-III). Sözkonusu davada, Kulp Cumhuriyet Savcısı'nın, başvuranın oğlunun jandarmalar tarafından tutuklandığı yönündeki iddialarının diğer bazı tutukluların ifadeleri ile de desteklendiği hükmüne varmasına rağmen (bkz. yukarıdaki 53. paragraf), başvuranın oğlunun tutulu bulunduğu Kulp'ta görev yapan hiçbir jandarmayı sorguya çekmemesi de bu duruma kanıt oluşturmaktadır.

141. Yukarıdaki nedenlerle ve 11 yıldan uzun süredir Mahdi Akdeniz'in nerede olduğuna ilişkin herhangi bir bilgi edinilmediği de göz önüne alındığında, AİHM, Akdeniz'in güvenlik kuvvetleri tarafından kayıt dışı bir şekilde tutuklanmasının ardından öldüğünün varsayılması gerektiği kanısındadır. Dolayısıyla, ölümünde sorumlu Devlet'in mesuliyeti sözkonusudur. Yetkili makamların, Mehdi Akdeniz'in tutuklanmasının ardından olanlara dair bir açıklama getirmediği ve görevlilerinin kullanmış olabileceği ölümcül kuvvet için geçerli bir sebep göstermediği dikkate alındığında, bu ölümün sorumlu Hükümet'e isnat olunabileceği anlaşılmaktadır (tamamı yukarıda anılan *Timurtaş*, § 86, *Orhan*, § 331 ve *Çiçek*, § 147).

142. Bu nedenlerle, Mehdi Akdeniz'e ilişkin olarak, 2. madde ihlal edilmiştir.

C. Soruşturmanın yetersiz olduğu iddiaları

143. AİHM, AİHS'nin 2. maddesinde yer alan yaşam hakkını koruma yükümlülüğünün, Devlet'in AİHS'nin 1. maddesi uyarınca sahip olduğu "kendi yetki alanları içinde bulunan herkese bu Sözleşme'de açıklanan hak ve özgürlükleri tanıma" görevi ile birlikte ele alındığında, bireylerin kuvvet kullanımı sonucunda ölmesi halinde etkili bir resmi soruşturma yapılmasını gerektirdiğini hatırlatır (bkz. *mutatis mutandis*, yukarıda anılan *McCann ve Diğerleri*, § 161 ve *Kaya/Türkiye*, 19 Şubat 1998 tarihli karar, *Reports* 1998-I, § 105). Bu soruşturmanın temel amacı, yaşam hakkını koruyan ulusal kanunların etkin biçimde uygulanmasını güvence altına almak ve devlet görevlileri ile kurumlarını içeren davalarda, sorumlulukları altında meydana gelen ölümlere ilişkin bu görevli ve kurumlara hesap sorulabilmesini sağlamaktır. Bu amaçlara ulaşmak için farklı şartlarda farklı soruşturma biçimleri kullanılabilir. Ancak nasıl bir yöntem kullanılırsa kullanılsın, olay önlerine geldiğinde yetkili makamların kendiliklerinden harekete geçmeleri gereklidir. Resmi bir şikayette bulunmayı ya da soruşturma işlemlerine başlanması için sorumluluk almayı yakın akrabaların inisiyatifine bırakamazlar (örneğin bkz. *mutatis mutandis*, *İlhan/Türkiye* [BD], no. 22277/93, § 63, AİHM 2000-VII).

144. Devlet görevlilerinin kanunsuzca adam öldürdüğü iddialarına ilişkin bir soruşturmanın etkili olabilmesi için, genel olarak, soruşturmayı yürüten ve soruşturmadan sorumlu olan kişilerin, olaylara karışan kişilerden bağımsız olmasının gerektiği kabul edilebilir (*Güleç/Türkiye*, 27 Temmuz 1998 tarihli karar, *Raporlar* 1998-IV, §§ 81-82 ve *Oğur/Türkiye* [BD], sayı 21954/93, §§ 91-92, AİHM 1999-III). Aynı zamanda yapılan soruşturmanın, bu tür davalarda kullanılan kuvvetin sözkonusu şartlar altında makul olup olmadığının belirlenmesini (yukarıda anılan *Kaya*, § 87) ve sorumluların tespit edilip cezalandırılmasını (yukarıda anılan *Oğur*, § 88) sağlayabilmek açısından da etkili olması gereklidir. Bu, sonuca değil araçlara dair bir yükümlülüktür. Yetkililerin, *inter alia*, görgü tanıklarının ifadeleri de dahil olaya ilişkin kanıtları güvence altına almak için imkanları dahilinde makul önlemleri alması gereklidir (tanıklara ilişkin olarak, örneğin bkz. *Tanrıkulu/Türkiye* [BD], no.23763/94, § 109, AİHM 1999-IV). Soruşturmanın ölüm nedenini ya da sorumlu kişiyi belirlemesini engelleyecek herhangi bir kusur, bu standarda uymama riskini taşıyacaktır.

145. Bu bağlamda ayrıca bir hızlilik ve makul çabukluk şartı da vardır (*Yaşa/Türkiye*, 2 Eylül 1998 tarihli karar, *Raporlar* 1998-VI, § 102-104; yukarıda anılan *Çakıcı*, § 80, 87, 106; yukarıda anılan *Tanrıkulu*, § 109 ve yukarıda anılan *Mahmut Kaya*, §§ 106-107). Belirli bir durumda, bir soruşturmanın ilerlemesini önleyen engeller ya da zorluklar olması kabul edilebilir. Ancak, kamuoyunda hukukun üstünlüğünün korunduğuna dair güven sağlanması ve yasadışı eylemlere destek verme ya da göz yumma görüntüsünün oluşmaması açısından, kuvvet kullanımı ya da kaybolmaya ilişkin bir soruşturmada yetkili makamların hızla harekete geçmesinin büyük önem taşıdığı kabul edilebilir (genel olarak bkz. *McKerr/İngiltere*, no. 28883/95, §§ 108-115, AİHM 2001-III). Özellikle tutuklu haldeyken kaybolma iddiaları sözkonusu olduğunda hızlı harekete geçme ihtiyacı özellikle önem kazanmaktadır.

146. AİHM, başvuranın iddialarının 11 Mayıs 1994 tarihinde yetkili makamların dikkatine sunulduğu bulgusuna ulaşmıştır (bkz. yukarıdaki 26. paragraf). Ancak, Cumhuriyet Savcısı'nın Mehdi Akdeniz'in gözaltına alınmadığına karar vermesi için başvuranın oğlunun isminin gözaltı kayıtlarında bulunmamasının yeterli olduğu anlaşılmaktadır (bkz. yukarıdaki 26. paragraf). Cumhuriyet Savcısı, hangi gözaltı kayıtlarına danıştığına dair bir bilgi vermemiştir (bkz. yukarıdaki 27. paragraf); bu sonuca ulaşmadan önce hiçkimseyi sorguya çekmediği de anlaşılmaktadır. İlgili gözaltı kayıtlarının 24 Ocak 1998 tarihine kadar adli

makamlara iletilmediği gözönüne alındığında (bkz. yukarıdaki 51. paragraf), AİHM, Cumhuriyet Savcısı'nın 11 Mayıs 1994'te bu kayıtları dikkate almadığı kanısındadır.

147. Başvurunun, Komisyon tarafından sorumlu Hükümet'e bildirilmesine kadar başka bir işlem yapılmamıştır. 29 Aralık 1994'te Genel Müdürlük, Diyarbakır Mahkemesi'ndeki Cumhuriyet Savcısı'na Komisyona sunulan başvuruyu bildirmiş, Cumhuriyet Savcısı'ndan şikayetlerine ilişkin başvuruları sorgulamasını ve iddialara dair bir soruşturma açmasını istemiştir (bkz. yukarıdaki 28. paragraf).

148. Soruşturmayı yürütmekle görevlendirilen Kulp Cumhuriyet Savcısı, soruşturmanın ilk iki yılını başvuranın ve hepsi başvuranın iddialarını doğrulayan görgü tanıklarının ifadelerini alarak geçirmiştir. 5 Aralık 1996 tarihine, yani soruşturmaya başladıktan neredeyse iki yıl sonrasına kadar, bu Cumhuriyet Savcısı'nın aklına başvuranın iddialarının doğruluğunu güvenlik kuvvetlerine danışarak teyit etmenin gelmediği anlaşılmaktadır. O zaman bile bu teyit, Kulp İlçe jandarma Komutanlığı'na – yazıyla – başvuranın köyünde bir operasyon düzenlenip düzenlenmediğini sormakla sınırlı kalmıştır (bkz. yukarıdaki 42. paragraf). AİHM, Cumhuriyet Savcısı'nın da dikkat çektiği gibi, tutarlı görgü tanığı ifadeleri ile desteklenmelerine rağmen, iddialara ilişkin olarak güvenlik kuvvetlerine mensup bir kişinin bile sorguya çekilmemesini anlaşılmaz bulmaktadır.

149. Ek olarak, buna benzer bir soruşturmada en mantıklı başlangıç yeri olarak görülmesine rağmen, Kulp Cumhuriyet Savcısı'nın, Kulp İlçe Jandarma Komutanlığı'na ait gözaltı kayıtlarını elde etmesi de üç yıldan uzun sürmüştür (bkz. yukarıdaki 51. paragraf).

150. Kulp Cumhuriyet Savcısı'nın, bir operasyon yürütüldüğünü belirterek Kulp İlçe Jandarma Komutanlığı'nın ve Diyarbakır Jandarma Komutanlığı'nın, sırasıyla 27 Aralık 1996 ve 29 Haziran 1998 tarihlerinde yazılmış, Cumhuriyet Savcısı'na Şubat 1994'te başvuranın köyünde bir operasyon yürütülmediğini bildiren yazılarını tekzip eden 28 Şubat 1994 tarihli askeri raporla bu komutanların karşısına çıkmamış olması da AİHM'yi endişeye sevk etmiştir.

151. AİHM, başvuranın oğlunun kaybolmasına ilişkin yürütülen soruşturmanın, sözkonusu dönemde Türkiye'nin güneydoğusunda yürütülen ve bazı davalarda AİHM tarafından incelenen diğer soruşturmalara benzediği hükmüne varmıştır. Bu davaların ortak bir özelliği, Cumhuriyet Savcısı'nın, güvenlik kuvvetlerinin suçlanan mensupları ile görüşmeyerek ya da bu kişilerin ifadelerini almayarak ve güvenlik kuvvetleri tarafından sunulan olay raporlarını olduğu gibi kabul ederek, güvenlik kuvvetlerinin kanundışı olaylara karıştığına yönelik şikayetleri takip etmemesidir. Ancak AİHM, Kulp Cumhuriyet Savcısı'nın sözkonusu davada yürüttüğü soruşturmanın istisnai olduğu, zira güvenlik kuvvetlerinin başvuranın oğlunun kaybolmasında parmağı olduğunu gösteren kanıtların bolluğuna rağmen, onları sorguya çekmek için harekete geçilmediği kanaatindedir (aynı zamanda bkz. *Akkoç/Türkiye*, no. 22947/93 ve 22948/93, § 89, AİHM 2000-X ve orada anılan davalar).

152. Yukarıda özetlenen nedenlerle, AİHM başvuranın oğlunun kaybolmasına ilişkin soruşturmanın ciddi biçimde yetersiz ve kusurlu olduğu hükmüne varmıştır. Dolayısıyla, Mehdi Akdeniz'e ilişkin olarak AİHS'nin 2. maddesi bu açıdan ihlal edilmiştir.

III. AİHS'NİN 3. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİALARI

153. Başvuran, oğlunun jandarma tarafından gözaltında tutulduğu süre içerisinde işkence derecesine varacak bir muameleye maruz kaldığına yönelik görgü tanığı ifadeleri biçiminde ciddi kanıtlar olduğunu ileri sürmüştür.

154. Ayrıca, oğlunun başına neler geldiğini öğrenememesi ve yetkili makamların sorduğu sorulara ilişkin olarak kendisine verdikleri yanıtlar ile gösterdikleri muamele nedeniyle sıkıntı ve acı çektiğini öne sürmüştür.

155. Bu iki şikayete ilişkin olarak başvuran AIHS'nin aşağıdaki 3. maddesine atıfta bulunmuştur:

“Hiç kimse işkenceye, insanlık dışı ya da onur kırıcı ceza veya işlemlere tabi tutulamaz.”

156. Hükümet, başvuranın iddialarının gerçeklere dayanmadığını belirtmenin dışında, bu şikayeti özel olarak ele almamıştır.

A. Mehdi Akdeniz'e ilişkin olarak

157. AIHM'nin içtihatları, kötü muamelenin 3. madde kapsamına girmesi için belirli bir asgari vehamet derecesine ulaşması gerektiğini belirtmektedir. Bu asgari, göreceli bir şekilde değerlendirilir: muamelenin süresi, fiziksel ve/veya zihinsel etkileri ve bazı durumlarda kurbanın cinsiyeti, yaşı ve sağlık durumu gibi dava olaylarına bağlıdır (diğer lerinin yanısıra bkz. *Tekin/Türkiye*, 9 Haziran 1998 tarihli karar, *raporlar* 1998-IV, § 52).

158. AIHM, başvurunu da kapsayan görgü tanıklarınca verilen ifadelere dayanarak, başvuranın oğlunun gözaltına alındığını belirlediğini hatırlatır. Bu tanıkların – başvuranın oğluyla birlikte tutuklanan beş kişi de dahil – verdikleri ifadelere göre altı kişi kötü muamele görmüş ve özellikle Mehdi Akdeniz yakalanma sırasında en şiddetli dayığa maruz kalmıştır. Bu tanıklar aynı zamanda kötü muamelenin tutuklulukları süresince devam ettiğini belirtmiştir. Gerçekten de, yakalanma sırasında kötü muameleye maruz kalma iddiaları, bu kişileri yakalayıp tutuklayan askerler tarafından hazırlanan 28 Şubat 1994 tarihli yakalama raporunca da desteklenmektedir. Bu rapora göre, beş kişinin vücudunda, kaçma teşebbüsleri sırasında ve kuvvet kullanımı sonucu oluşan çeşitli yaralar bulunmaktadır (bkz. yukarıdaki 23. paragraf).

159. Yukarıda da belirttiği gibi, AIHM, bu ifadelerin doğruluğundan şüphe duymamaktadır. Gerçekten de, Hükümet'in bu ifadelerin içeriklerinin özgünlüğü ve doğruluğuna itiraz etmemiş olması not edilmelidir. Dolayısıyla AIHM, başvuranın oğlunun, en azından insanlık dışı ve aşağılayıcı muamelenin sınırına gelecek derecede kötü muameleye maruz kaldığı hükmüne vararak AIHS'nin 3. maddesinin bu açıdan ihlal edildiğini bildirir (bkz., *mutatis mutandis*, *Akdeniz ve Diğerleri/Türkiye*, no. 23954/94, 98, 31 Mayıs 2001).

160. Dolayısıyla, başvuranın oğlunun maruz kaldığı muameleye ilişkin olarak 3. madde ihlal edilmiştir.

B. Başvurana ilişkin olarak

161. AIHM, “kayıp bir kişinin” aile fertlerinin 3. maddeye aykırı bir muamelenin kurbanı olup olmadıkları sorusunun, başvuranın çektiği acıya, ciddi bir insan hakları ihlali kurbanının akrabalarının yaşadığı duygusal ıstıraptan farklı bir boyut ve özellik katan özel etkenlerin mevcudiyetine bağlı olacağını yineler. Aile bağlarının kuvveti – bu bağlamda ebeveyn-çocuk bağına belirli bir ağırlık verilecektir –, ilişkiye özel şartlar, aile üyesinin sözkonusu olayların ne kadarına tanık olduğu, aile üyesinin kayıp kişi hakkında haber alma çabalarına ne kadar katkıda bulunduğu ve yetkili makamların bu yöndeki sorulara yanıt verme biçimi ilgili öğeler arasındadır (yukarıda anılan *İpek*, §§ 181-183, ve orada anılan kararlar).

AİHM, ayrıca, bu tür bir ihlalin temelinde aile üyesinin “kaybolmasının” değil, yetkili makamların konu dikkatlerine sunulduğunda verdiği tepkiler ve takındıkları tutumların yattığını vurgular. Bir akraba, özellikle bu son anılan hususa ilişkin olarak, yetkili makamların davranışlarından doğrudan zarar gördüğünü iddia edebilir (bkz. yukarıda anılan *Çakıcı*, § 98).

162. Söz konusu davada, AİHM, başvuranın kayıp Mehdi Akdeniz’in annesi olduğunu not eder. Başvuran, oğlunun on bir sene önce askerler tarafından götürüldüğüne tanık olmuş ve bir daha kendisinden haber alamamıştır. Hükümet tarafından sunulan belgelerden de başvurandan defalarca Cumhuriyet Savcılarına ifade vermesinin istendiği ve başvuranın birçok kez Cumhuriyet Savcılarında oğlunun başına gelenleri bulmalarını talep ettiği anlaşılmaktadır (bkz. yukarıdaki 38., 44., 46. ve 47. paragraflar). Oğlunun kaybolduğunu ve hayatından endişe ettiğini bildirmek için Cumhuriyet Savcısı’na gitmiş olmasına rağmen, Cumhuriyet Savcısı bu konuda başvurana oğlunun isminin gözaltı kayıtlarında bulunmadığını söylemekten başka bir işlem yapmamıştır (bkz. 26. ve 27. paragraflar). Cumhuriyet Savcılığı, başvuranın dilekçesine dayanarak değil, Genel Müdürlük’ün Komisyon’a sunulan başvuruyu bildirdiği yazısına dayanarak işlemlere başlamıştır (bkz. yukarıdaki 28. paragraf).

163. Askerler tarafından yakalanmasının ardından oğlunun başına gelenlere ilişkin olarak yetkili makamlarca başvurana mantıklı bir açıklama ya da bilgi verilmemiştir. Aksine, yetkili makamların başvuranın ciddi endişeleri karşısında verdikleri tepki, oğlunun güvenlik kuvvetleri tarafından gözaltına alındığını reddetmekle sınırlı kalmıştır (bkz. yukarıdaki 27., 55. ve 66. paragraflar).

164. Yukarıda anlatılanlar ışığında, AİHM, oğlunun kaybolması ve başına neler geldiğini öğrenememesi sonucunda başvuranın ıstırap çektiği ve çekmeye devam ettiği hükmüne varmıştır. Yetkili makamların başvuranın şikayetleri karşısında takındıkları tavır, 3. maddeyi ihlal eden insanlık dışı muamele olarak görülmelidir.

165. Dolayısıyla AİHM, başvurana ilişkin olarak AİHS’nin 3. maddesinin ihlal edildiğine karar vermiştir.

IV. AİHS’NİN 5. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

166. Başvuran, oğlunun kaybolmasının, AİHS’nin aşağıdaki 5. maddesine ilişkin bir ihlal teşkil ettiğini öne sürmüştür:

“1. Herkesin kişi özgürlüğüne ve güvenliğine hakkı vardır. Aşağıda belirtilen haller ve yasada belirlenen yollar dışında hiç kimse özgürlüğünden yoksun bırakılamaz.

a) Kişinin yetkili mahkeme tarafından mahkum edilmesi üzerine usulüne uygun olarak hapsedilmesi;

b) Bir mahkeme tarafından, yasaya uygun olarak, verilen bir karara riayetsizlikten dolayı veya yasanın koyduğu bir yükümlülüğün yerine getirilmesini sağlamak için usulüne uygun olarak yakalanması veya tutulu durumda bulundurulması;

c) Bir suç işlediği hakkında geçerli şüphe bulunan veya suç işlemesine ya da suçu işledikten sonra kaçmasına engel olmak zorunluluğu inancını doğuran makul nedenlerin bulunması dolayısıyla, bir kimsenin yetkili merci önüne çıkarılmak üzere yakalanması ve tutulu durumda bulundurulması;

d) Bir küçüğün gözetim altında eğitimi için usulüne uygun olarak verilmiş bir karar gereği tutulu durumda bulundurulması veya kendisinin yetkili merci önüne çıkarılması için usulüne uygun olarak tutulu durumda bulundurulması;

e) Bulaşıcı hastalık yayabilecek bir kimsenin, bir akıl hastasının, bir alkoliğin, uyuşturucu madde bağımlısı bir kişinin veya bir serserinin usulüne uygun olarak tutulu durumda bulundurulması;

f) Bir kişinin usulüne aykırı surette ülkeye girmekten alı konmasını veya kendisi hakkında sınır dışı etme ya da geriverme işleminin yürütülmekte olması nedeniyle usulüne uygun olarak yakalanması veya tutulu durumda bulundurulması;

2. Yakalanan her kişiye, yakalama nedenleri ve kendisine yöneltilen her türlü suçlama en kısa zamanda ve anladığı bir dille bildirilir.

3. Bu maddenin 1.c fıkrasında öngörülen koşullara uyarınca yakalanan veya tutulu durumda bulunan herkes hemen bir yargıç veya adli görev yapmaya yasayla yetkili kılınmış diğer bir görevli önüne çıkarılır; kendisinin makul bir süre içinde yargılanmaya veya adli kovuşturma sırasında serbest bırakılmaya hakkı vardır. Salıverilme, ilgilinin duruşmada hazır bulunmasını sağlayacak bir teminata bağlanabilir.

4. Yakalama veya tutuklu durumda bulunma nedeniyle özgürlüğünden yoksun kılınan herkes, özgürlük kısıtlamasının yasaya uygunluğu hakkında kısa bir süre içinde karar vermesi ve yasaya aykırı görülmesi halinde kendisini serbest bırakması için bir mahkemeye başvurma hakkına sahiptir.

5. Bu madde hükümlerine aykırı olarak yapılmış bir yakalama veya tutulu kalma işleminin mağduru olan herkesin tazminat istemeye hakkı vardır.”

167. Başvuran, oğlunun kanundışı bir şekilde tutuklanması, yetkili makamların oğlunu neden tutuklandığına ilişkin bilgilendirmemesi ve makul bir süre içerisinde adli bir makam karşısına çıkartmaması ve oğlunun, tutukluluğunun yasaya uygunluğunu belirlemek için herhangi bir işlem başlatamaması nedeniyle bu hükmün ihlal edildiğini iddia etmiştir.

168. Hükümet başvuranın tutuklandığını reddetmiştir.

169. AİHM, 5. maddede bulunan, bireylerin bir demokraside yetkililerin elinde keyfi tutuklamaya maruz kalmamasına ilişkin haklarını içeren teminatların temel önemini vurgular. Bu bağlamda, özgürlükten mahrum bırakmanın, yalnızca ulusal hukuktaki esasa ve usule ilişkin kurallara uygun olarak değil, aynı zamanda 5. maddenin maksadıyla, yani bireyi keyfi tutuklamadan korumakla da uyumlu olması gerektiğini vurgulamıştır. Keyfi tutuklama risklerini asgari düzeye çekmek için 5. madde, özgürlükten mahrum bırakma eyleminin bağımsız yargısal tetkike tabi olmasının sağlanması için bir temel haklar bütünü temin eder ve bunun için de yetkililerin sorumluluğunu teminat altına alır. Bireyin kayıt dışı tutukluluğu, bu teminatların tamamen inkar edilmesi demektir ve 5. maddenin ağır ihlali olduğunu açığa vurur. Yetkililerin, kontrolleri altındaki bireylere dair sorumlulukları dikkate alındığında, 5. madde, bireylerin kaybolma riskine karşı yetkililerin etkili tedbirleri almasını ve bir bireyin gözaltına alındığı ve bundan sonra kendisinden haber alınmadığı şeklindeki savunulabilir iddiaya yönelik hızlı ve etkili soruşturma yapmasını şart koşar (yukarıda anılan *Kurt*, §§ 122-125; aynı zamanda bkz yukarıda anılan *İpek*, §§ 187-191 ve orada anılan kararlar).

170. AİHM, başvuranın oğlunun yakalandığını ve Şubat 1994'te güvenlik güçleri tarafından köyünden alındığını ve son olarak bu güvenlik güçlerinin elinde bir askeri bir tutukevinde görüldüğünü halihazırda tespit etmiştir. Oradaki tutukluluğu, ilgili tutuklama kayıtlarına girilmemiştir; akabinde nerede bulunduğu veya akıbetine ilişkin resmi bir iz bulunmamaktadır. AİHM'ye göre, bu gerçeğin başlı başına, en ciddi noksanlık olduğu düşünülmelidir, zira bu gerçek, bireyi özgürlükten mahrum bırakmakla sorumlu olan kişilerin, bir suça iştirak ettiklerini gizlemelerini, izlerini kapatmalarını ve alıkonulan kişinin akıbetine dair sorumluluklarından kaçmaları sağlar. Ayrıca, tutuklama tarihi, zamanı ve yeri, tutuklanan kişiyi ismi, tutuklama gerekçesi ve tutuklayan kişilerin ismi gibi unsurlardan ibaret bilgi

kayıtlarının bulunmaması, AİHS'nin 5. maddesinin asıl maksadına uygun olmadığı düşünülmelidir (bkz yukarıda anılan *Kurt*, § 125; *Timurtaş*, § 105; *Çakıcı*, § 105; *Çiçek*, § 165, ve *Orhan*, § 371 kararları).

171. AİHM ayrıca, yetkililerin, başvuranın, oğlunun hayatını tehdit eden koşullarda götürüldüğüne ve güvenlik güçlerince tutuklandığına dair şikayetlerini daha kapsamlı ve hızlı soruşturma ihtiyacına ilişkin olarak, daha tetik olmuş olmaları gerektiği kanısındadır. Ancak, AİHM'nin 2. maddeye ilişkin yukarıdaki gerekçe ve tespitleri, yetkililerin, Mehdi Akdeniz'in kaybolma tehlikesine karşı korunmasına ilişkin etkili tedbirleri almadığı hususunda hiçbir şüphe ortaya koymamaktadır.

172. Bu mülahazalar çerçevesinde, AİHM, yetkililerin, köyünden alınıp götürüldükten sonra Mehdi Akdeniz'in yeri ve akıbetine ilişkin makul bir açıklama getirmediği ve kaybolmasına yönelik olarak yapılan soruşturmanın ne hızlı ne de etkili olduğu sonucuna varmıştır. Varılan bu sonuçla, soruşturma yetkililerinin güvenlik güçlerinden ifade almadığının ve askeri yetkililerin, gözaltı kayıtlarının Mehdi Akdeniz'in ne yakalandığı ne de tutuklandığına işaret ettiği şeklindeki iddiasından öteye gitmeye ilişkin isteksizliklerinin teyit edildiği kanısındadır. Gözaltı kayıtlarının güvenilirliği ve doğruluktan uzak olması da bu bağlamda düşünülmelidir.

173. Buna göre, AİHM, Mehdi Akdeniz'in 5. maddedeki teminatlardan tamamen yoksun olarak, kayıt dışı tutukluluk yaşadığını ve bireyin bu madde ile teminat altına alınan özgürlük ve güvenlik hakkının ihlal edildiğini tespit etmiştir.

V. AİHS'NİN 6. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

174. Başvuran, Hükümet'in, oğlunun yakalanması ve tutuklanmasının yasal olduğu ve iç hukuk çerçevesinde bir suç işlemiş olduğu iddiasına karşın; oğlunun kanunla kurulmuş bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından yargılanmaması gerekçesiyle, AİHS'nin 6. maddesinin ihlal edildiğini iddia etmiştir. AİHS'nin 6. maddesinin ilgili bölümleri şöyledir:

“Herkes, gerek medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili nizalar, gerek cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamalar konusunda karar verecek olan, ... bir mahkeme tarafından davasının ..., hakkaniyete uygun ... olarak görülmesini istemek hakkına sahiptir.”

175. AİHM, Hükümet'in başvuranın oğlunun yasalara uygun olarak yakalanmış ve tutuklanmış olduğunu veya iç hukuk çerçevesinde bir suç işlediğini iddia etmediğini gözlemler. Başvuranın 6. madde bağlamındaki şikayeti incelenmeyecektir.

VI. AİHS'NİN 13. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

176. Başvuran, AİHS kapsamında yaptığı iddialara ilişkin olarak Türkiye'nin güneydoğusunda hiçbir etkili hukuk yoluna sahip olmadığını ifade etmiştir. AİHS'nin 13. maddesine atıfta bulunmuştur, ilgili madde şöyledir:

“Bu Sözleşme'de tanınmış olan hak ve özgürlükleri ihlal edilen herkes, ihlal fiili resmi görev yapan kişiler tarafından bu sıfatlarına dayanılarak yapılmış da olsa, ulusal bir makama etkili bir başvuru yapabilme hakkına sahiptir.”

177. Hükümet, başvuranın iddialarının olgusal temelini reddetmekten başka, bu şikayeti özel olarak ele almamıştır.

178. AİHM, iç hukukta her ne şekilde teminat altına alınıralsa alınsın, 13. maddenin, ulusal düzeyde, AİHS hakları ve özgürlüklerinin özünün yerine getirilmesini sağlayacak bir hukuk yolunu garanti altına aldığını hatırlatır. Dolayısıyla, Sözleşmeciler Devletlere, bu madde bağlamındaki AİHS yükümlülüklerine uygun hareket etmeye ilişkin belli bir takdir yetkisi verilmiş olmasına karşın, 13. maddenin bu bağlamdaki anlamı, ilgili AİHS şikayetinin konusunu ele alacak bir iç hukuk yolu ve uygun tazmin sağlanmasını şart koşmaktadır. 13. madde bağlamındaki yükümlülüğün kapsamı, başvuranın AİHS çerçevesinde yaptığı şikayetin konusuna bağlıdır. Bununla beraber, 13. maddenin gerektirdiği hukuk yolu, gerek uygulamada gerekse hukukta “etkili” olmalıdır, özellikle, uygulanması, Sorumlu Devlet’in yetkililerinin davranışları veya ihmalleri ile haksız bir biçimde engellenmemelidir (bkz. *Aksoy – Türkiye*, 18 Aralık 1996 kararı, *Raporlar* 1996-VI, § 95; ve yukarıda anılan *Kaya*, § 89).

179. Buna ek olarak, bir kişinin akrabası, o kişinin, yetkililerin elindeyken kaybolduğuna dair yaptığı savunulabilir bir iddia ortaya attığında, 13. maddenin maksadı dahilinde etkili hukuk yolu kavramı, uygun olan durumlarda tazminat ödenmesine ek olarak, akrabaların soruşturma sürecine etkili erişiminin sağlanması dahil olmak üzere, sorumluların belirlenmesi ve cezalandırılmasını sağlayacak şekilde kapsamlı ve etkili bir soruşturma anlamına gelir (bkz. *mutatis mutandis*, yukarıda anılan *Aksoy*, *Aydın* ve *Kaya* kararları, § 98, § 103 ve §§ 106-107). AİHM ayrıca, 13. maddenin gerektirdiklerinin, Sözleşmeciler Devlet’in 2. madde kapsamında, en son yetkililerin elinde görülmüş olan bir kişinin kaybolmasına yönelik etkili soruşturma yürütme yükümlülüğünden daha kapsamlı olduğunu tekrarlar (bkz. yukarıda anılan *Kılıç*, § 93).

180. AİHM, başvuranın oğlunun jandarmalarca köyünden alındığını ve bir askeri tutukevinde güvenlik güçlerince, kayıt dışı tutuklandığını ve ölmüş olduğunun varsayabileceğini tespit etmiştir (bkz. yukarıdaki 82. ve 101. paragraflar). Aynı zamanda, oğlunun kaybolmasından dolayı başvuranın yaşadığı sıkıntı ve acının ve yaptığı şikayetin yetkililerce ele alınma biçiminin insanlık dışı muamele olduğunu belirlemiştir (bkz. yukarıdaki 124. paragraf). Dolayısıyla, 2., 3. ve 5. maddeler bağlamında yapılan şikayetler, AİHS’nin 13. maddesinin maksadı kapsamında açıkça savunulabilir niteliktedir (bkz. *Kaya ve Yaşa* kararları, yukarıda anılan § 107 ve § 113 ile beraber, *Boyle ve Rice – İngiltere*, 27 Nisan 1988 kararı, Seri A no. 131, § 52).

181. Dolayısıyla, yetkililerin Mehdi Akdeniz’in kaybolmasına yönelik etkili soruşturma yapma yükümlülüğü bulunmaktaydı. 2. madde kapsamındaki tespitlerini dikkate alarak (bkz. yukarıdaki 106-112. paragraflar), AİHM, 13. maddeyle ilgili olarak, başvuranın yaptığı şikayetlere yönelik hiçbir etkili soruşturma yapılmadığı sonucuna varmıştır.

182. Buna göre, AİHS’nin 13. maddesi ihlal edilmiştir.

VII. AİHS’NİN 14. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

183. Başvuran, kendisi ve oğlunun Kürt kökenli olmalarından dolayı ayrımcılığa maruz kaldığından şikayetçi olmuş ve bunun AİHS’nin 14. maddesini ihlal ettiğini belirtmiştir, anılan madde şöyledir:

“Bu Sözleşmede tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya sosyal köken, ulusal bir azınlığa mensupluk, servet, doğum veya herhangi başka bir durum bakımından hiçbir ayrımcılık yapılmadan sağlanır.”

184. Hükümet, şikayetlerin olgusal temeline itiraz etmekten başka, bu hususları ele almamıştır.

185. AİHM, yukarıda 2., 3. ve 13. maddelere ilişkin tespitlerini dikkate alarak, başvuran ve oğlunun AİHS haklarından yararlanması hususunda ayrımcı muameleye de maruz kalıp kalmadığının incelenmesini gerekli görmemiştir.

VIII. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

186. AİHS'nin 41. maddesi şöyledir:

“Mahkeme işbu Sözleşme ve protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeci Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun bir surette, zarar gören tarafın tatminine hükmeder.”

A. Maddi Tazminat

187. Başvuran, kayboduğunda oğlunun 22 yaşında olduğunu ve ailenin en büyük oğlu olarak ailesinin geçimini sağladığını ifade etmiştir. Kendisi çiftçilik yapmakta ve hayvancılıkla uğraşmaktaydı. Kaybolmasının sonucu olarak aile, 67.838 Euro tutarında bir kazanç kaybına uğramıştır.

188. Hükümet, başvuranın talep ettiği tazminat ve şikayetleri arasında bir sebep-sonuç bağı olmadığını belirtmiştir. Ayrıca, Hükümet, başvuranın dayanak olarak kullandığı, İngiltere'de kullanılmak üzere tasarlanan aktüryel çizelgelerin uygulanabilirliğine itiraz etmiştir. Aynı zamanda, talep edilen miktarın aşırı olduğunu ve temelden yoksun olduğunu ifade etmiştir. Hükümet son olarak AİHM'nin ödenmesine karar verdiği tutarların haksız kazanca sebep olmaması gerektiğini belirtmiştir.

189. Başvuranın kazanç kaybına ilişkin talebiyle ilgili olarak, AİHM'nin içtihadı, başvuranın tazminat talebi ve AİHS ihlali arasında bir sebep-sonuç bağı bulunmasının gerektiğini ve bunun, uygun olan durumlarda, kazanç kaybına ilişkin tazmini içerebileceğini belirlemiştir (bkz diğerlerinin yanı sıra *Barbéra, Messegué ve Jabardo – İspanya* (Madde 50, 13 Aralık 1994 kararı, Seri A, no. 285-C, ss. 57-58, §§ 16-20 ve yukarıda anılan *Çakıcı*, § 127). AİHM (bkz. 101-102. paragraflar), yetkililerin, AİHS'nin 2. maddesi kapsamında, başvuranın oğlunun ölümünden sorumlu olduğunu tespit etmiştir. Aynı zamanda, başvuranın, oğlunun aileyi geçindirdiği şeklindeki ifadesine Hükümet tarafından itiraz edilmediğini not eder. Bu koşullarda, 2. madde ile başvuranın oğlunun sağladığı maddi desteğin kaybı arasında doğrudan bir sebep-sonuç bağı belirlenmiştir.

190. Yukarıda anlatılanlar ışığında, AİHM, eşitlik temelinde yaptığı değerlendirme sonucunda başvurana 16.500 Euro ödenmesine karar vermiştir. Bu tutarın ödeme gününde geçerli olan kur üzerinden Yeni Türk Lirası'na (YTL) çevrilmesine karar vermiştir.

B. Manevi Tazminat

191. Başvuran, herhangi bir tutar belirtmeksizin, manevi tazminat talebinde de bulunmuştur.

192. Hükümet, manevi tazminat ödenmesinin gereksiz olduğunu belirtmiştir zira, Hükümet'in görüşüne göre, herhangi bir ihlal tespiti, yeterli tazmin teşkil edecektir.

193. AİHM, yetkililerin başvuranın oğlunun ölümünden ve aynı zamanda inkar edilen tutukluluğu öncesinde ve esnasında maruz kaldığı kötü muameleden sorumlu olduğu tespit ettiğini gözlemler. Bu bağlamda, 2., 3. ve 5. madde ihlallerine ek olarak, yetkililerin bu ihlallere ilişkin etkili bir soruşturma yapmadığını ve bir hukuk yolu sağlamadığını ve bunun, AİHS'nin 2. maddesi bağlamındaki usuli yükümlülüğe ve yine AİHS'nin 13. maddesine aykırı olduğunu tespit etmiştir. Bu koşullarda ve benzer davalarda verdiği tazminat kararlarını dikkate alarak, eşitlik temelinde yaptığı değerlendirme sonucunda, AİHM başvurana, ölen oğlunun varisleri için başvurana 20.000 Euro manevi tazminat ödenmesine karar vermiştir.

194. Ayrıca, başvurana, uğradığı manevi zarara ilişkin olarak, AİHS'nin 3. ve 13. maddelerinin ihlali bağlamında 13.500 Euro ödenmesine karar vermiştir.

195. Son olarak, AİHM, yukarıdaki tutarların ödeme gününde geçerli olan kur üzerinden Yeni Türk Lirası'na çevrilmesine karar vermiştir.

C. Mahkeme Masrafları

196. Başvuran, başvurunun yapılması esnasında tahakkuk eden ücretler ve masraflar için 8.479,39 Euro ve 6.457,50 Sterlin talep etmiştir. Bu tazminat talebi şunları kapsamaktadır:

- (a) İngiltere'de Kürt İnsan Hakları Projesi'nde (KHRP) çalışan avukatları için 5.582,50 Sterlin;
- (b) Türkiye'deki avukatları için 4.410,91 Euro;
- (c) İngiltere'deki avukatlarının idari masrafları için 875 Sterlin; ve
- (d) Türkiye'deki avukatlarının idari masrafları için 4.068,48 Euro.

197. Avukatlarının ücretlerine dair taleplerini desteklemek amacıyla, başvuran detaylı bir masraf listesi sunmuştur.

198. Hükümet, başvuranın, Türkiye'deki avukatlarının ücret ve masraflarına ilişkin talebini desteklemek için herhangi bir belge sunmadığını öne sürmüştür. Bilhassa, başvuranın telefon konuşmaları, faks, posta ve kırtasiye harcamalarına ilişkin herhangi bir fatura sunmadığını belirtmiştir.

199. Kürt İnsan Hakları Projesi'nde çalışan avukatlarının ücret ve masraflarına ilişkin talebine ilişkin olarak, Hükümet, Kürt İnsan Hakları Projesi'ne ücret ve masraf ödemesi yapılmasının hiçbir gerekçesi bulunmadığını ileri sürmüştür.

200. Yukarıdaki tutarları dikkate alarak, elindeki bilgi temelinde yaptığı değerlendirme sonucunda, AİHM, masraf ve ücretlere ilişkin olarak, başvurana, her türlü vergi dahil olmak üzere, başvuranca belirtildiği şekilde, başvuranın İngiltere'deki temsilcilerinin banka hesabına Sterlin üzerinden yatırılmak üzere 15.000 Euro ödenmesine karar vermiştir.

D. Gecikme Faizi

201. AİHM, gecikme faizi olarak Avrupa Merkez Bankası'nın uyguladığı faiz oranına üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranın benimsenmesinin uygun olduğu kanısındadır.

BU GEREKÇELERE DAYANARAK AİHM,

1. Başvuranın oğlunun varsayılan ölümüne ilişkin olarak AİHS'nin 2. maddesinin ihlal edildiğine oybirliğiyle;
2. sorumlu Devlet'in yetkililerinin, başvuranın oğlunun kaybolması ve akabinde varsayılan ölümüne yönelik yeterli ve etkili soruşturma yapmamlarından ötürü AİHS'nin 2. maddesinin ihlal edildiğine oybirliğiyle;

3. başvuranın oğlunun yakalandığı sırada ve tutukluluğu süresince maruz bırakıldığı muameleye ilişkin olarak AİHS'nin 3. maddesinin ihlal edildiğine oybirliğiyle;
4. başvuran açısından AİHS'nin 3. maddesinin ihlal edildiğine oybirliğiyle;
5. başvuranın oğlu açısından AİHS'nin 5. maddesinin ihlal edildiğine oybirliğiyle;
6. şikayetin AİHS'nin 6. maddesi bağlamında incelenmesinin gerekli olmadığına oybirliğiyle;
7. başvuran ve oğlu açısından AİHS'nin 13. maddesinin ihlal edildiğine oybirliğiyle;
8. AİHS'nin 14. maddesinin ihlal edilip edilmediğinin belirlenmesinin gerekli olmadığına oybirliğiyle;
 - (a) Sorumlu Devlet'in, başvurana, AİHS'nin 44 § 2. maddesi uyarınca kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, her türlü vergi dahil olmak ve ödeme gününde geçerli olan kur üzerinden Yeni Türk Lirası'na çevrilmek üzere 16.500 Euro (on altı bin beş yüz Euro) maddi tazminat ödemesine;
 - (b) sorumlu Devlet'in, başvurana, aynı üç aylık zaman dilimi içinde, ödeme gününde geçerli olan kur üzerinden Yeni Türk Lirası'na çevrilmek üzere aşağıdaki manevi tazminat tutarlarını ödemesine;
 - (i) ölen oğlunun varisleri için olmak üzere 20.000 Euro (yirmi bin Euro);
 - (ii) kendisine 13.500 Euro (on üç bin beş yüz Euro); ve
 - (iii) yukarıdaki tutarlara uygulanabilecek her türlü vergi;
 - (c) sorumlu Devlet'in, aynı üç aylık zaman dilimi içinde, başvurana, kendisi tarafından belirlenmiş İngiltere'deki banka hesabına, her türlü katma değer vergisiyle birlikte, ödeme gününde geçerli olan kur üzerinden Sterlin'e çevrilmek üzere, mahkeme masrafları için 15,000 Euro (on beş bin Euro) ödemesine;
 - (d) yukarıda anılan üç aylık sürenin aşılmasından ödeme gününe kadar geçen süre için Avrupa Merkez Bankası'nın uyguladığı faiz oranına üç puan eklemek suretiyle elde edilecek oranın gecikme faizi olarak uygulanmasına;
bire karşı altı oyla;
9. başvuranın adil tazmin talebinin kalan kısmının reddine oybirliğiyle

KARAR VERMİŞTİR.

İngilizce olarak hazırlanmış ve Mahkeme İç Tüzüğü'nün 77 § 2. ve 3. maddeleri uyarınca 31 Mayıs 2005 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Michael O'BOYLE
Sekreter

Nicholas BRATZA
Başkan

AİHS'nin 45 § 2. maddesi ve Mahkeme İç Tüzüğü'nün 74 § 2. maddesi uyarınca Yargıç Gölcüklü'nün izleyen kısmi muhalefet şerhi bu karara eklenmiştir.

N. B.

M.O.B.

YARGIÇ GÖLCÜKLÜ'NÜN KISMİ MUHALEFET ŞERHİ

(Çeviri)

Üzülerek ifade etmeliyim ki, çoğunluğun, manevi tazminata ilişkin olarak 41. maddenin uygulanmasına dair görüşlerine katılmıyorum. İzninizle açıklayayım.

Çoğunluğun, başvuranın kayıp oğlunun sanki hayattaymış gibi mantık yürüttüğünü kabul ediyorum. Bu durumda, tabiatıyla [başvurana] manevi tazminat ödenmesine karar verilecekti.

Ancak ne yazık ki, kayıp çocuğun ölü olduğu varsayılmıştır. Kendisi evlenmemiştir; eşi olmadığı gibi çocuğu da yoktu. Buna göre, kendisi yerine, varislerine, 20.000 Euro ödenmesine karar verilmiştir. Dava dosyasına göre, tek varis, annesinden, diğer bir ifadeyle başvurandan, başka kimse değildir (bkz. kararın 152. paragrafı).

Ancak aynı zamanda, başvurana, aynı başlık altında, “kendisi için”, 13.500 Euro ödenmesine karar verilmiştir (bkz. 153. paragraf).

Dolayısıyla, başvurana, bir tek ve aynı olay için, iki ayrı, fakat kümülatif tazminat ödenmesine karar verilmiştir. Bu, kabul edemeyeceğim bir sonuçtur ve tamamıyla spekülasyon ve varsayımdan başka bir şey değildir.

— • —

 İçindekilere dön

Tebliğ

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığından

AVUKATLIK ASGARİ ÜCRET TARİFESİ GENEL HÜKÜMLER

Konu ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bütün hukuki yardımlarda avukat ile iş sahipleri arasında geçerli ücret sözleşmesi yapılmamış olan veya avukatlık ücretinin kanun gereği karşı tarafa yükletilmesi gereken durumlarda, Avukatlık Kanunu ve bu Tarife hükümleri uygulanır. Bu Tarifede belirlenen ücretlerin altında avukatlık ücreti kararlaştırılmaz. Aksine yapılan sözleşmelerin ücrete ilişkin hükümleri geçersiz olup, ücrete ilişkin olarak bu tarife hükümleri uygulanır.

Avukatlık ücretinin kapsadığı işler

MADDE 2 – (1) Bu Tarifede yazılı avukatlık ücreti kesin hüküm elde edilinceye kadar olan dava, iş ve işlemler ücreti karşılığıdır. Avukat tarafından takip edilen dava veya işlemlerle ilgili olarak düzenlenen dilekçe ve yapılan diğer işlemler ayrı ücreti gerektirmez. Hükümlerin tavzihine ilişkin istemlerin ret veya kabulü halinde de avukatlık ücretine hükmedilemez.

(2) Buna karşılık, icra takipleriyle, Yargıtay, Danıştay, Askeri Yargıtay ve Sayıştay’da temyizden ve bölge idare mahkemelerinde itirazden görülen işlerin duruşmaları ayrı ücreti gerektirir.

Avukatlık ücretinin aidiyeti, sınırları ve ortak veya değişik sebeple davanın reddinde davalıların avukatlık ücreti

MADDE 3 – (1) Yargı yerlerince avukata ait olmak üzere karşı tarafa yükletilecek avukatlık ücreti, ekli Tarifede yazılı miktardan az ve üç katından çok olamaz. Bu ücretin belirlenmesinde, avukatın emeği, çabası, işin önemi niteliği ve davanın süresi göz önünde tutulur.

(2) Müteselsilen sorumlu olanlar aleyhine açılan davanın reddinde, ret sebebi ortak olan davalılar vekili lehine tek, ret sebebi ayrı olan davalılar vekili lehine ise her ret sebebi için ayrı ayrı avukatlık ücretine hükmolunur.

Birden çok avukat ile temsil

MADDE 4 – (1) Aynı hukuki yardımın birden çok avukat tarafından yapılması durumunda, karşı tarafa bir avukatlık ücretinden fazlası yükletilemez.

Ücretin tümünü haketme

MADDE 5 – (1) Hangi aşamada olursa olsun, dava ve icra takibini kabul eden avukat, Tarife hükümleri ile belirlenen ücretin tamamına hak kazanır.

Davanın konusuz kalması, feragat, kabul ve sulhte ücret

MADDE 6 – (1) Anlaşmazlık, davanın konusuz kalması, feragat, kabul ve sulh nedenleriyle; delillerin toplanmasına ilişkin ara kararı gereğinin yerine getirilmesinden önce giderilirse, Tarife hükümleriyle belirlenen ücretlerin yarısına, karar gereğinin yerine getirilmesinden sonra giderilirse tamamına hükmolunur.

Görevsizlik, yetkisizlik, dava ön şartlarının yokluğu veya husumet nedeniyle davanın reddinde, davanın nakli ve açılmamış sayılmasında ücret

MADDE 7 – (1) Görevsizlik, yetkisizlik nedeniyle dava dilekçesinin reddine, davanın nakline veya davanın açılmamış sayılmasına; delillerin toplanmasına ilişkin ara kararı gereğinin yerine getirilmesinden önce karar verilmesi durumunda, Tarifede yazılı ücretin yarısına, karar gereğinin yerine getirilmesinden sonraki aşamada ise tamamına hükmolunur. Şu kadar ki, davanın görüldüğü mahkemeye göre hükmolunacak avukatlık ücreti ikinci kısmın ikinci bölümünde yazılı miktarları geçemez.

(2) Davanın dinlenebilmesi için kanunlarda öngörülen ön şartın yerine getirilmemiş olması ve husumet nedeniyle davanın reddine karar verilmesinde, davanın görüldüğü mahkemeye göre Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümünde yazılı miktarları geçmemek üzere üçüncü kısımda yazılı avukatlık ücretine hükmolunur.

(3) Kanunlar gereği gönderme, yeni mahkemeler kurulması nedeniyle görevsizlik veya yetkisizlik kararı verilmesi durumunda avukatlık ücretine hükmedilmez.

Karşılık davada, davaların birleştirilmesinde ve ayrılmasında ücret

MADDE 8 – (1) Bir davanın takibi sırasında karşılık dava açılması, başka bir davanın bu davayla birleştirilmesi veya davaların ayrılması durumunda, her dava için ayrı ücrete hükmolunur.

Nafaka, kira tespiti ve tahliye davalarında ücret

MADDE 9 – (1) Tahliye davalarında bir yıllık kira bedeli tutarı, kira tespiti ve nafaka davalarında tespit olunan kira bedeli farkının veya hükmolunan nafakanın bir yıllık tutarı üzerinden Tarifenin üçüncü kısmı gereğince hesaplanacak miktarın tamamı, vekalet ücreti olarak hükmolunur. Bu miktarlar, Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümünde davanın görüldüğü mahkemeye göre belirlenmiş bulunan ücretten az olamaz.

(2) Nafaka davalarında reddedilen kısım için avukatlık ücretine hükmedilemez.

Manevi tazminat davalarında ücret

MADDE 10 – (1) Manevi tazminat davalarında avukatlık ücreti, hüküm altına alınan miktar üzerinden Tarifenin üçüncü kısmına göre belirlenir.

(2) Davanın kısmen reddi durumunda, karşı taraf vekili yararına Tarifenin üçüncü kısmına göre hükmedilecek ücret, davacı vekili lehine belirlenen ücreti geçemez.

(3) Bu davaların tamamının reddi durumunda avukatlık ücreti, Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümüne göre hükmolunur.

İcra ve iflas müdürlükleri ile icra mahkemelerinde ücret

MADDE 11 – (1) İcra ve İflas Müdürlüklerindeki hukuki yardımlara ilişkin avukatlık ücreti, takip sonuçlanıncaya kadar yapılan bütün işlemlerin karşılığıdır. Konusu para veya para ile değerlendirilebiliyor ise avukatlık ücreti, bu Tarifenin üçüncü kısmına göre belirlenir. Şu kadar ki asıl alacak miktarı 1.250,00 YTL'ye kadar olan icra takiplerinde avukatlık ücreti Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümünde icra dairelerindeki takipler için öngörülen maktu ücrettir. Ancak bu ücret asıl alacağı geçemez.

(2) Aciz belgesi alınması, takibi sonuçlandıran işlemlerden sayılır. Bu durumda avukata tam ücret ödenir.

(3) İcra mahkemelerinde duruşma yapılırsa Tarife gereğince ayrıca avukatlık ücreti hükmedilir. Şu kadar ki bu ücret, Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümünün iki ve üç sıra numaralarında gösterilen iş ve davalarla ilgili hukuki yardımlara ilişkin olup, Tarifenin üçüncü kısmına göre belirlenecek avukatlık ücreti bu sıra numaralarında yazılı miktarları geçemez.

(4) Nafaka ve tahliyeyle ilişkin icra takiplerinde, Tarifinin ikinci kısmının ikinci bölümündeki, icra mahkemelerinde açılan istihkak davalarında ise üçüncü kısımdaki ücretlere hükmedilir.

(5) Borçlu itiraz süresi içerisinde borcunu öderse tarifeye göre belirlenecek ücretin dörtte üçü takdir edilir.

Tarifelerin üçüncü kısmına göre ücret

MADDE 12 – (1) Tarifinin ikinci kısmının ikinci bölümünde gösterilen hukuki yardımların konusu para veya para ile değerlendirilebiliyor ise avukatlık ücreti, (yedinci maddenin ikinci fıkrası, dokuzuncu maddenin birinci fıkrasının son cümlesi ile onuncu maddenin son fıkrası hükümleri saklı kalmak kaydıyla,) tarifinin üçüncü kısmına göre belirlenir. Belirlenen bu ücret Tarifinin ikinci kısmının ikinci bölümüne göre tespit edilen ücretten az olamaz.

Ceza davalarında ücret

MADDE 13 – (1) Kamu davasına katılma üzerine, mahkumiyete karar verilmiş ise vekili bulunan katılan lehine Tarifinin ikinci kısım ikinci bölümünde belirlenen avukatlık ücreti sanığa yükletilir.

(2) Ceza hükmü taşıyan özel yasa, tüzük ve kararnamelere göre yalnız para cezasına hükmolunan davalarda tarifeye göre belirlenecek avukatlık ücreti hükmolunan para cezası tutarını geçemez.

(3) CMK 141 ve devamı maddelerine göre tazminat için Ağır Ceza Mahkemelerine yapılan başvurularda, Tarifinin üçüncü kısmı gereğince avukatlık ücretine hükmedilir. Şu kadar ki, hükmedilecek bu ücret ikinci kısmın ikinci bölümünün onuncu sıra numarasındaki ücretten az olamaz.

(4) Çocuk mahkemelerinde görülen davalarda, asliye ceza; çocuk ağır ceza mahkemelerinde görülen davalarda da ağır ceza mahkemeleri için Tarifinin ikinci kısmının ikinci bölümünde öngörülen maktu ücretlere ilişkin hükümler uygulanır.

(5) Beraat eden ve kendisini vekil ile temsil ettiren sanık yararına hazine aleyhine maktu avukatlık ücretine hükmedilir.

Danıştayda, Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde, bölge idare, idare ve vergi mahkemelerinde görülen dava ve işlerde ücret

MADDE 14 – (1) Danıştay'da ilk derecede veya duruşmalı olarak temyiz yoluyla görülen dava ve işlerde, idari ve vergi dava daireleri genel kurulları ile dava dairelerinde, bölge idare, idare ve vergi mahkemelerinde davaya cevap verme sürelerinin bitimine kadar anlaşmazlığın feragat ya da kabul nedenleriyle ortadan kalkması veya bu nedenlerle davanın reddine karar verilmesi durumunda tarifede yazılı ücretin yarısına, diğer durumlarda tamamına hükmedilir.

(2) Şu kadar ki, dilekçelerin görevli mercie gönderilmesine veya dilekçenin reddine karar verilmesi durumunda avukatlık ücretine hükmolunmaz.

(3) Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde görülen dava ve işlerde de yukarıdaki fıkralarda belirtilen hükümler uygulanır.

Uzlaşma tutanağının hazırlanmasında ücret

MADDE 15 – (1) Avukatlık Kanununun 35/A maddesinde sözü edilen uzlaşma tutanağının hazırlanmasında, konusu itibarıyla görevli mahkemeler için, bu Tarifinin ilgili kısımlarında belirlenen ücretin ½ si uygulanır.

Tahkimde ücret

MADDE 16 – (1) Hakem önünde yapılan her türlü hukuki yardımlarda da bu Tarife hükümleri uygulanır.

İş takibinde ücret

MADDE 17 – (1) Bu tarifeye göre iş takibi; yargı yetkisinin kullanılması ile ilgisi bulunmayan iş ve işlemlerin yapılabilmesi için, iş sahibi veya temsilci tarafından yerine getirilmesi kanunlara göre zorunlu olan iş ve işlemlerdir.

(2) Tarifede yazılı iş takibi ücreti bir veya birden çok resmi daire, kurum veya kuruluşça yapılan çeşitli işlemleri içine alsın, o işin sonuçlanmasına kadar yapılan bütün hukuki yardımların karşılığıdır.

Dava vekili ve dava takipçileri eliyle takip olunan işlerde ücret

MADDE 18 – (1) Dava vekilleri tarafından takip olunan dava ve işlerde de bu Tarife uygulanır.

(2) Dava takipçileri tarafından takip olunan dava ve işlerde bu Tarifede belirtilen ücretin ¼ ü uygulanır.

Tarifede yazılı olmayan işlerde ücret

MADDE 19 – (1) Tarifede yazılı olmayan hukuki yardımlar için, işin niteliği göz önünde tutularak, Tarifedeki benzeri işlere göre ücret belirlenir.

Uygulanacak tarife

MADDE 20 – (1) Avukatlık ücretinin takdirinde, hukuki yardımın tamamlandığı veya dava sonunda hüküm verildiği tarihte yürürlükte olan tarife esas alınır.

Yürürlük

MADDE 21 – (1) Bu Tarife yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

AVUKATLIK ÜCRET TARİFESİ BİRİNCİ KISIM BİRİNCİ BÖLÜM

Dava ve Takiplerin Dışındaki Hukuki Yardımlarda Ödenecek Ücret

1. Büroda sözlü danışma (ilk bir saate kadar) takip eden her saat için	100,00 YTL 50,00 YTL
2. Çağrı üzerine gidilen yerde sözlü danışma (ilk bir saate kadar) takip eden her saat için	200,00 YTL 100,00 YTL
3. Yazılı danışma için	200,00 YTL
4. Her türlü dilekçe yazılması, ihbarname, ihtarname, protesto düzenlenmesinde	120,00 YTL
5. Sözleşmeler ve benzeri belgelerin hazırlanması	
a) Kira sözleşmesi ve benzeri	200,00 YTL
b) Tüzük, yönetmelik, miras sözleşmesi, vasiyetname, vakıf senedi ve benzeri belgelerin hazırlanması	600,00 YTL
c) Şirket ana sözleşmesi, şirketlerin devir ve birleşmesi vb. ticari işlerle ilgili sözleşmeler.	600,00 YTL

İKİNCİ BÖLÜM

İş Takibi Konusundaki Hukuki Yardımlarda Ödenecek Ücret

1. Bir durumun belgelendirilmesi, ödeme aşamasındaki paranın tahsilî veya bir belgenin örneğinin çıkarılması gibi işlerin takibi için	150,00 YTL
2. Bir hakkın doğumu, tespiti, teslî, nakli, değiştirilmesi, sona erdirilmesi veya korunması gibi amaçlarla yapılan işler için	250,00 YTL
3. Tüzel kişi tacirlerin ana sözleşmelerinin onanması, bu tacirlerin çalışma konuları ile ilgili ruhsat ve imtiyazların alınması, devri ve Türk vatandaşlığına kabul edilme gibi işlerin takibi için	1.000,00 YTL
4. Vergi uzlaşma komisyonlarında takip edilen işler için	450,00 YTL
5. Uluslararası yargı yerlerinde takip edilen işlerde	
a) Duruşmasız ise	2.000,00 YTL
b) Duruşmalı ise	3.500,00 YTL
c) Konusu para olan işlerde ise ücret Tarifinin üçüncü kısmına göre belirlenir.	

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Avukatlık Kanununun 35 inci Maddesi Gereğince Bulundurulması Zorunlu Sözleşmeli Avukatlara Aylık Ödenecek Ücret

1. Yapı kooperatiflerinde	350,00 YTL
2. Anonim şirketlerde	600,00 YTL

Takip edilen dava, takip ve işlerde tarifeye göre hesaplanacak vekalet ücreti yıllık avukatlık ücretinin üzerinde olduğu takdirde aradaki eksik miktar avukata ayrıca ödenir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

1- Kamu Kurum ve Kuruluşlarıyla Özel Kişi ve Tüzel Kişilerin Sözleşmeli Avukatlarına Ödeyecekleri Aylık Avukatlık Ücreti	600,00 YTL
--	------------

Takip edilen dava, takip ve işlerde tarifeye göre hesaplanacak vekalet ücreti yıllık avukatlık ücretinin üzerinde olduğu takdirde aradaki eksik miktar avukata ayrıca ödenir.

İKİNCİ KISIM

BİRİNCİ BÖLÜM

Yargı Yerlerinde İcra ve İflas Dairelerinde Yapılan ve Konusu Para Olsa veya Para ile Değerlendirilebilse Bile Maktu Ücrete Bağılı Hukuki Yardımlara Ödenecek Ücret

1. Görülmekte olan bir dava içinde olmamak koşulu ile ihtiyati haciz, ihtiyati tedbir, delillerin tespiti, icranın geri bırakılması, ödeme ve tevdi yeri belirlenmesi işleri için:	
a) Duruşmasız ise	125,00 YTL
b) Duruşmalı ise	175,00 YTL
2. Ortaklığın giderilmesi için satış memurluğunda yapılacak işlerin takibi için	225,00 YTL
3. Ortaklığın giderilmesi ve taksim davaları için	400,00 YTL
4. Vergi mahkemelerinde takip edilen dava ve işler için	
a) Duruşmasız ise	350,00 YTL
b) Duruşmalı ise	500,00 YTL

Ŗu kadarki, davanın iliŖkin bulunduğu vergi miktarı duruŖmasızlarda 3.000,00 YTL, duruŖmalılarda 4.000,00 YTL kadar olan iŖlerde üçüncü kısma göre avukatlık ücreti uygulanır.

İKİNCİ BÖLÜM

Yargı Yerleri ile İcra ve İflas Dairelerinde Yapılan ve Konusu Para Olmayan veya Para ile Değerlendirilemeyen Hukuki Yardımlara Ödenecek Ücret

1. İcra dairelerinde yapılan takipler için	125,00 YTL
2. İcra Mahkemelerinde takip edilen iŖler için	125,00 YTL
3. İcra Mahkemelerinde takip edilen dava ve duruŖmalı iŖler için	225,00 YTL
4. İcra mahkemelerinde takip edilen ceza iŖleri için	125,00 YTL
5. Ceza soruŖturma evresinde takip edilen iŖler için	200,00 YTL
6. Sulh mahkemelerinde takip edilen davalar için	250,00 YTL
7. Asliye mahkemelerinde takip edilen davalar için	450,00 YTL
8. Tüketici mahkemelerinden takip edilen davalar için (Ŗu kadarki müddeabih 1850,00 YTL geöen iŖlerde, bu tarifenin üçüncü kısmına göre Avukatlık ücreti belirlenir.)	200,00 YTL
9. Fikri ve sınai haklar mahkemelerinde takip edilen davalar için (Ŗu kadarki, konusu para ile ölçülebilen iŖlerde, müddeabihin 10000,00 YTL geömesi halinde, bu tarifenin üçüncü kısmına göre Avukatlık ücreti belirlenir)	1.100,00 YTL
10- Ağır Ceza Mahkemelerinde takip edilen davalar için	1000,00 YTL
11-Çocuk Mahkemelerinde takip edilen davalar için	450,00 YTL
12-Çocuk Ağır Ceza Mahkemelerinde takip edilen davalar için	1000,00 YTL
13-Askeri mahkemelerde takip edilen davalar için	500,00 YTL
14- İdare ve vergi mahkemelerinde takip edilen davalar için	
(a) DuruŖmasız ise	325,00 YTL
(b) DuruŖmalı ise	400,00 YTL
15- Yargıtay/da ilk derecede görölen davalar için	1.000,00 YTL
16- DanıŖtay ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde ilk derecede görölen davalar için	
(a) DuruŖmasız ise	450,00 YTL

(b) Duruşmalı ise	1.000,00 YTL
17- Yargıtay, Danıştay, Askeri Yargıtay ve Sayıştay'da temyiz yolu ile görülen işlerin duruşması için	500,00 YTL
18- Uyuşmazlık Mahkemesindeki davalar için	500,00 YTL
19- Anayasa Mahkemesinde görülen dava ve işler için	
a) Yüce Divan sıfatı ile bakılan davalar	1.500,00 YTL
b) Diğer dava ve işler	800,00 YTL

ÜÇÜNCÜ KISIM

Yargı Yerleri ile İcra ve İflas Dairelerinde Yapılan ve Konusu Para Olan veya Para ile Değerlendirilebilen Hukuki Yardımlara Ödenecek Ücret

1. İlk 10.000,00 YTL için	%12
2. Sonraki gelen 20.000,00 YTL için	%10
3. Sonraki gelen 45.000,00 YTL için	%8
4. Sonraki gelen 125.000,00 YTL için	%6
5. Sonraki gelen 350.000,00 YTL için	%4
6. Sonraki gelen 500.000,00 YTL için	%2
7. Sonraki gelen 950.000,00 YTL için	%1
8. 2.000.000,00 YTL den yukarı için	%0,1

[R.G. 13 Aralık 2006 – 26375]

 İçindekilere dön

5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı Komisyonlarınca Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit Edilen Batman İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi

	ADI VE SOYADI	BÖLÜM VE UZMANLIK ALANI	ÇALIŞTIĞI KURUM	AÇIK A
1	Satılmış ERDOĞAN	Olay Yeri İnceleme, (Hırsızlık, Yaralama, Cinayet, Parmak İzi Teknik Fotoğraf, Kamera Çekimi ve Silah Bilgisi)	Batman Emniyet Müdürlüğü	Olay yeri ve Kimlik Şube
2	Yahya KOÇAN	Olay Yeri İnceleme, (Hırsızlık, Yaralama, Cinayet, Parmak İzi Teknik Fotoğraf, Kamera Çekimi ve Silah Bilgisi)	Batman Emniyet Müdürlüğü	Olay yeri ve Kimlik Şube
3	Mehmet GÖKDENİZ	Olay Yeri İnceleme, (Hırsızlık, Yaralama, Cinayet, Parmak İzi Teknik Fotoğraf, Kamera Çekimi ve Silah Bilgisi)	Batman Emniyet Müdürlüğü	Olay yeri ve Kimlik Şube
4	Ekrem ERTÜRK	Olay Yeri İnceleme, (Hırsızlık, Yaralama, Cinayet, Parmak İzi Teknik Fotoğraf, Kamera Çekimi ve Silah Bilgisi)	Batman Emniyet Müdürlüğü	Olay yeri ve Kimlik Şube
5	Ertuğrul KİREÇ	Olay Yeri İnceleme, (Hırsızlık, Yaralama, Cinayet, Parmak İzi	Batman Emniyet Müdürlüğü	Olay yeri ve Kimlik

		Teknik Fotoğraf, Kamera Çekimi ve Silah Bilgisi)		Şube
6	Satılmış AKGÜN	Olay Yeri İnceleme, (Hırsızlık, Yaralama, Cinayet, Parmak İzi Teknik Fotoğraf, Kamera Çekimi ve Silah Bilgisi)	Batman Emniyet Müdürlüğü	Olay yeri ve Kimlik Şube
7	Hayrettin ÖZPOLAT	Olay Yeri İnceleme, (Hırsızlık, Yaralama, Cinayet, Parmak İzi Teknik Fotoğraf, Kamera Çekimi ve Silah Bilgisi)	Batman Emniyet Müdürlüğü	Olay yeri ve Kimlik Şube
8	Yaşar KAYA	Olay Yeri İnceleme, (Hırsızlık, Yaralama, Cinayet, Parmak İzi Teknik Fotoğraf, Kamera Çekimi ve Silah Bilgisi)	Batman Emniyet Müdürlüğü	Olay yeri ve Kimlik Şube

	ADI VE SOYADI	BÖLÜM VE UZMANLIK ALANI	ÇALIŞTIĞI KURUM	AÇIK ADRES
9	İbrahim GÜNEŞ	Trafik Kanunu, Trafik Denetimleri ve Kaza Tahkiki	Batman Emniyet Müdürlüğü	Trf. Tes. ve Müdürlüğü
10	Cafer KOCA	Petrol Mühendisi	TPAO Bölge Müdürlüğü	TPAO Lojman
11	Ahmet DURMUŞ	Ziraat Mühendisi	DSİ.103 Şube Müdürlüğü	DSİ. 103 Müdürlüğü
12	Halil BİRİM	Ziraat Mühendisi	DSİ.103 Şube Müdürlüğü	DSİ. 103 Müdürlüğü
13	Orhan SİNCAR	Ziraat Mühendisi	Batman Tarım Kredi Koop. Müd.	Belde Mah. Cad. 325 No:11
14	Mucip YETMEN	Serbest Muhasebeci ve Mali Müşavir	Serbest	D.Bakır Ca İş Hanı BATM
15	Selahaddin KAYA	Elektrik Mühendisi	DSİ.103 Şube Müdürlüğü	DSİ. 103 Müdürlüğü

Yukarıda, listede adı, soyadı, bölüm ve uzmanlık alanları, çalıştıkları kurum veya kuruluşları, açık adresleri ve telefon numaraları ile uzmanlık alanları belirlenen şahıslar Ceza Muhakemesi Kanunu'na göre Komisyonumuzca bilirkişilik yapmaya hak kazanmış ve uzmanlık alanlarına göre ceza mahkemelerinde bilirkişilik yapmak üzere seçilmiş oldukları, ayrıca yönetmeliğin 10. maddesi gereğince, 5271 sayılı CMK'nın 64. maddesinin 5. fıkrası uyarınca 04/12/2006 tarihinde yemin etmiş olduklarından, 2007 yılına ait bilirkişi listesi bu şekli ile tasdik edilmiştir. 04/12/2006

Başkan

Ömer KÖROĞLU

32888

37034

Üye

Üye

Fehmi MERCAN
Filiz AKTAŞ ILGAZ

32349

— • —

 [İçindekilere dön](#)

**5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı
Komisyonlarınınca
Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit
Edilen
Tunceli İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi**

Bölüm Ve Uzmanlık Alanları: Çalıştıkları Kurum : **Adı-Soyadı :**
Adres ve Tel.No :

Tapu Kadastro ve Fen Memuru Tunceli Kadastro Müdürlüğü Hayrettin YILMAZ
Kadastro Müdürlüğü- TUNCELİ

Tel.No: 213 33 13

Ziraat Mühendisi Tunceli Köy Hizmetleri Md. Aydın ÖZTÜRK
Alibaba Mah.19 Evler No:6 Tunceli- 212 10 65
“ Tunceli Tarım Müdürlüğü Ayten TAŞ
İl Tarım Müdürlüğü-Tunceli -213 17 80
“ Tunceli Tarım Müdürlüğü Şükran METİN
İl Tarım Müdürlüğü-Tunceli- 212 17 80

Jeoloji Mühendisi Bayındırlık ve İskan Md. Metin KARATAŞ
Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü-Tunceli- 212 10 23

Trafik Bilirkişisi Tunceli Emniyet Müdürlüğü Necmettin ELMA
Emniyet Md.Trafik Tescil Denetleme Şube Md.-Tunceli

0 505 351 39 29

“ İl Jandarma Komutanlığı
İl Jandarma Komutanlığı Trafik kısmı- Tunceli

Mesut DEMİRÖZ

0 505 622 27 96- 0 536 257 71 59

İtfaiye Bilirkişisi

Tunceli Belediye Başkanlığı

Hıdır KOCADDEMİR

Yeni Mah.Köy Hizmetleri Arkası 14/A-Tunceli -212 51 47

30.11.2006

BAŞKAN 38084

ÜYE 35035

ÜYE 40860

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ 83647

Mahmut EGE
ERGÜL

Hüseyin AKSU

Abdulkadir

Altun ÖZ

— • —

 [İçindekilere dön](#)

**5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı
Komisyonlarınca
Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit
Edilen
Elazığ İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi**

UZMANLIK DALI	ADI SOYADI VE ADRESLERİ
Çevre Kirliliği Bilirkişisi	1-Murat DOĞAN-Elazığ İl Çevre ve Orman Müd. İş:2410785 Ev:2473815 C (TC.Kimlik: 10592168002 Vergi No:3050112391)
Elektrik Mühendisi Bilirkişi	1-Murat KAYA- Türk Telekom İl Müd.Elazığ İş:2482077 Ev:248199 (TC.Kimlik : 32833424166 Vergi No: 5330390971) 2- Musa ZENGİN- SSK İl Müd.İnş.Kontrol Servisi ELAZIĞ İş: 2387407/1 532-3833559 (TC.Kimlik: 10784150006 Vergi No: 9970146494) 3- Yadigar ÇORTAY- Doğukent 33.Sok.No:17 Elazığ Ev:2252 (TC.Kimlik:43888057216 Vergi No:2610037495)
Hukuki Konular Bilirkişiliği	Atakan YILDIZ-Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler M.Y.O Elazığ İş:21227 (TC.Kimlik:10760162092 Vergi No: 9610329670)
İnşaat Mühendisi Bilirkişi	1-Abdulmuttalip KAYA- DSİ 9.Bölge Müd.Etüt ve Plan Şubesi ELA Ev:2480889 Cep: 0-537-4400155 (TC Kimlik: 35200342964 Vergi No: 5300 2-Caner ÖZKAN- Köy Hiz.7.Bölge Müd.Lojmanları Keban Yolu A/3 Ev: 24 (TC.Kimlik : 14927025404 Vergi No: 6950097917) 3-Orhan İMİŞ- DSİ 9.Bölge Müd.Etüt ve Plan Şube Müd.ELAZIĞ- İş:2 Cep: 0-505-6875759 0-532-4768169 (TC Kimlik: 38308245700 Vergi No:47 4-M.Fatih ÜLGER- DSİ 9.Bölge Müd.Barajlar ve Hes Şube Müd.ELAZIĞ 2386156 Cep: 0-542-2830197 (TC Kimlik :19075884798 Vergi No: 905018 5- Yusuf KAYA- DSİ 9.Bölge Müd.ELAZIĞ İş: 2386911/1714 Ev: 2381639 Vergi No: 5350353175) 6- Bedri AYZ- Gazi Cad. Tuncay Sok.Demir İş Merkezi No:5/13 ELAZIĞ 2686278 (TC.Kimlik: 15275004554 Vergi No: 1080067027) 7- Abdulbaki YALIN- İller Bankası 12.Bölge Müd.Elazığ İş:2188871/166 I

	<p>4461609 (TC.Kimlik: 17116952338 Vergi No: 9330108854) 8- Ersin BULUT-İller 12.Bölge Müd.ELAZIĞ İş:2188871 Ev:23404 (TC.Kimlik: 107699162544 Vergi No: 1890186570) 9-Selahattin ÖZSOY- İller Bankası 12.Bölge Müd.ELAZIĞ İş: 2330173 2451105 (TC.Kimlik: 32017461734 Vergi No: 7050054737) 10-Hamza YILDIZ- İller Bankası 12.Bölge Müd.ELAZIĞ İş:2188871 Ev: 24 (TC.Kimlik:33064420484 Vergi No:9620083727) 11-Bülent SÖNMEZ- İller Bankası 12.Bölge Müd.ELAZIĞ İş:2188871 9849384 (TC.Kimlik:29971521680 Vergi No:7780101241) 12- Ferit KAYA- İzzetpaşa Mah.Mimar Faruk Cad.22/2 ELAZIĞ Ev:21836 (TC.Kimlik: 43570069824 Vergi No:5310304228)</p>
Jeoloji Mühendisi Bilirkişi	<p>1- Osman BAYKENDİ- İller Bankası 12.Bölge Müd.ELAZIĞ İş: 2188871/5 533-7726041 (TC.Kimlik: 14426039728 Vergi No:1540101953) 2- Ali TEKATAŞ- İller bankası 12.Bölge Müd.ELAZIĞ İş: 2188871/5555 6274735 (TC.Kimlik: 20374837330 Vergi No:8330155577)</p>
Karayolları Trafik Kanunundan Anlayan Bilirkişi	<p>1-Cengiz ÖNER- Fırat Üniv.Teknik Eğitim Fak.Makine Eğitim Bölümü EL 4216 Cep:0-537-7151247 (TC.Kimlik: 10513339016 Vergi No: 6580112988)</p>
Makine Mühendisi Bilirkişisi	<p>1-Özgün ERKAN- Şehitilhanlar Cad.No:72/B ELAZIĞ İş: 2367619 Ev: 237 (TC.Kimlik:28939555804 Vergi No:3610050645) 2- M.Mustafa YILDIRIM- Fırat Üniv.Teknik Eğitim Fakültesi Metal Eğ 2412023 Cep:0-532-4671443 (TC.Kimlik: 25132682986 Vergi No: 957010913 3- Mustafa ÇELİK- Elazığ İl Özel İdaresi İş:2475327 Cep: 0-535-8835219 Vergi No: 2380146216) 4-Cengiz ÖNER- Fırat Üniv.Teknik Eğitim Fak.Makine Eğitim Bölümü EL 4216 Cep:0-537-7151247 (TC.Kimlik: 10513339016 Vergi No: 6580112988)</p>
Maden Mühendisi Bilirkişisi	<p>1-Dursun DEMİRELLİ- Gazi cad. No:84 Elazığ İş:2188871/5520 Ev:2471 (TC.Kimlik:33787394352 Vergi No:2860194207)</p>
Teknik Bilirkişisi (5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununa Muhalefet Suçlarından, Bandrolsüz Kitap ve Teyp Kaseti Konularında Uzman)	<p>Musa ONAY- Kültür ve Turizm Müd.Şube Müdürü ELAZIĞ- İş: 2122847 5220906 (TC.Kimlik: 23011751426 Vergi No: 6430087402)</p>
Teknik Bilirkişisi (Hırsızlık Suçlarında Kişisel Yetenek ile İlgili Atıklık, Çeviklik Gerekip Gerekmediği Konularında)	<p>1-Tahir DOĞAN-Asayiş Şub.Müd.Hırsızlık Büro Amirliği ELAZIĞ İş: 2181 Cep: 0-505-5464545 (TC.Kimlik:31060784616 Vergi No:3060252376) 2- Celal ŞAHİN- Asayiş Şub.Müd.Hırsızlık Büro Amirliği ELAZIĞ İş:21 505-3562504 (TC.Kimlik: 12814223834 Vergi No:7900255102)</p>

Trafik Bilirkişi	<p>1-Ramazan GÜNEŞ- Trafik Tescil ve Denetleme Şub.Müd.ELAZIĞ Cep: 0-63178352296 Vergi No: 4340311230)</p> <p>2-Evren KOVANCI- Trafik Tescil ve Denetleme Şub.Müd.ELAZIĞ İŞ: 2600426 (TC.Kimlik: 22390857354 Vergi No:5810357116)</p> <p>3- Bünyamin ÖZKAN- Trafik Tescil ve Denetleme Şub.Müd.ELAZIĞ İŞ:2 Cep: 0-505-5464505 – 0-532-7807747 (TC.Kimlik: 4107752294 Vergi No:6)</p> <p>4-Hüseyin ERCAN- Trafik Tescil Denetleme Şube Müd.ELAZIĞ İŞ: 2411 (TC.Kimlik : 19869198380 Vergi No: 3400109964)</p> <p>5-Önder KARAKÜP- Trafik Tescil Denetleme Şub Müd.ELAZIĞ İŞ:241 (TC.Kimlik: 43526052726 Vergi No:5170273703)</p> <p>6-Aydın ŞAHİN- Kovancılar Bölge Trafik Denetleme İstasyon Amirliği KC Ev:6117444 Cep: 0-505-3522608 (TC.Kimlik: 42760686582 Vergi No:79003)</p> <p>7- Cengiz ACEL- Emniyet Müd.Trafik Şub.Müd.ELAZIĞ İŞ:2411000 (TC.Kimlik:62605383902 Vergi No:0040126154)</p> <p>8- Ali DURMUŞ- Trafik Tescil Denetleme Şub Müd.ELAZIĞ İŞ:2411000 (TC.Kimlik:17560224760 Vergi No:3170232318)</p> <p>9- Mehmet Emin KALKAN- Trafik Tescil Denetleme Şub Müd.ELAZIĞ İŞ: 3467605 (TC.Kimlik:15032621932 Vergi No:)</p> <p>10-Ahmet ÖZER- Trafik Tescil Denetleme Şub Müd.ELAZIĞ İŞ:2411 (TC.Kimlik:53266294614 Vergi No:</p>
VCD, CD Bilirkişisi	Osman BALABAN-Elazığ Emniyet Müd.Bilgi İŞlem Şub.Müd.ELAZIĞ (TC.Kimlik: 25540069720 Vergi No:1350169416)
Yabancı Dil Çevirmeni	M.Mustafa YILDIRIM- Fırat Üniv.Teknik EĞitim Fakültesi Metal EĞitim 2412023 Cep:0-532-4671443 (TC.Kimlik: 25132682986 Vergi No: 957010913)
Ziraat Mühendisi Bilirkişi	<p>1- Orhan ERDEM- Nailbey Mah.Gnr.Hakkı Talay Cad.Özkoylüm Ziraat 2379971 Ev:2339331 Cep:0-533-5158393 (TC.Kimlik: 40006182034 Vergi No:34500)</p> <p>2-Turan İPEK- DSİ 9.ölge Müd ELAZIĞ İŞ:2386911/1413 Ev: 275 (TC.Kimlik: 24409709296 Vergi No: 4790201790)</p> <p>3- Ahmet ALBAYRAK-DSİ 9.Bölge Müd.Etüt ve Plan Şube Müd.ELAZIĞ Ev:2752840 Cep: 0-536-4207378 (TC.Kimlik: 28723558066 Vergi No: 04900)</p> <p>4- Erhan ERTÜRK- ÇemiŐgezek Kaymakamlığı Cep: 0-533-7618542 (TC.Kimlik: 3750080382)</p> <p>5-Savaş Cuma GÜNER- Tarım İl Müd.ELAZIĞ İŞ: 2411616/138 Cep: 0-532-10013189272 Vergi No: 4320048521)</p>
Olay Yeri İnceleme Bilirkişi	<p>1-M.Mustafa YILDIRIM- Fırat Üniv.Teknik EĞitim Fakültesi Metal EĞitim 2412023 Cep:0-532-4671443 (TC.Kimlik: 25132682986 Vergi No: 957010913)</p> <p>2-İsmail YÜKSEL-Elazığ Emniyet Müd.Olay Yeri İnceleme ve Kimlik Tespit İŞ:2411000/5660-5670 Cep:0-505-2377745 (TC.Kimlik: 11207759912 Vergi No: 58000958)</p> <p>3-Servet KORU- Elazığ Emniyet Müd.Olay Yeri İnceleme ve Kimlik Tespit İŞ: 5640-5660 Cep:0-505-2252919 (TC.Kimlik:35315054882 Vergi No: 58000958)</p> <p>4-Ali KOL- Elazığ Emniyet Müd.Olay Yeri İnceleme ve Kimlik Tespit İŞ: 5640-5660 Cep: 0-505-4843143 (TC.Kimlik: 36955904810 Vergi No: 5750100)</p> <p>5-Yavuz KAPLAN-- Elazığ Emniyet Müd.Olay Yeri İnceleme ve Kimlik Tespit İŞ:2411000/5635-5640-5660 Cep:0-505-4139365 (TC.Kimlik:21823537146 Vergi No: 3020)</p> <p>6- Emre Akif DOĞAN- Elazığ Emniyet Müd.Olay Yeri İnceleme ve Kimlik Tespit İŞ:241100/5610 Cep:0-505-4345060 (TC.Kimlik:11950981318 Vergi No: 3020)</p> <p>7-Kenan CİVAN- Elazığ Emniyet Müd.Olay Yeri İnceleme ve Kimlik Tespit İŞ:2411000/5635-5640-5660 Cep:0-505-4878568 (TC.Kimlik: 16946551636 Vergi No: 3020)</p> <p>8- NeŐet YILDIZ- Elazığ Emniyet Müd.Olay Yeri İnceleme ve Kimlik Tespit İŞ:2411000/5635-5640-5660 Cep: 0-505-4880362 (TC.Kimlik:31489770368 Vergi No: 3020)</p> <p>9-Hakkı SU- Elazığ Emniyet Müd.Olay Yeri İnceleme ve Kimlik Tespit İŞ:2411000/5635-5640-5660 Cep: 0-505-4880362 (TC.Kimlik:31489770368 Vergi No: 3020)</p>

Olay Yeri İnceleme Bilirkişi	(TC.Kimlik:24955140932 Vergi No:7810178873) 10- Ramazan KUMRAL- Elazığ Emniyet M¼d.Olay Yeri İnceleme ve İş:2411000/5645 Ev:2480922 Cep:0-505-2290822 (TC Kimlik:40024113386 V 11- Hacer GÖRMÜŞ-- Elazığ Emniyet M¼d.Olay Yeri İnceleme ve İş:2411000/5660 Cep:0-505-2322482 (TC.Kimlik:60031199616 Vergi No:410 12-Savaş ALTUN- Emniyet M¼d.Olay Yeri İnceleme Şub.M¼d.İş:2411000/5660.Cep:0-505-2253780 TC.Kimlik:41380827306 Vergi No:24955140932 13-Vahap NAKIŞ- Emniyet M¼d.Olay Yeri İnceleme ve Kimlik Tespit Şub.M¼d.İş:2411000/5630.Cep:0-505-2118873 (TC..Kimlik:52747365874 Vergi No: 6270124954) 14-Hüseyin MUTLU- Emniyet M¼d.Olay Yeri İnceleme ve Kimlik Tespit Şub.M¼d.İş:2410000/5640.Cep:0-505-6737062 (TC.Kimlik: 10153217606 Vergi No:625 15- İlyas SERDAR KALEKAHYASI- Emniyet M¼d.Olay Yeri İnceleme ve Kimlik Tespit Şub.M¼d.İş:2410000/5620 Cep: 0-505-5431169 (TC.Kimlik: 17882881092 Vergi No: 49 16-Ahmet SEZİK- Emniyet M¼d.Olay Yeri İnceleme ve Kimlik Tespit Şub.M¼d.İş:2410000/5610 Cep: 0-505-6232145 (TC.Kimlik: 22495951872 Vergi No:7690105014)
Mali Müşavir Bilirkişi	Ahmet Sertaç DEĞER- Yeni Mah.Suyolu Sok. No:25/3 ELAZIĞ İş: 21211000/5610 (TC.Kimlik: 30100517030 Vergi No:272 005 4110)
Otomotiv Öğretmeni Bilirkişi	Ayhan KALENDER- Mesleki Eğitim Merkezi ELAZIĞ İş: 2243878s Ev: 2311000/5610 (TC.Kimlik:24695555898 Vergi No:4920080276)
Bankacılık Bilirkişisi	Uğur ADALI- Yeni Mah.Kemal Şedele Cad.No:3/A ELAZIĞ İş: 23808000/5610 (TC.Kimlik: 42556102364 Vergi No:0070142124)
Orman Bilirkişisi	1-Naci TÜL- Hilalkent Mah.Çınar 3.Blok.No:24 ELAZIĞ Ev: 247667000/5610 (TC.Kimlik:29188547206 Vergi No:8730069089) 2- Mehmet YAZICI – Namıkçiftci Cda.Yazıcı Apt. No:27/4 ELAZIĞ Ev: 21211000/5610 (TC.Kimlik : 32368441102 Vergi No:9450119279)
Endüstri Mühendisi (Marka İşlerinden Anlayan)	Mehmet YILMAZ-Alacakaya Mermer A.Ş Elazığ İş:2551260/138 Ev: 23708000/5610 (TC.Kimlik:32932422940 Vergi No:9720135924)
Teknik Bilirkişisi (Kültür ve Tabiat Varlıklarını Korumak Kanunda belirtilen heykel, figür,kabartma çanak, çömlek gibi eşyaları incelemede uzman	İsmail AYTAÇ-Fırat Üniv.Eğitim Fak.Güzel Sanatlar Eğitim Bölümü. İş: 3913388 (TC.Kimlik: 40291179092 Vergi No: 1240035398)

Yukarıdaki tabloda isimleri yazılı kişilerin isimleri karşısında belirtilen dallarda Ceza Mahkemelerinde 2007 yılında bilirkişi olarak SEÇİLMELERİNE,

Alınan Kararın Adalet Bakanlığına, İl Çevresindeki Adli Yargı Adalet Komisyonlarına, Merkez Adliyemiz Cumhuriyet Başsavcılığına ve Ceza Mahkemelerine, Mülhakat Adliyelerimiz Cumhuriyet Başsavcılıklarına ve Ceza Mahkemelerine gönderilmesine, ayrıca yazılı disket halinde hazırlanarak Adalet Bakanlığı Eğitim Dairesi Başkanlığı ve Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığına GÖNDERİLMESİNE,
Oy birliği ile karar verildi.

Ogün MADEN
ALTUNGÖK
Başkan-33258
Müdürü-60083

Behiç ŞAHİN
Üye-C.Başsavcısı-19692

Günel AKYOL
Üye-Hakim-35073

M. Teyfik
Yazı İşleri

— . —

 [İçindekilere dön](#)

**5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununa Göre İl Adli Yargı
Komisyonlarınca
Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmelik Gereğince Tespit
Edilen
Mardin İli 2007 Yılı Bilirkişi Listesi**

S.NO	ADI ve SOYADI	KURUMU	GÖREVİ	UZMANLIK ALANI	AÇIK ADRESİ VE TELEFON NUMARALARI
1	Mehmet Sıraç IŞIKHAN	Elektrik Müh.Odası	Oda Temsilci	Elektrik	Konak Sit.No:21- Yenişehir/MARDİN Cep:0.535.259.34.59, 0.482.213.17.55
2	Abdulkadir AKDAĞ	Mardin Belediyesi	Prk.Bah.M. V.	Ziraat	DalgıçlarPet.Ar.Bilgi ci Apt.Kat 3 D:17 Y.Şehir/MARDİN- 0542 511 75 95 Ev 212 57 80
3	Cuma UÇAŞ	Serbest	Mühendis	Ziraat	Mazıdağı Karşıyaka Mah.Kılıç Sok.No:6 0.535.458.79.02
4	Murat İNCİ	Yeşilli Kaym.Tarım İlçe Müd.lüğü	Mühendis	Ziraat	Mardin Adliye Loj.C Blok, No:10 İş Tlf.591.22.05, Cep:0.542.221.06.54
5	Koray ERENOĞLU	Emniyet Müdürlüğü	Polis Memuru	Silah Bilirkişiliği	Mardin Emniyet Müd.Ruhsat İşlemleri Şb.Md.lüğü. Tlf.0.505.351.95.99
6	Orhan DEMİRBA	Emniyet Müdürlüğü	Polis Memuru	Teknik Bilirkişisi	Emniyet Md.Olay Yeri İnceleme ve

	Ş				Kimlik Tespit Şube Md.TLF.213.69.35 0.505.216.55.73
7	Mehmet BORHAN	Emniyet Müdürlüğü	Bilgi İşl.Şube Müdürü	Bilgisayar Yazılım ve Donanım	Mardin Emniyet Müdürlüğü Bilgi İşlem Şube Müdürü TLF. 0.505.200.02.49
8	Ferhat ÇANKAYA	Emniyet Müdürlüğü	Polis Memuru	Silah Bilirkişiliği	Savurkapı Mah.Meydanbaşı Polis Loj.B Blok, Kat:3,No:6/MARDİ N
9	Mehmet Şirin İMRAK	Tarım İl Müdürlüğü	Ziraat Müh.	Ziraat	Tarım İl Müdürlüğü/MARDİ N
10	Sebahat İMRAK	Tarım İl Müdürlüğü	Ziraat Müh.	Ziraat	Tarım İl Müdürlüğü/MARDİ N
11	Murat EMİNOĞL U	Tarım İl Müdürlüğü	Ziraat Müh.	Ziraat	Tarım il Müdürlüğü/MARDİ N
12	Abdurrahma n EKİNCİ	Tarım İl Müdürlüğü	Ziraat Müh.	Ziraat	Tarım İl Müdürlüğü/MARDİ N

S.N O.	ADI ve SOYADI	KURU MU	GÖRE Vİ	UZMANL IK ALANI	AÇIK ADRESİ VE TELEFON NUMARALARI
13	Mehmet Yener ENSARİ	Serbest	Mühend is	Harita,Tek nik Eleman,Fe nni	Bp.Tuğmaner Tofaş Servis Üstü Kat:2,D:3- Yenişehir/MARDİN TLF.0.482.213.15.85/0.542.24 5.11.10
14	M.Latif İNANÇ	Tarım İl Müdürlü ğü	Mühend is	Ziraat	Tarım İl Müdürlüğü/0.505.228.69.16
15	Cemal TARI	Tarım İl Müdürlü ğü	Mühend is	Ziraat	Tarım İl Müdürlüğü/0.505.663.88.15
16	Kunter DEVİREN	Emniyet Müdürlü ğü	Polis Memur u	Trafik	Mardin İl Emniyet Müd.lüğü.212.24.50
17	Hüsamettin YAŞA	Tarım İl Müdürlü ğü	Mühend is	Ziraat	Tarım İl Müdürlüğü/0.505.813.13.12
18	Zahire TARI	Tarım İl Müdürlü ğü	Mühend is	Ziraat	Tarım İl Müdürlüğü/0.505.663.88.14
19	Fethullah AYYILDIZ	Serbest	Mühend is	Ziraat	İpek Mah.9.Sok.No:18/Kızıltepe Tel:0.537.485.88.89-

					0.542.609.52.44
20	İsmail DEMİR	Emniyet Müdürlüğü	Polis Memuru	Trafik Bilrk.	Emniyet Müd.trafik Tesc.Dent.Şb.Md. Tel:0.505.624.89.24-0.537.811.29.17
21	M.Yaşar KUYUMCU	Emniyet Müdürlüğü	Polis memuru	Trafik Bilrk.	Emniyet Müd.Trafik Tesc.Dent.Şb.Md.
22	Şirin AYDIN	Tarım İl Müdürlüğü	Mühendis	Ziraat	Tarım İl Müdürlüğü/0.505.388.28.13
23	Taylan ÇELİK	Tarım İl Müdürlüğü	Mühendis	Ziraat	Tarım İl Müdürlüğü/0.532.426.47.00
24	Ramazan DAMIRCAN	Tarım İl Müdürlüğü	Mühendis	Ziraat	Tarım İl Müdürlüğü/0.505.721.28.11
25	A.Aziz ÖZÇELİK	Tarım İl Müdürlüğü	Mühendis	Ziraat	Tarım İl Müdürlüğü/0.505.593.73.49
26	Mehmet DOĞAN	Tarım İl Müdürlüğü	Mühendis	Ziraat	Tarım İl Müdürlüğü/0.536.331.64.71
27	Faruk AYYILDIZ	Tarım İl Müdürlüğü	Mühendis	Ziraat	Tarım İl Müdürlüğü/0.536.327.25.75
28	Hüseyin KAHRAMAN	Tarım İl Müdürlüğü	Mühendis	Ziraat	Tarım İl Müdürlüğü/0.535.630.62.92
29	Beşir SARUHAN	Tarım İl Müdürlüğü	Mühendis	Ziraat	Tarım İl Müdürlüğü/0.544.263.65.63

Tanzim edilen iş bu liste imza altına alınmıştır.04.12.2006

BAŞKAN-35223

ÜYE-33568
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ-75484

ÜYE-35923

— • —

2007 YILI İÇİN ABONE OLMAK İSTEYENLERE DUYURU

Yargı Mevzuatı Bülteni'ne abone olmak ve aboneliklerini devam ettirmek isteyenlerin 2007 yılı abone bedeli olan 160 YTL'nı Vakıflar Bankası Adalet Bakanlığı Bürosu 783 kod nolu şubedeki 2002083 numaralı hesaba yatırarak alacakları dekontu **açık adreslerini** belirtir bir yazı ile "**Adalet Bakanlığı Eğitim Dairesi Başkanlığı Konya Devlet Yolu Üzeri No: 70 Kat: 9 Hipodrum-ANKARA**" adresine veya 223

38 06 numaralı faksa göndermeleri halinde 01.01.2007 tarihinden itibaren yıl sonuna kadar çıkacak sayılar adreslerine postalanacaktır.

— • —

DUYURU

Başkanlığımızca basım ve dağıtımı yapılan Yargı Mevzuatı Bülteni, 2007 yılı Ocak ayından itibaren yalnızca abone olanlara posta yoluyla ulaştırılacaktır.

Başkanlığımızda abonelik kaydı bulunmayanlar ve yargı teşkilâtı bu tarihten sonra Yargı Mevzuatı Bülteni'ni "www.edb.adalet.gov.tr/ymb.htm" internet adresinden elektronik ortamda takip edebilirler.

İlgililere duyurulur.

— • —

DUYURU

15 Aralık 2006 tarih ve 26377 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan,

- 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun Geçici 20 nci Maddesi Kapsamındaki Sandıkların İştirakçileri ile Malullük, Yaşlılık ve Ölüm Sigortasından Aylık ve Gelir Bağlanmış Olanlar ve Bunların Hak Sahiplerinin Sosyal Sigortalar kurumuna Devri Hakkındaki Usul ve Esaslara İlişkin 2006/11345 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı,
- Adres Kayıt Sistemi Yönetmeliği,

16 Aralık tarih ve 26378 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan,

- 12.12.2006 Tarih ve 5561 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu ile Tarım İşçileri Sosyal Sigortalar Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun, yer darlığı nedeniyle Bülten’e alınamamıştır.